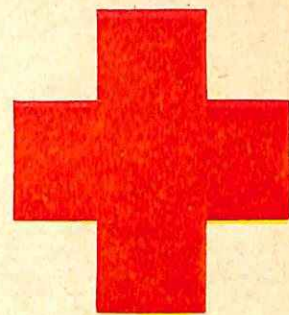

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1969

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ 1940

‘Αλεξάνδρου’ Αλεξανδράκη: «‘Αγνωστοί’ ‘Ήρωες’»

Η ΧΧΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Έπίσημος αναγνώρισις του ρόλου των Έκπαιδευτικών

Είς την Κωνσταντινούπολιν συνήλθε τον παρελθόντα μήνα ή 21η Διεθνής Διάσκεψις του Έρυθρου Σταυρού. Έπτακόσιοι και πλέον Σύεδροι έλαβον μέρος εις την Διάσκεψιν αυτήν, ως Αντιπρόσωποι 84 έθνικων Έρυθροσταυρικων Συλλόγων περιλαμβανόντων περί τὰ 250 εκατομμύρια μέλη. Μετέσχον επίσης Αντιπρόσωποι 92 Κυβερνήσεων κρατών, τὰ όποια έχουν αποδεχθή τας Συμβάσεις της Γενεύης. Η υπό την ήγεσίαν του κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Αντιπροσωπεία του Ε.Ε.Σ. είχε συγκροτηθή εκ της Κυρίας Αλέκας Μαντζουλίνου, δικηγόρου, μέλους του Ε.Ε.Σ.,

του Γενικού Γραμματέως κ. Εύστ. Σπηλιωτοπούλου, της Διευθυνούσης Σπουδών παρά τη Σχολή Νοσοκόμων Ε.Ε.Σ. δεσπ. Στ. Παπαμικρούλη και της γραμματέως δεσπ. Μαρ. Δεμερτζή.

Της Κυβερνητικής Αντιπροσωπείας ήγήθη ό έν Αγκύρα Πρεσβευτής της Ελλάδος κ. Ν. Τζούνης, μετέσχον δε αυτής ό έν Κων/πόλει Γενικός Πρόξενος κ. Ν. Καραγιώργος και οι ύγειονομικοί αξιωματούχοι, ύποστράτηγος κ. Φ. Βακιρτζής και ταγματάρχης κ. Μ. Τσάκαλος.

Αί εργασίαι της Διασκέψεως διεξήχθησαν εις τό νεόδμητον «Πνευ-

ματικόν μέγαρον» της Κωνσταντινουπόλεως, τό όποϊον περιλαμβάνει μεγάλην θεατρικήν αίθουσαν, αίθούσας συναυλιών, διαλέξεων κ.λ.π.

Πρό της έναρξεως των εργασιών της κυρίως Διασκέψεως, συνήλθε τό Συνέδριον του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών, του όπολου αι εργασίαι διήρκεσαν από 29 Αυγούστου έως 5 Σεπτεμβρίου. Μία εκ των πρώτων αποφάσεων του Συνεδρίου υπήρξεν ή εισδοχή της Έρυθρᾶς Ημισελήνου της Σομαλίας, ή όποία κατέστη τό 112ον μέλος του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών. Η «Έρυθρά Ημισέληνος» είναι ή αντίστοιχος πρός

Η Έλληνική Αντιπροσωπεία παρά τη Διασκέψει. Είς την πρώτην σειράν ό Πρεσβευτής κ. Ν. Τζούνης και ό επί κεφαλής της Αντ/πείας του Ε.Ε.Σ. κ. Μ. Πεσμαζόγλου. Είς

την δευτέραν σειράν ό έν Κωνσταντινουπόλει Γεν. Πρόξενος κ. Ν. Καραγιώργος και ή Κα Αλέκα Μαντζουλίνου,

τον Έρυθρόν Σταυρόν όργάνωσις των Μουσουλμανικων χωρών, ό δε «Έρυθρός Λέων και Ήλιος» ή αντίστοιχος όργάνωσις του Ιράν.

Άλλαι αξιομνημόνευτοι αποφάσεις του Συνεδρίου υπήρξαν : α) Η σύγκλησις περιφερειακής Διασκέψεως των Έρυθρων Σταυρών των Ευρωπαϊκων χωρών, ή όποία θα συνέλθη εις Κάννας της νοτίου Γαλλίας, τον Απρίλιον του 1970. Έπίσης ή σύγκλησις Παναμερικανικής διασκέψεως Ε.Σ. εις Νικαράγουαν, τον Νοέμβριον του 1970.

β) Η επανειλεγθή διά μίαν τετραετίαν ως Προέδρου του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών του κ. Χοσέ Μπαρρόσο, τέως Προέδρου του Μεξικανικου Ε.Σ., ό όποιος εξέλεγη διά πρώτην φοράν Πρόεδρος του Συνδέσμου τό 1965, κατά την Διάσκεψιν της Βιέννης.

γ) Η θέσπισις νέου, συγχρονισμένου Κανονισμού των Συμβουλευτικων Επιτροπών του Συνδέσμου, αι όποιαι μελετούν και εισηγούνται τὰ επί μέρους θέματα (Επιτροπή ύγείας και Κοινωνικων Υπηρεσιών, Επιτροπή Νοσηλείας, Επιτροπή Νεότητας και ή νεοσύστατος Επιτροπή Αναπτύξεως).

δ) Η επικύρωσις νέας συμφωνίας ρυθμιζούσης τας σχέσεις μεταξύ του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών και του Διεθνους Κομιτάτου του Έρυθρου Σταυρού.

ε) Η αύξησις του αριθμού των Αντιπροέδρων του Συνδέσμου από 6 εις 8 και ή έκλογή εις τό αξίωμα τουτο των κ.κ. Τζόφρεϋ Νιούμαν Μόρρις (Αυστραλία), Τζώρτζ Αϊτκεν (Καναδάς), Κάι Βάρρας (Φινλανδία), Β. Σιντίκω (Πακιστάν), Ρίτο Άλκαντάρα (Σενεγάλη), Κομήσης Λιμερικ (Μεγάλη Βρετανία), Ουέλλιαμ Στήβενσον (Ηνωμένοι Πολιτεΐαι) και Γ. Μίτερεβ (Σοβιετική Ένωσις). Εκτός των όκτώ, ύπάρχει και μόνιμος Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου, ό Καθηγητής Χάνς Χάουγκ, Πρόεδρος του Έλβετικου Ε.Σ.

στ) Η έκλογή δώδεκα έθνικων Έρυθροσταυρικων Συλλόγων ως μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής του Συνδέσμου Ε.Σ., εις αναπλήρωσιν Ισαριθμών, εξερχομένων λόγω λήξεως θητείας.

Μετά την λήξιν των εργασιών του Συνεδρίου του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών ήρχισαν αι εργασίαι της κυρίως Διασκέψεως, με συμμετοχήν, ως έλέχθη άνω-

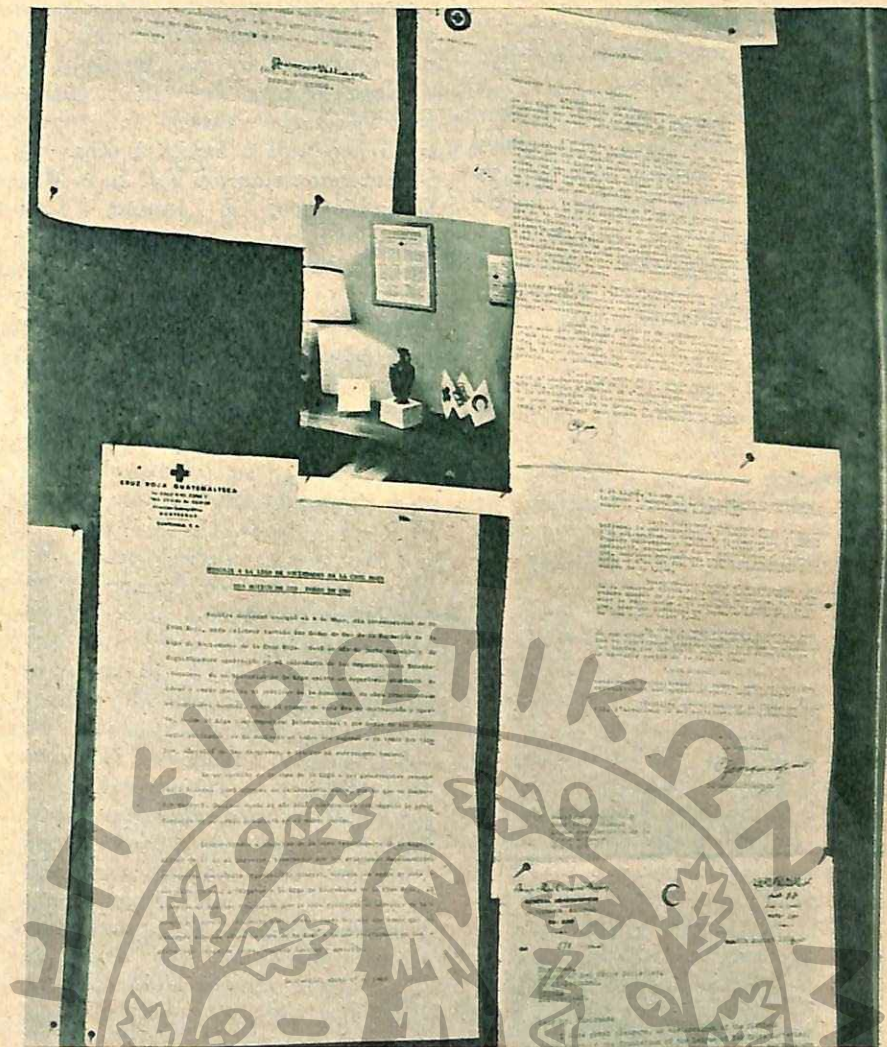
τέρω, Αντιπροσώπων των Κρατών, των Έθνικων Έρυθροσταυρικων Συλλόγων και των Διεθνων Έρυθροσταυρικων Οργανώσεων.

Της Διασκέψεως αι γενικωτέρου ενδιαφέροντος αποφάσεις υπήρξαν αι εξής :

α) Η θέσπισις Κανονισμού ρυθμιζόντος την διεθνή παροχήν βοήθειας, εις περιπτώσεις θεομηνιών.

β) Η αναγνώρισις της σημαντικής συμβολής των διδασκάλων

θροσταυρικων Συλλόγων, συνιστά εις τους Έθνικους Συλλόγους νά καλέσουν τους διδασκάλους νά γίνουν μέλη του Έρυθρου Σταυρού, διά νά βοηθούν τους Συλλόγους εις την κατάρτισιν των νέων και των ένηλικων μελών συνιστά νά σταλή εύχαριστήριον μήνυμα εις τας διεθνείς διδασκαλικάς οργανώσεις, διά τό έργον τό όποϊον τὰ μέλη των έπετέλεσαν και έπιτελούν υπέρ του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος, από

Τμήμα της έν Κωνσταντινουπόλει όργανωθείσης Έκθέσεως άμνηστικων της 50ετηρίδας του Συνδέσμου Ε.Σ. Είς τό κέντρον φωτογραφία της ληϊκθου και παρ' αυτήν ή διατίλδος συγχαρητήριος έπιστολή του Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου.

εις την δράσιν του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος. Ίδου ή απόφασις αυτή έν τῷ συνόλω της :

«Η 21η Διεθνής Διάσκεψις του Έρυθρου Σταυρού, αναγνωρίζουσα την άνεκτίμητον συμβολήν των διδασκάλων εις την ανάπτυξιν του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος και κρίνουσα ότι ή τοιαύτη συμβολή θα έπρεπε νά αναγνωρίζεται έπισημως υπό των Έθνικων Έρυ-

της ιδρύσεώς του, και νά εκφρασθή έν τῷ μηνύματι ή έλπίς ότι οι Έθνικοι Έρυθροσταυρικοί Σύλλογοι δύνανται νά αναμένουν συνέχισιν της βοήθειας και συμπαράστασώς των. Συνιστά περαιτέρω, όπως οι Έθνικο Σύλλογοι εξέτασουν την δυνατότητα εξευρέσεως νέων μορφών ανταλλαγών του Έρυθρου - Σταυρού Νεότητος, βασιζομένων επί σχολικων βιβλιοθη-

κῶν, καὶ ὅπως συντονισθοῦν με-
τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ
Διεθνoῦς Ἑτους Ἐκπαιδεύσεως
(1970), ἀποβλέποντες εἰς τὴν πα-
ροχὴν καλυτέρων μορφωτικῶν μέσων
διὰ τὰ μέλη τοῦ Ε.Σ. Νεότητος».

Συναφὲς πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐ-
τὴν ὑπῆρξε καὶ μία ἄλλη, ἀναφερο-
μένη εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἑθνικῶν Ἐρυ-
θροσταυρικῶν Συλλόγων ἀντιμετώ-
πισιν τῶν προβλημάτων τῆς νεό-
τητας.

γ) Ἡ συγκρότησις κατὰ χώρας
ἐφεδρικῶν ὑγειονομικῶν ομάδων, διὰ
τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγ-
κῶν εἰς διεθνῆ πεδία.

δ) Ἡ ἐκκλήσις πρὸς τὰ Κράτη
καὶ τὸν Ὀργανισμόν Ἡνωμένων
Ἑθνῶν, ὅπως λάβουν πάντα τὰ
ἐνδεδειγμένα μέτρα διὰ τὴν κατά-
παυσιν τῶν ἐνόπλων συγκρούσεων
καὶ τὴν ἀποκατάστασιν διαρκoῦς
εἰρήνης, μετ' ἐνεργὸν συμπαρά-
στασιν τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὀρ-
γανώσεων.

Ἐλαβεν ἐπίσης ἡ Διάσκεψις σει-
ρὰν ἀποφάσεων διὰ τὴν διάδοσιν
καὶ τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν Συμ-
βάσεων τῆς Γενεύης καὶ τῶν κα-
νόνων τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου εἰς
ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τοῦ ἀμά-
χου πληθυσμοῦ, τῶν αἰχμαλώτων
πολέμου κ.λ.π.

Ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργα-
σιῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν
Σταυρῶν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς
Διασκέψεως, ἔγινε πανηγυρικὴ τε-
λετὴ ἐορτασμοῦ τῆς 50ετηρίδος τοῦ
Συνδέσμου. Ὁ ἐορτασμός τοῦ γε-
γονότος αὐτοῦ εἶχε γίνῃ ἐν στενῷ
κύκλῳ εἰς τὴν Γενεὴν, τὸν Μάϊον
τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀλλ' εἶχε τότε
ἀποφασισθῇ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἐπι-
σημότερον, εἰς τὸν παγκόσμιον κύ-
κλον τῆς Διασκέψεως τῆς Κων/πό-
λεως.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐορτασμοῦ,
εἶχεν ὁργανωθῇ, εἰς περίοπτον χῶ-
ρον τοῦ μεγάρου τῆς Διασκέψεως
ἐκθεσις ἀναμνηστικῶν τῆς 50ετη-
ρίδος. Εἰς ταῦτα περιλαμβάνετο
φωτογραφία τῆς ἀρχαίας ληκύθου
τὴν ὁποίαν προσέφερεν ὁ Ε.Ε.Σ.
εἰς τὸν Σύνδεσμον (βλέπε τεῦχος
Μαΐου 1969) καὶ τὸ πρωτότυπον
τῆς συγχαρητηρίου ἐπιστολῆς τὴν
ὁποίαν εἶχεν ἀπευθύνει πρὸς αὐτὸν
ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κωνστ.
Γεωργακόπουλος. Ἰδοὺ χαρακτη-
ριστικὸν ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς
ἐκείνης:

«Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυ-

ρὸς εὐχεται ἐκ βάθους καρδίας ὅπως
ὁ Σύνδεσμος, ἐνσαρκῶν ἰδέας
παγκοσμίου καὶ πολυτίμως συμ-
βάλλων εἰς τὴν συνειδητοποίησιν τῶν
ὑφ' ὧν τῶν ἐθνῶν τῆς ὑψηλῆς,
δυνήθῃ νὰ καταστήσῃ πραγματικό-
τητα τὸ νέον ἔμβλημα τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ

«ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ»

συνεχίζων αἰωνίως τὸ εὐγενὲς καὶ
εὐεργετικὸν ἔργον τοῦ καὶ ἐκπληρῶν
τὴν ἱερὰν Ἀποστολὴν τοῦ, τὴν
εὐλογημένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ὁμιλη-
τῶν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἐορτα-
σμοῦ ἦτο καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς
Ἀντιπροσωπείας τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Μιχ.
Πεσμαζόγλου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ
ὑπενθύμισε πόσας καὶ ποίας δυσχε-
ρείας ἀντεμετώπισεν ὁ Σύνδεσμος
κατὰ τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν, ἐτό-
νισεν ὅτι «ὅσοι ὑπηρετοῦν τὸν Ἐρυ-
θρὸν Σταυρὸν, ἔχουν πίστιν εἰς τὴν
ἀποστολὴν τῶν καὶ — ὅπως γνω-
ρίζετε καὶ ὅπως ὅλοι αἱ θρησκεῖαι
τὸ διακηρύττουν — ἡ πίστις δύ-
ναται καὶ ὁρη νὰ μετακινήσῃ. Αὐ-
τὴ ἡ πίστις κατέστησε πραγματικό-
τητα τὸ ὄνειρον τῆς ἐνώσεως καὶ
τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως. Καὶ
αὐτὴ μᾶς δίδει τὸ θάρρος νὰ πι-
στεύωμεν ὅτι ἐκεῖνο ποὺ δὲν κα-
τέστη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ
μέχρι σήμερον ἀπὸ ἄλλας ὁργα-
νώσεις, θὰ πραγματοποιηθῇ πιθανῶς
μὴν τῶν προσεχόντων ἡμερῶν ἀπὸ
τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν». Ἐξήγησεν
ἀκολούθως ὁ κ. Πεσμαζόγλου τὸν
συμβολισμόν τῶν παραστάσεων αἱ
ὁποῖαι κοσμοῦν τὴν λήκυθον, συμ-
βολισμόν ὅστις διεξοδικῶς εἶχεν
ἀναπτύχθῃ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ.
Γεωργακοπούλου ἐν ἐπιστολῇ ἡ
ὁποία συνώδευσε τὴν ἀποστολὴν
τῆς ληκύθου εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν
Ἐρυθρῶν Σταυρῶν (τεῦχος Περι-
οδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Μαΐου 1969). Ὁ
κ. Πεσμαζόγλου ἐτεράτισε τὴν
ὁμιλίαν του μετὰ τὴν πρὸς τοὺς
Συνέδρους ἀποστροφὴν: «Εὐτυχεῖς
ἐκεῖνοι ἐξ ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ συγ-
κομίσουν τοὺς καρποὺς τῶν προσ-
παθειῶν ἡμῶν, τῶν ἀνηκόντων εἰς
τὴν παλαιὰν φρουράν. Σὰς παρα-
δίδομεν τὴν δάδα, προσπαθήσατε
νὰ τὴν κάμετε νὰ λάμπῃ μεταξὺ
ὧν, μετ' ἀγάπην καὶ ἀνθρωπισμόν».

Ἡ Τουρκικὴ Ἐρυθρὰ Ἡμισέ-
λνος κατέβαλε πολλὰς προσπα-
θείας διὰ τὴν ἀνετον διεξαγωγὴν

«Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι;»

Παράλυσος, κατάκοπος, στὴ θλίψη
ἐστὶν τοῦ σώματος καὶ ἀκτῶς δὲν θά γένηται
μὴ ἀπὸ τὸ στόμα, ἀν ἄλλος ἄλλου δά-
(Ζεῖ)
στὴν κολυμβήθρα ἀρχώσται νὰ ἐξαλεί-
(ψη).

Συνήθισε στὰ βάσανα, καὶ ἂν λείπῃ
πλάι του ἡ ἀγάπη μονάχα στενάζει,
τ' ἄδω δὲ τῶς τὴν καρδίαν ἡ ἀλλοτρίη,
πρὸς τὸν Πατέρα βλέποντας στὰ ὕψη.

Κι' ἰδοὺ τῶν ἔρμων ὁ ἀδελφός, ὁ
(Θεὸς)
τοῦ λέγει Ἰησοῦς: «Θέλεις ὑγιὲς νὰ
(γίνῃς);»

Ἀχ! Κύριε, συμπάνεα μοῦ δείχνεις,
θὰ με βοηθήσῃ νὰ λουσθῶ ὅμως ποῖος;
Κι' ὁ Ἰησοῦς ἐγγεῖρε καὶ ἄρον» τῆς
(δδύνης)
«τὸν κράδατον», ὑγιὲς θὰ σοῦ εἶναι
(ὁ βίος).

ΘΕΟΔ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ Χριστιανικὸν Θεάτρον θὰ κά-
μῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐναρξίν τῶν χει-
μερινῶν του παραστάσεων ἀπὸ ἐ-
παρχιακὰς σκηνὰς τῆς Θεσσαλίας
μετὰ τὸ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦ
φημισμένου Γάλλου συγγραφέως
Ζιλμπέρ Σέμπορ, ποὺ ἔχει σημειώ-
σει μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἐξω-
τερικόν. Συνεχίζοντας τὴν περιο-
δείαν του θὰ δώσῃ σειράν παρα-
στάσεων εἰς Λαμίαν, Λειβαδιάν,
Θήβας κλπ., ἀκολούθως δὲ θὰ πα-
ρουσιάσῃ τὸ αὐτὸ ἔργον εἰς τὰς
Ἀθήνας.

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς Ἐ-
ρυθροσταυρίτας μας νὰ παρακο-
λουθήσων τὰς παραστάσεις τοῦ
Χριστιανικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖον
καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ
νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Κοινὸν γησίαν
πνευματικὴν τροφήν.

Διὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ
ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Σβάιτσερ,
ποὺ ἔχουν ἐμπνεύσει τὸν συγγρα-
φέα, ἔχομεν γράψῃ ἐκτενῶς εἰς πα-
λαιότερα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ.

τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως καὶ
διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν Συνδέσμων,
μετὰ τὴν ὁργάνωσιν δεξιώσεων, ἐκ-
δρομῶν κ.λ.π. Οἱ διατεθέντες διὰ
τὴν Διάσκεψιν ἐν τῷ Πνευματικῷ
Κέντρῳ χῶροι ἐκάλυψαν πλήρως
τὰς ἀνάγκας τῆς, εἶναι ὅμως αὐτο-
νόητον ὅτι ἔλειπεν ἡ καθαρῶς Ἐρυ-
θροσταυρικὴ ἀτμόσφαιρα ἡ ὁποία
ἐχαρακτήρισε τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν
Ἀθήναις Συνεδρίου τοῦ 1959, συγ-
κροτηθέντος εἰς τὸ μέγαρον τῆς
Σιχαλῆς Νοσοκόμων τοῦ Ε.Ε.Σ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1940

Δὲν εἶναι τυχαῖον, ὅτι ὁ Ὅμηρος, ὁ παιδευτὴς
τῶν Ἑλλήνων, ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνικῆς
παραδόσεως, ἐξαγγέλλει καὶ παραδίδει εἰς τοὺς Ἑλ-
ληνας ὡς ἀγίαν παρακαταθήκην τὴν ἄμυναν τοῦ πα-
τρίου ἐδάφους, — ἐννοίαν δηλαδὴ τὴν ὁποίαν πρῶ-
τοι οἱ Ἕλληνες εἰσάγουν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πο-
λιτισμοῦ: Διὰ νὰ ἀποδείχθῃ ἄλλην μίαν φοράν ὅτι
διεκλήρυξε παλαιὸς Βρεττανὸς σοφός, ὅτι εἰς τὸν κό-
σμον τοῦτον τὰ πάντα, πλὴν τῶν τυφλῶν νόμων τῆς
φύσεως, ἔχουν τὴν καταγωγὴν ἑλληνικὴν. Πράγματι:
Εἰς τὸν κόσμον τῆς Ἀνατολῆς, ἐν γένει εἰς τὸν κό-
σμον τῶν βαρβάρων — ὅπως ὠνόμαζαν οἱ Ἕλληνες
τοὺς μὴ Ἕλληνας — ὁ ἀγὼν γίνεται ὑπὲρ τοῦ ἡγε-
μόνος, ὑπὲρ τῆς γενετῆρας, δὲν γίνεται ὑπὲρ τοῦ
πατρίου ἐδάφους ὅπως ἐθεώρησαν αὐτὸ οἱ Ἕλλη-
νες, οἱ ὁποῖοι, καίτοι εἶναι οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἀφηρη-
μένων ἐννοιῶν καὶ ἰδεῶν, ὅμως, ὡς λαὸς πλαστικός,
θέλει νὰ βλέπῃ τὰ πάντα ἀνάγλυφα, προσωποποι-
ημένα. Καὶ τὸ ἔδαφος λοιπὸν τὸ πάτριον βλέπουν
οἱ Ἕλληνες προσωποποιημένον. Καὶ ἀπὸ τὰς ρίζας
ἱερῶν λέξεων — ἀπὸ τὴν μ η τ ρ ι δ α καὶ τὸν πα-
τ ρ ι δ α — θὰ ὀνομάσουν μ η τ ρ ι δ α τὴν γενέ-
τειραν, τὸ στενότερον πάτριον ἔδαφος, καὶ πα-
τ ρ ι δ α τὸ εὐρύ, τὸ εὐρύτερον, τὸ καθόλου, τὸν
ὅλον ἑ θ ν ι κ ὸ ν χῶρον.

Καὶ εἶναι φυσικὸν ὁ τόπος, ἀφοῦ εἶναι πρόσω-
πον, νὰ χαίρῃ ὅταν βλέπῃ τὰ τέκνα του νὰ τὸν
προσπίζουσιν, νὰ ἱκανοποιῇται ὅταν χύνεται ὑπὲρ αὐ-
τοῦ καὶ ἡ τελευταία αἷματος ρανίς. Ὅπως ἐπίσης
εἶναι φυσικὸν νὰ λυπῇται ὅταν τὰ τέκνα του γίνωνται
τ ρ ε σ σ α ν τ ε ς, γίνονται φυγάδες, προδότες, ρι-
ψάσπιδες, ἀχάριστοι πρὸς ἐκεῖνον ποὺ τοὺς ἐγένε-
νησε καὶ ἀνέθρεψε, πρὸς τὸν γονεᾶ ὧν τῶν πολι-
τῶν, πρὸς τὴν πολιτείαν. Καὶ βλέπομεν τῶρα πόσον
βαθὺς εἶναι ὁ ἐκ πρώτης ὕψεως παράδοξος λόγος
τοῦ ἀρχαίου μεγάλου ἱστορικοῦ: «Θὰ φονευθοῦν οἱ
ἄνθρωποι διὰ νὰ σωθῇ ὁ τόπος». Πῶς θὰ σωθῇ ὁ
τόπος ἀφοῦ θὰ ἔχουν ἐκλείψει οἱ ἐπ' αὐτοῦ;
Θὰ σωθῇ ὁ τόπος, διότι ἡ θυσία τῶν πολι-
τῶν ἐξασφαλίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ τόπου,
τὴν τιμὴν. Καὶ ἡ τιμὴ εἶναι τὸ ὕψιστον, εἶναι
ἡ ἀρετὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐρωτικούς ἐμελῶδισε στί-

χοὺς ὁ Ἀριστοτέλης. Ἡ τιμὴ ἀνοίγει τὸν δρόμον
πρὸς τὴν ἀθανασίαν, ἡ τιμὴ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ
χαραχθῇ ὁ τόπος εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας. Διὸ
καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐθεώρησαν οἱ πρόγονοί μας ὡς
τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴν.

Ἐπακόλουθον τῆς ἀμύνης τοῦ πατρίου ἐδάφους
— τῆς ὁμηρικῆς ρήτρας «εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνε-
σθαι περὶ πάτρης» — εἶναι τὸ ὁμηρικὸν ἐπίσης «αἰὲν
ἀριστεύειν». Πάντοτε νὰ ἀριστεύῃς καὶ νὰ ὑπερέχῃς
τῶν ἄλλων, — ἰδοὺ ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἱππολόχου πρὸς
τὸν υἱὸν τοῦ Γλαῦκον ἐνῶ τὸν στέλλει εἰς τὴν Τροίαν.
Ἡ πρὸς ἀριστείαν συνεχὲς προσπάθεια καὶ εὐγενὴς
ἀμιλλα, — ἰδοὺ τὰ μέσα προασπίσεως τοῦ ἱεροῦ ἐδά-
φους καὶ τῶν πολιτικῶν θεσμῶν τοὺς ὁποῖους περι-
χαράκωνει ἡ Δίκη καὶ ὁ Νόμος, εὐρήματα καὶ ταῦτα
ἐλληνικά. Καὶ ὅπως διδάσκει ὁ Πλάτων, ὁ νομοθέτης
παιδαγωγεῖ τοὺς πολίτας ὡς τὸν μεγίστων ἀγώνων
ἀθλητὰς, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἄπειροι εἶναι οἱ ἀγω-
νισταί.

Ἀπὸ τὰς δύο ρήτρας — τὴν ἄμυναν τοῦ πατρίου
ἐδάφους καὶ τὴν συνεχῆ ἀριστείαν — κατέρχεται ἡ
μεγάλῃ, ἡ ἀνυπερέβλητος, ἡ πρὸς ὅλον τὸν κόσμον
ὑποδειγματικὴ ἱστορία τοῦ μαρτυρικοῦ Γένους τῶν
Ἑλλήνων. Ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τοῦ Ἀλεξάνδρου
καὶ τῶν Διαδόχων του καὶ τῶν Ἐπιγόνων καὶ ἐν συ-
νεχείᾳ τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων μας μέχρι τῶν ἡμε-
ρῶν μας, μέχρι τῆς ἐποποιίας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου
1940 ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ
Β', τοῦ Προέδρου Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ Ἀρχι-
στρατήγου Ἀλεξάνδρου Παπάγου, καὶ κατόπιν μέ-
χρι τῆς ἄλλης ἐποποιίας ἐναντίον τοῦ σλαυοκινήτου
ἐχθροῦ ποὺ ἐτερματίσθη εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Γράμ-
μου καὶ τοῦ Βίτσι, στήνονται τρόπαια πατρίου ἀμύ-
νης καὶ ἀριστείας καὶ κατασκευάζεται κατὰ ἀπα-
ρέγκλιτον παράδοσιν, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς διὰ τῶν
αἰῶνων διακοπῆς, ἡ πολεμικὴ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων,
οἱ ὁποῖοι ὡς λαός, ὡς λαϊκὸν σύνολον μετὰ μίαν πνοὴν,
τὴν πνοὴν τῆς Ἑλλάδος, νικοῦν ἢ πίπτουν «τοῖς» κεί-
νων «ρήμασι πειθόμενοι». Καὶ ἀνεγείρονται ἂν πέσουν
καὶ συνεχίζουν τὴν πορείαν. Διότι, ὅπως ἔλεγεν ὁ
ἀρχαῖος τραγικὸς ποιητής, μέσα εἰς τοὺς πόνους
αὐξάνεται ἡ Ἑλλάς!

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Δυόμιση μήνες πριν από τη Μεγάλη Ήμέρα του Έλληνισμού, την 28 'Οκτωβρίου 1940, ο Μουσολίνι «είχε διαπράξει το έγκλημα της Τήνου», καθώς έγραφε στ' απομνημονεύματά του ο Γκράτσι, πρεσβευτής τότε της Ιταλίας στην Ελλάδα.

Ήταν η γιορτή της Μεγαλόχαρης. Άπειρος κόσμος είχε συναχθεί στ' ωραίο νησί για να προσκυνήσει. Στο λιμάνι ναυλοχούσε το εύδρομο του στόλου μας «Έλλη», που ήταν σταλμένο ν' απονεμίσει τιμές. Πολλοί είχαν συγκεντρωθεί στην παραλία και καμάρωναν το τιμημένο πολεμικό, άλλοι, καθώς ανηφόριζαν τα σκαλοπάτια του ναού, στέκονταν να πάρουν ανάσα και γυρνούσαν να το ξανακοιτάξουν, κι άλλοι που δέ χωρούσαν στον κατάμεστο ναό, στριμωγμένοι στο χαγιάτι, παρακολουθούσαν τη λειτουργία, ρίχνοντας κάθε τόσο σ' αυτό μια ματιά, γιατί δε χόρταιναν να το βλέπουν.

Ήταν ή ώρα 8 1/2, μόλις αρχίζουν να ψέλνουν το Δοξαστικό, όταν ακούστηκε ένας κρότος φοβερός, κ' έπειτα άλλος κι άλλος. Σείστηκε όλο το νησί, ή θάλασσα αναταράχτηκε, κύματα τεράστια τινάχτηκαν ψηλά σαν από ξέσπασμα όργης του Έργιελάδου. Χτυπημένη βαριά ή «Έλλη» άρχισε να γέρνει από τη μια πλευρά βγάζοντας πυκνούς καπνούς. Μισή ώρα αργότερα, μ' όλες τις προσπάθειες που κατέβαλε το αίφνιδιασμένο πλήρωμα για τη διάσωσή της, χάθηκε στο βυθό.

Με τις τορπίλλες που έριξε ο मुसारός έχθρος άχρηστεψε μια πολύτιμη μονάδα του πολεμικού μας στόλου, όμως, χωρίς να το υποπτεύεται, έκανε να φουντώσει σ' όλες τις ελληνικές ψυχές το αίσθημα του πατριωτισμού κ' ή συναίσθησι του χρέους. Ποιός ήταν ο έχθρος; Ο Κυβερνήτης Ί. Μεταξάς το ήξερε, καθώς το ήξερε ή το μάντευε ο καθένας, αλλά προτίμησαν να μὴν το διακηρύξουν. Ήταν τέτοιες οι διεθνείς συνθήκες, που έπρεπε νάχουμε το στόμα κλειστό. Η «Νέα Τάξις» είχε επιβληθεί σ' όλη σχεδόν την Εύρώπη. Μόνο τα Βρετανικά νησιά δὲν είχαν υποδουλώσει τα σιδερόφραχτα στί-

φη των δύο αυτοκρατοριών, που αποτελούσαν τον... περίφημο "Άξονα. Δὲν κατέστη δυνατόν να εξακριβωθεί ή εθνικότης του υποβρυχίου που έβύθισε την «Έλλη». Βρέθηκε στην ανάγκη να δηλώσει ο Πρωθυπουργός, — κι ως είχε στα χέρια του θραύσματα από τις τορπίλλες με Ιταλικά στοιχεία.

Οι σχέσεις της χώρας μας με τη φασιστική Ιταλία εξακολούθουν να έχουν, φαινομενικά, φιλικό χαρακτήρα. Δυό μήνες αργότερα από

το άνοσιούργημα ο πρεσβευτής Γκράτσι παρεκάλεσε να προσκληθεί ο γιός του Πουτσίνι για να παραστή στην εκτέλεσι του γνωστού έργου του πατέρα του «Μπατερφλάυ», που πρόκειται ν' ανεβάσει ή Λυρική Σκηνή. Του κάνανε το χατήρι. Η όπερα παίχθηκε στις 25 'Οκτωβρίου και την επομένη έγινε δεξίωσι στο μέγαρο της Ιταλικής πρεσβείας. Όλοι σχεδόν όσοι έλαβαν πρόσκλησι πήγαν και φέρονταν ευγενικά. Ήπιαν στην υγεία των νεοφερμένων — του Πουτσίνι

Σχεδιασμά ΑΛΕΞ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ

και της γυναίκας του —, του οικοδεσπότη και των δυο «φίλων λαών», ενώ ο πρεσβευτής, που ήξερε τι προετοίμαζε ο Έξαλλος άρχηγός του, ήταν ανήσυχος και νευρικός. Ο Κυβερνήτης, που άρνήθηκε να λάβη μέρος στη τραγική φάρσα, άγρυπνούσε στο σπίτι του της Κηφισιάς κ' έκανε σχέδια για την αντιμετώπισι της εισβολής. Γιατί πριν από τρεις ώρες ή ελληνική πρεσβεία της Ρώμης του είχε τηλεγραφήσει ότι μεταξύ 25 και 28 'Οκτωβρίου οι φασιστικές όρδες θα πατούσαν τα ιερά μας εδάφη.

Με την οξυδερκεια και την αποφασιστικότητα που τον διέκριναν είχε προετοιμασθεί ο Ιωάννης Μεταξάς, φυσικά στα όρια που επέτρεπαν οι περιστάσεις. Γιατί δὲν έφθανε ν' ασχοληθεί με τεράστια στρατιωτικά, οικονομικά και ψυχολογικά προβλήματα: ήταν υποχρεωμένος να μὴ δίνη την παραμικρή άφορμή στον υπερφίαλο Ντούτσε, που ευκαιρία ζητούσε για να ξιφουλκήση.

Άμέσως έπειτα από τη δολοφονική επίθεσι της 15 Αυγούστου, άρχισε να γίνεται στα σύνορα μια συστηματική προετοιμασία από αξιωματικούς άριστα καταρτισμένους, που φλέγονταν από πατριωτικό ζήλο και πάθος εκδικητικό, κι άνυπομονούσαν να δράσουν. Μετά ίδια αίσθηματά ενεργούσαν κ' οι συνάδελφοί τους του Ναυτικού και της Αεροπορίας. Είχαν όλοι τους συναίσθησι της ευθύνης. Ήξεραν ότι ή μικρή μας Χώρα έπρεπε να συγκρουσθεί με δύο κραταιές αυτοκρατορίες που ο πληθυσμός τους έφθανε στα 150 εκατομμύρια και που μια απ' αυτές διέθετε τη μεγαλύτερη δύναμι πυρός απ' όσες γνώρισε ή υφήλιος. Τι είχε ν' αντιπαρατάξει ή χώρα μας στις δυνάμεις αυτές; Τουτό μόνο: την ευψυχία. Αυτή, που έκανε τόσα θαύματα από τα πανάρχαια χρόνια ως το '21 κι ως τα 1912-1913. Η ευψυχία, ή πίστη στη θρησκεία και στην Πατρίδα, ή έμπιστοσύνη στην Ήγεςία και το φιλότιμο έθέρμαιναν τα στήθη των αξιωματικών και των παλληκαριών τους, τους έκαναν ν' άψηφούν τα πάντα.

Άργά τη νύχτα της 27 προς την 28 'Οκτωβρίου (στις 3 το πρωί), ένας άντρας κυρτωμένος από το βάρος της κατασχόννης χτύπησε τη θύρα του σπιτιού όπου έμενε ο Κυβερνήτης. Ήταν ο Γκράτσι.

Όλοι κοιμόντουσαν εκεί, μόνον ένας σκοπός άγρυπνούσε. Άκουσε το διερμηνέα να του λέη πως ήταν ανάγκη να ξυπνήση τον Πρόεδρο κ' έσπευσε να ειδοποιήσει το πρωσωπικό. Άμέσως όλοι βρέθηκαν στο πόδι. Κατέβηκε με βήμα βαρύ ο Μεταξάς, έφθασε στην έξωπορτα, έμπασε μέσα τον Ιταλό πρεσβευτή και τον ώδήγησε στο σαλόνι.

— Έχω έντολή να σας δώσω αυτή την ανακοίνωσι, είπε κομπίζοντας ο Γράτσι.

Πήρε στα χέρια του το χαρτί ο Κυβερνήτης, το διάβασε. Ήταν τελεσιγραφική διακοίνωσι. Έλεγε πως ή στάσι της Ελληνικής Κυβερνήσεως απέναντι της Ιταλίας ήταν αντίθετη από κείνη που υπογορεύουν οι συνθήκες «της καλής γειτονίας», έλεγε πως κόσμου τις άναγκάριες και τις ψευτιές, και ζητούσε ν' άφεθούν ελεύθερα τα Ιταλικά στρατεύματα να καταλάβουν ώρισμένες στρατιωτικές θέσεις. «Τα όπλα θα σαρώσουν κάθε αντίστασι» τονίζε στο τέλος.

Βαθύτατα συγκινημένος ο Κυβερνήτης ξανάριξε μια ματιά στο τελεσίγραφο, όχι για να το διαβάσει, αλλά για να το δοθ ή καιρός να ζυγίση καλά την άπάντησι. Έπειτα κοιτάζοντας τον Ιταλό, κατάματα, είπε άργά, σιγανά:

— Πόλεμος, λοιπόν!

Εκείνος κατέβασε τα μάτια κι άρχισε να τὰ μασάη. Μά όχι, προς Θεού, θα μπορούσαν να τον άποφύγουν! Αυτός προσωπικά πίστευε ότι ή Ελληνική Κυβέρνησι δὲν θάπρεπε να έχη αντίρρησι στο να περάσει ο Ιταλικός στρατός. Έξ άλλου υπήρχε περιθώριο χρόνου! Η προέλασι θα γινόταν τα χαράματα.

Τα χαράματα. Μετά από 2-3 ώρες δηλαδή. Κ' έπρεπε στο μεταξύ να λάβη γνώσιν ο Βασιλεύς, να συγκληθεί το Υπουργικό Συμβούλιο, να ενημερωθούν οι Αρχηγοί των Ένόπλων Δυνάμεων, να δοθούν διαταγές στις φρουρές των συνόρων!

Υστερα από λίγα δευτερόλεπτα ο Πρόεδρος ρώτησε το Γκράτσι αν ήξερε ποιά ακριβώς σημεία θέλει να καταλάβη ή Ιταλία. Όταν αυτός τον έβεβαίωσε πως δὲν έχει ιδέα, ο τόσο ψυχραιμος άγωνιστής των Βαλκανικών πολέμων δὲ μπόρεσε να κρύψη την άγανάκτησί του. Άμέσως έπειτα είπε κοφτά: «Όχι».

Όπως είχε κάνει ο Λεωνίδας, ο

Παλαιολόγος, όπως έκαναν τόσοι και τόσοι μεγάλοι άντρες της αθάνατης τούτης Χώρας στη διάρκεια των 5000 χρόνων της δραματικής της πορείας.

Δευτέρα πρωί, ώρα 6 ακούστηκαν οι σειρήνες. Ο κόσμος πετάχτηκε από τον ύπνο, άναστατωμένος. Άλλοι βγαίνανε στα παράθυρα, άλλοι στους δρόμους. Άν κ' έτσουζε το άγιάλι της φθινοπωρινής αύγης, έβλεπες γυναικούλες του λαού και κυρίες του κόσμου να προβάλλουν με τα νυχτικά, έβλεπες παιδιά μισόγυμνα κι ώριμους άντρες ντυμένους όπως — όπως να ρωτάνε με τρόμο τι θάχει. Όταν όμως σε λίγο μαθαίνανε, οι άλλοιωμένες από το δέος του άγνωστου κινδύνου μορφές φωτίζονταν από μιάν έσωτερική λάμψη. Όλη ή πίκρα που είχε κατακαθίσει στις ψυχές, κι όλο το άχτι είχαν φύγει. Γελαστά ήταν τα πρόσωπα των παιδιών και των γερόντων, τα μάτια των άντρών πετοούσαν σπίθες. Τα χείλη ψιθύριζαν προσευχές ανάκατες με παιάνες, με κατάρες, με ζητωκραυγές. Το διάγγελμα του Βασιλέως Γεωργίου και του Πρωθυπουργού, που άκουγόταν από τ' άνοιγμένα στη διαπασών ραδιόφωνα, ξανάφερνε στη μνήμη το «Νύν υπέρ πάντων άγών» των Σαλαμινομάχων.

Πλημμύρισε από γαλανόλευκες ή Αθήνα, που την έλουζε ένας άργυρόχρυσος ήλιος, γέμισαν οι δρόμοι από συντροφικές ζωηρές.

Μαθητούδια κ' έφηβοι έβάδιζαν χεροπιασμένοι με ήλικιωμένους, παιδούλες με νοικοκυράδες μεστωμένες. Προχωρούσαν με γοργά βήματα προς το κέντρο τραγουδώντας θούρια, κ' είχαν το κεφάλι ψηλά και τις γροθιές σφιγμένες. Όλοι ένιωθαν να φουσκώνη τα στήθη τους ένας άέρας λεβεντιάς, να τους πυρώνη τις καρδιές ή φλόγα της Πατριδολατρίας. Πριν άκόμη καταλάβουν τις θέσεις τους οι άρμόδιοι, παρουσιάζονταν έφεδροι, άνυπομονώντας να τραβήξουν για το μέτωπο. Αγόρια 16, 17, 18 χρόνων ζητούσαν να τὰ πάρουν στο στρατό.

Η Άρετή (αγνώσις, άνδρεία, σωφροσύνη και υπέρ πάντα δικαιοσύνη) κατά τον Σωκράτη, είχε καταναγάσει την Ελλάδα απ' άκρη σ' άκρη. Και ή Δόξα και ή Τιμή και ή Νίκη είχαν άρχίσει να έτοιμάζουν στεφάνια για να στέψουν τα μέτωπα των ήρωικών υπερασπιστών του Πατρίου εδάφους.

ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΤΩΠΑ

18 Νοεμβρίου 1940

ΠΟΥ βρήκαμε τόσα χρυσάνθεμα, τόσες ντάλιες, τόσα τριαντάφυλλα και τόσα χειμωνιάτικα λουλούδια εκείνη την ημέρα; 'Ο κήπος της κυρίας Καίτης — με τα μπικουτί — μαδηθήκε κυριολεκτικά.

— Πάρτε κι άλλα, πάρτε κι άλλα, μάς έλεγε.

Κι όμως, αν ήταν άλλη φορά, θα άκουγε όλη ή γειτονιά τις φωνές της αν τήχαινε να της κόψουμε ένα φύλλο από τ' αγιόκλημα. Μά εκείνη την ημέρα ήταν κάτι ξεχωριστό, κάτι διαφορετικό. Θα πηγαίναμε να χαιρετήσουμε τους πρώτους τραυματίες. Κι αν της ζητούσαμε να ξεριζώσει την καρδιά της, θα τόκανε κι αυτό. Γιατί δεν είχε κανέναν στον κόσμο, εκτός από κάτι ξαδέλφους στα Καλάβρυτα, και ζούσε με τα δάσασα και τις χαρές του άλλου κόσμου.

Τα γράμματα του μπαμπά τα περιμέναμε με την ίδια λαχτάρα που τα περιμέναμε κι εμείς. Ερχόταν δειλά - δειλά, τα μάγουλά της ξαναμμένα, πάντα με τις καραμέλλες στο χέρι και ρωτούσε τη μητέρα μου.

— Τί σου γράφει, Έλένη μου, ο Βασίλης; Είναι καλά;

Κι εκείνη, για να την ευχαριστήση, της διάβαζε ολόκληρο το γράμμα, χωρίς να παραλείψη ούτε ένα «καί». 'Η κακομοίρα! Τι περισσότερες φορές έφευγε από το σπίτι δακρυσμένη. Πήγαινε στην κυρία Κικήτσα.

— Πήρες γράμμα, Κικήτσα μου, από τον Κλεάνθη; Τί σου γράφει, είναι καλά;

Και να καραμέλλες για την Πούπα, και να πάλι δάκρυα.

— Αυτή τη γυναίκα τη λυπάμαι, έλεγε ο παπούς. Ξοδεύει ένα κιλό καραμέλλες τη μέρα για να διαβάσει τα γράμματα της γειτονιάς.

'Η μητέρα μου τον μάλανε.

— Είναι για να τη λυπάται κανείς, μά'χι γι' αυτό. Είναι ολόμοναχη. Δεν έχει πού να ξοδέψει τη γυναικεία της τρυφερότητα. Δεν το βλέπεις; 'Εμείς πονάμε για έναν, αυτή πονά για όλο τον κόσμο.

Ξεκινήσαμε κατά τις πέντε. Είχαμε μάθει ότι ο νοσοκομειακός συρμός που έφερε την πρώτη αποστολή με τραυματίες, είχε φτάσει στο σταθμό

στις τέσσερις. 'Εμείς, τα παιδιά, κρατούσαμε χάρτινα σημαίακια. Οι άλλοι λουλούδια.

Σταθήκαμε στην αρχή της οδού Σταδίου. Θα τους μεταφέρανε με αυτοκίνητα στα διάφορα νοσοκομεία και θα τους περνούσαν από κει. Το πλήθος είχε μαζευτεί πυκνό από τις

δεμένα τα μέτωπά τους. Με μπανταρισμένο το στήθος. Με το γύφο στα πόδια. Με τα χέρια κρεμασμένα. Μας κοίταζαν σαν να έρχονταν από τον άλλο κόσμο. Στην αρχή ξαφνιαστήκαν. Ένα χαμόγελο χάραξε τα χείλη τους, μια λάμψη φώτισε τα μάτια τους, και ξαφνικά ξέσπασαν σ'

«Στ' αδιάβατα» — Σχεδιασμός ΑΛΕΞ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ

δυο μεριές του δρόμου, όπως στις μεγάλες παρελάσεις της 25ης Μαρτίου. 'Η μητέρα μου και ή κυρία Σοφία έκλαιγαν με λυγμούς. 'Όλα ήταν πιθανά. Δέ θα μπορούσε μέσα σ' αυτούς να είναι ο πατέρας ή ο έγγονός της;

Μόλις φάνηκε ή πρώτη φάλαγγα των αυτοκινήτων μια βροχή από μαδημένα χρυσάνθεμα στόλισε με χρώματα την άσφαλτο. Ούτε στο γάμο της Ρένας δεν πετάξαμε τόσα πέταλα λουλουδιών.

— Ζήτω! Ζήτω, παιδιά μας! Ζήτω, παλληκάρια μας!

Οι ζητωκραυγές έφταναν μέχρι τα γκρίζα σύννεφα, που γάμίζαν τον χειμωνιάτικο ουρανό, και τα ξεπερνούσαν. 'Ο κόσμος άσυγκράτητος έπεσε επάνω στ' αυτοκίνητα κι οι οδηγοί σταμάτησαν άναγκαστικά για να μη γίνη κανένα δυστύχημα. Με

ένα πλατύ αντρίκιο γέλιο.

— Μά γιατί κάνετε έτσι;

— Δεν κάνουμε τίποτα σπουδαίο!

— Τό χρέος μας κάνουμε!

'Ηταν όμως συγκινημένοι. 'Ο ένθουσιασμός του κόσμου είχε άταλύνει για λίγο τους πόνους τους. Οι έπίδεσμοι είχαν γεμίσει με χειμωνιάτικα τριαντάφυλλα και ή μοσχοβολία τους είχε νικήσει τη μυρωδιά του οίνοπνεύματος και του αιδέρα. Μια νεραγκούλα πήγε και χώθηκε μέσα στ' αυτή ενός τραυματία. Είχε τό πόδι άπλωμένο, άκίνητο.

— Λυπάμαι, είτε εύθυμα δείχνοντας τό σακατεμένο του πόδι, που δεν μπορώ να σηκωθώ να σάς χορέψω.

'Η κυρία Σοφία, ή γιαγιάκα της γωνιάς, έβγαλε τό φελλό από τό μπουκαλάκι που κρατούσε στα χέρια της και ράντισε ένα φαντάρο με

Συνέχεια εις την σελ. 32

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

'Η Κύπρος είναι ή μεγαλύτερη ελληνική νήσος σήμερα (εις τους αρχαίους χρόνους και ή Σικελία έλογαριάζετο ελληνική), ή οποία όμως εύρίσκεται τόσον μακράν από την 'Ελλάδα και τόσον κοντά εις την 'Ασίαν, στην σημερινή μάλιστα Συρία. Γι' αυτό εύκολα κατακτήθηκε από τους 'Αραβας και πολύς πληθυσμός από τη Συρία εγκαταστάθηκε κατά καιρούς εις την Κύπρο. Και όταν ακόμη Εύρωπαίοι ήσαν οι κατακτητές ('Αγγλοι, Γάλλοι, Βενετοί), ήρχοντο χριστιανοί από την Συρία εις την Κύπρο. Περισσότεροι ήσαν οι 'Ελληνες πρόσφυγες, που ήλθαν εις την Κύπρο, όταν οι 'Αραβες τον έβδομο αιώνα έπληραν την Συρίαν και την Αίγυπτο. 'Αλλά και οι χριστιανοί που ήλθαν άργότερα εις την Κύπρο από την Συρίαν, ήσαν κατά μέγα μέρος απόγονοι 'Ελλήνων. Γι' αυτό πολύ εύκολα έγινε ή άφομοίωσι των προσφύγων και των μεταναστών της Συρίας, άφού μάλιστα ή ύπαιθρος της Κύπρου είχε πάντα γνήσιον ελληνικόν πληθυσμόν και έπηρέαζε τας πόλεις.

Συνέβη δηλαδή και εις την Κύπρον, ότι και εις τα άλλα ελληνικά νησιά του Αιγαίου και του 'Ιονίου πελάγους. Τα κατέκτησαν διάφοροι κατακτητές, Εύρωπαίοι ή 'Ασιάτες, αλλά δεν άφτηκαν μόνυμα ίχνη της διαβάσεώς των. 'Ολίγες ξένες λέξεις, που λησμονούνται σήμερα και πολλά φρούρια, που έκτισαν οι κατακτητές για να κρατούν τους 'Ελληνες κατοίκους εύκολότερα στη σκλαβιά. Εις όλα τα ελληνικά νησιά έπεκράτησεν ο έλληνισμός της ύπαιθρου και άφομοίωσε τους ξένους. 'Ενώ δηλ. εις την Συρίαν τό πλήθος των πόλεων που έκτισαν οι διάδοχοι του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, πρό πάντων οι Σελευκίδαι, άφομοιώθη από την σημερινήν ύπαιθρον, και έλληνισμένη την ελληνικήν γλώσσαν, εις τα νησιά, αντίθετως, ή ύπαιθρος, ως καθαρώς ελληνική, έξελληνισε τους ξένους που ήρχοντο πρό πάντων εις τας πόλεις.

Δι' αυτό εις την πόλιν Κέρκυραν, που άμιλούσαν άλλοτε και Ιταλικά, σήμερα άκούεται μόνον ή ελληνική, διότι ο πληθυσμός που έρχεται από

την ύπαιθρο του νησιού όμιλεί μόνον ελληνικά.

Και εις την Κύπρον λοιπόν, όπως και εις τα λοιπά νησιά, ή συνέχεια της ελληνικής ύπαιθρου διά μέσου των χιλιετηρίδων ήμπόδιζε οίανδήποτε ξένην επίδρασιν και διέσωσε όχι μόνον αρχαϊκά γλωσσικά στοιχεία, αλλά και έθιμα και παραδόσεις.

Πρώτα - πρώτα παρατηρούμεν άπύπολλα αρχαιότατα τοπωνύμια, τα όποια δεν θα έσώζοντο, εάν δεν ύπήρχε συνέχεια πληθυσμού από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα. Και δεν έσώθησαν μόνον γνωστότερα όνόματα πόλεων, όπως τό Κίτιον = Κίτιον, αλλά άμέτρητον πλήθος αρχαίων ονομάτων, τα όποια έξήτασεν έπιστημονικώς ο μακαρίτης καθηγητής Σ. Μενάρδος εις τον δέκατον όγδοον τόμον του περιοδικού «'Αθηνά». 'Εκεί θα εύρετε τοπωνύμια, όπως τό 'Αρσος = Άλσος, Βαΐσσα = βάσσα (ένθυμηθήτε και τον έν Βάσσαις της Φιγαλείας ναόν του 'Απόλλωνος) και Βήσσα = σίδενδρος κοιλάδα, Πέροκαμον = πέργαμον, Νάπα = νάπη, σίδενδρος κοιλάδα. 'Απίστευτο αλλά βέβαιον είναι ότι διατηρήθηκαν και τοπωνύμια από αρχαία όνόματα θεών. Στόν 'Απέλλωνα, από αρχαίο ίσως ναόν του 'Απόλλωνος, στην 'Αρτεμι, τον Δκιόνυσον = Διόνυσον. Τέτοια όνόματα θεών έσώθησαν και εις άλλα νησιά, πρό πάντων εις την Ρόδο, όπως έδειξεν ο γυμνασιάρχης Χρ. Παπαχριστοδούλου εις τό 'Αφιέρωμα εις Κ. 'Αμαντον (1948).

'Επίσης έσώθησαν αρχαίες καταλήξεις: Μαραθούντα από τό αρχαίο Μαραθούς πρόβλ. (Μαραθών). 'Ορο(οβ)ούντα από τό όροδος, Πετοούντα από τό αρχαίο Πιτυούς. Καλαμώνας, από τό αρχαίο Καλαμών, Πιδκωνάς από τό αρχαίον Πιτών, αλλά και Καρκώς από τό αρχαίον καρών (εις την Μυτιλήνη Καρυώνες), 'Ακαθθώς, από τό αρχαίο άκανθών (πρόβ. γέρων - γέρως και γέροντας - άρχων - άρχως και άρχοντας). Εις τα τοπωνύμια Πετοούντα, Πιδκωνάς έξ αιτίας των διαλεκτικών μεταβολών

δεν φαίνεται εύκολα τό αρχαίο πίντυς, τό όποιον φαίνεται άμέσως εις τό χιώτικο τοπωνύμιο Πιτυός και εις τό λεριώτικο 'Απίτυς και πιτύκι.

Και εις τό λοιπό γλωσσάριό εύρίσκουμε αρχαία ή βυζαντινά στοιχεία ενδιαφέροντα. 'Η λ. ίππος έσώθη κατά περιεργόν τρόπο εις ένα παιχνίδι των Κουτσοβλάχων (βλ. Α. Κεραμοπούλου «Τί είναι οι Κουτσοβλάχοι» 1939 σ. 47) αλλά και εις την Κύπρο με τον μεγεθυντικό τύπο άππαρος άντι, ύπαρος. 'Ο λοιπός έλληνισμός έχαρακτήρισε τον ύπτον ως άλογον και έλησιμόνησε τό αρχαίον όνομα. Δοξαμενή = δεξαμενή (τό όνομα στέρνα που γνωρίζει ο λοιπός έλληνισμός δεν λέγεται εις την Κύπρο), μυσιάρδος = είδος σαύρας, άντι μυσαρός, από επίδρασις βέβαια του μιερή και μιερό (= μιαρό), όπως λέγεται εις άλλα νησιά ή σαύρα.

'Επήραμε μερικές λέξεις για να ίδουμε την ελληνική συνέχεια διά μέσου των χιλιετηρίδων. Και τό φωνητικό μέρος αν έξετάσουμε, θα ίδούμε πολλά αρχαϊκά στοιχεία, τα διπλά σύμφωνα, τό τελειών ν, και τά λοιπά. 'Ο Κυπριώτης προφέρει τό άλλος καθαρώτατα με δύο λλ.

'Αλλά δεν είναι μόνο τα γλωσσικά στοιχεία που δεικνύουν τόσον μακρινήν ελληνικήν συνέχειαν. 'Αν έξετάσουμε την λαογραφίαν της Κύπρου, τις παραδόσεις της, θα εύρωμε πλήθος έθιμων, που φθάνουν τουλάχιστον, εις τους πρώτους χρόνους του Χριστιανισμού. 'Η μεσαιωνική άκριτική ποιήσι μάς έδωσεν ώραιότατα δείγματα από την Κύπρο. Εις ένα άκριτικό κυπριώτικο τραγούδι, που έδημοσίευσεν ή Γερμανίδα Λύντεκε, μνημονεύεται ο Νικηφόρος Φονιάς = Φωνιάς. 'Υστερα δηλαδή από χίλια χρόνια δεν έλησιμόνησεν ή ελληνική ύπαιθρος της Κύπρου τον ήρωικό Αυτοκράτορα του Βυζαντίου.

Εις ένα τόπον, όπου ή ύπαιθρος ύπήρχε καθαρώς ελληνική επί χιλιετηρίδας, όσο περισσότερον μελετούμεν την ιστορίαν του, την ζωήν του, τόσο περισσότερα στοιχεία της ελληνικότητός του θα εύρίσκωμεν.

Η ΧΑΛΚΟΜΑΝΙΑ

‘Από μικρός — τώρα πού μεγάλωσε το θυμάται — ήθελε να γίνει καλλιτέχνης. ‘Ηθελε πολύ, μὰ δὲν ἔγινε. Γιατί, αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα. Τώρα ὅμως θυμᾶται πόσο λαχταροῦσε νὰ ζωγραφίζη πουλιά, ζῶα, πλοῖα, τὸ λιμάνι μὲ τὶς βάρκες καὶ τοὺς ψαράδες, πού ἀνοίγε τὴν ἀγκυλιά του πὶδὲ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Θὰ μπορούσε ἀκόμα νὰ ζωγραφίσῃ τὴ μεγάλη συκιά τῆς αὐλῆς μὲ τὸ διχαλωτὸ κορμὸ καὶ τὰ πυκνὰ φύλλα, πού ἀπλωνε τόση σκιά τὸ καλοκαίρι ὥστε δὲν τρύπωνε ἥλιος ἀπὸ κεῖ. Μὰ καὶ τὴ γιαιγιά του τὴ Μαργαρώ θὰ ζωγράφιζε. Τὴν ἔβλεπε νὰ κάθεται, χοντρούτσικη καὶ παχουλὴ, κάτω ἀπὸ τὴ συκιά, τὸ καλοκαίρι, σὲ μιὰ πλατεῖα πολυθρόνα καὶ νὰ παρακολουθῇ μὲ τὰ γρήγορα καὶ ζωηρὰ ματάκια της τὸν κόσμον πού περνοδιάβαινε ἀπὸ τὸ δρόμον : τὶς κυρίες μὲ τὰ πλατιά καπέλλα, τὶς συμμορίες τῶν ξυπόλυτων παιδιῶν πού γαυρίαζαν, τοὺς χωρικοὺς πού μπαίνανε στὴν πόλιν ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμον καβάλλα σὲ νυσταγμένα γαϊδουράκια. Ζωγράφιζε ἀκόμα καὶ τὴν ἀχαμνὴ κερά - Πολύτιμη, μαυροντυμένη, μ’ ἓνα σκούρο μαντήλι στὸ κεφάλι, μὲ λυπημένα μάτια. Κάθε Σάββατο πρῶτ’ κατέβαινε ἀπὸ τὸ χωριὸ της καὶ τοὺς ἔφερε ἓνα θεόρατο δεμάτι ξερόκλαδα γιὰ προσανάμματα. ‘Όστερα καθόταν ἐκεῖδ’ αὐτὴν ἄκρη μιᾶς μακρουλῆς παλιᾶς τεχνοσκαλισμένης κασσέλας. ‘Η γιαιγιά του ἔφερε τῆς Πολύτιμης ἓνα μεγάλο φλυτζάνι γεμάτο καφέ, μπόλικο ψωμὶ καὶ τυρὶ κ’ ἐκείνη ἔκοβε τὸ ψωμὶ σὲ μικρὰ κομματάκια, τὸ βουτοῦσε στὸν καφέ, τὸ ἔτρωγε ἀργὰ - ἀργὰ. ‘Ανάμεσα σὲ ἀδιάκοπα ἀναστενάγματα ἔλεγε στὴ γιαιγιά γιὰ τὴ δύσκολη ζωὴ της. Φτώχεια, φτώχεια! ‘Ηθελε ὅλο αὐτὰ νὰ τὰ ζωγράφιζε, μὰ κάθε φορὰ πού δοκίμαζε νὰ χαράξῃ στὴν πλάκα τοῦ σχολείου μὲ τὸ κοντύλι ἓνα ὅποιο μορφή ἀνθρώπου, πάντα ἢ ἴδια. ‘Όστόσο, ἀγαποῦσε πολὺ τὶς χαλκομανίες. ‘Εκείνες τὶς ταινίες μὲ τὶς χρωματιστὲς παραστάσεις, πού τὶς κολλοῦσε σ’ ἓνα χαρτί, καὶ βγαίνανε σὰ φωτογραφημένες ἐκκλη-

σίες, πολιτείες, ἄλογα, σπίτια, περιβόλια, ὅ,τι ἤθελες. Φτάνει νὰ εἶχες δυὸ - τρεῖς δεκάρες καὶ ἀγοράζες ἀπὸ τὸ «Κεντρικὸν Βιβλιοπωλεῖον καὶ Χαρτοπωλεῖον Μάρκος Βίτουλας καὶ Γιῶς» τὶς χαλκομανίες πού ἤθελες.

‘Εκείνη τὴν Πρωτομαγιά, ἦταν ὅλα θαυμάσια στὸ νησί. ‘Ο οὐρανὸς σὰ ντυμένος μὲ γαλάζια μεταξωτά, τὸ ἴδιο κ’ ἡ θάλασσα, πού λαμποκοποῦσε. ‘Ακίνητα τὰ καίκια καθρεφτιζόταν στὸ λιμάνι καὶ φαίνονταν διπλᾶ — ἓνα ἀπάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, τὸ ἄλλο ἀποκάτω — καὶ οἱ πλαγιὲς ἦταν καταπράσινες στὸ ἀντικρινὸ βουνό. ‘Ελιές, κυπαρίσσια

ΣΧ. ΗΛ. ΓΕΩΡΓΟΥΤΖΟΥ

θεόρατα, λεμονιές, πορτοκαλιές. ‘Ο ἀέρας μοσκοβολοῦσε ἀνθούς καὶ τὰ λουλούδια. Φύτρωναν ἀπὸ παντοῦ καὶ θάμπωναν τὰ μάτια. Χαιρόταν τόσο πολὺ ἐκείνη τὴ μέρα, πού ἀπὸ τὴ χαρὰ του δὲν τοῦ ἔμενε ἄλλο παρὰ νὰ πετάξῃ. Μὰ δὲν εἶχε φτερά. Μουρμούριζε ὅμως ὁλόενα μέσα του : «Νὰ μπορούσα νὰ τὰ ζωγραφίσω ὅλ’ αὐτά». Τὸ ἴδιο ἔλεγε καὶ ὅταν βρέθηκε μὲ τ’ ἄλλα τὰ παιδιά τοῦ σχολείου καὶ μὲ τοὺς δασκάλους ἐπικεφαλῆς, στὸν ἐξοχικὸ δρόμον πού τραβοῦσε γιὰ τὸ ἀπέναντι βουνό. ‘Απὸ τὸ πρῶτ’ τοὺς εἶχε πεί ὁ Κύριος : «‘Όπως κάθε χρόνον, θὰ κάνουμε κ’ ἐφέτος τὴν πρωτομαγιάτικὴν ἐκδρομὴν. Θὰ φτάσουμε στὸ ὄραϊο χωριὸ Καπαριά, θὰ τραγουδήσουμε στὸ δρόμον, θὰ κόψουμε ἀγριολούλουδα, θὰ παίξουμε, θὰ φάμε σιμὰ στὸ νερό, θὰ πλέξουμε Μάηδες καὶ θὰ γυρί-

σουμε τὸ βραδάκι σπίτια μας. Κοιτάξτε ὅμως νὰ πάρετε μαζί σας προσφάι, ὅ,τι ἔχει ὁ καθένας, γιατί θὰ πεινάσετε. Καὶ τώρα τὰ παιδιά, τρία τρία στὴ γραμμὴ, καθαροντυμένα, μὲ τὶς χρωματιστὲς ποδιτσες τους, τὰ καλαθάρια μὲ τὸ προσφάι, τραβοῦσαν ἀπὸ τὸ μεγάλο δρόμον τῆς ἐξοχῆς, χαρούμενα, καὶ τραγουδοῦσαν : «‘Ο Μάιος μᾶς ἔφθασε — ἐμπρὸς βῆμα ταχὺ, νὰ τὸν προῦπαντήσουμε — παιδιά στὴν ἐξοχή». Κ’ ὕστερα πιάνανε ἄλλο τραγοῦδι : «Καλῶς τονε τὸ Μάη — τὸ χρυσομάχηρη! Μὲ ἄνθια στολισμένους ἤλθες πάσαααα!» Καὶ κόβανε τὸ τραγοῦδι καὶ ἀρχίζανε τὴ φλυαρία καὶ τ’ ἀστεία καὶ τὰ πειράγματα, κ’ οἱ τρεῖς Δασκάλοι τοῦ Δημοτικοῦ μὲ τὶς κυρίες τους περπατοῦσαν ἀπὸ δίπλα καὶ λέγαν τὰ δικά τους. Μονάχα ὁ ἐπιστάτης τοῦ Σχολείου, ὁ μπάρμπα - Λεωνίδας, περπατοῦσε μόνος καὶ ἀμίλητος στὸ πλάι. Τὰ μεγάλα μουστάκια του, κατεβασμένα, μοιάζανε σὰ φοβέρα, τὸ κεφάλι του ἦταν χωμένο σὲ μιὰ πλατεῖα παλιωμένη ρεπούμπλικα καὶ μὲ τὸ δεξὶ τοῦ χέρι κρατοῦσε ὑψωμένο τὸ κουδούνι, σύμβολο μιᾶς αἰώνιας ἐξουσίας. ‘Α, πῶς θᾶθελε νὰ τὸν ζωγράφιζε!

Εἶχαν ξεκινήσει κατὰ τὶς δυὸ τὸ ἀπόγευμα ‘Αξαφνα, πρόσεξε πῶς μονάχα αὐτὸς δὲν κρατοῦσε καλαθάρια μὲ προσφάι. Εἶχε ξεγάσει νὰ πῇ στὴ γιαιγιά του νὰ τοῦ ἐτοιμάσῃ κάτι. Μὰ αὐτὸ δὲν τὸν πολυσκότιζε, γιατί ὁ νοῦς του ἦταν στὴ ζωγραφικὴ καὶ σὲ ὅσα ἔβλεπε περπατώντας. Τὶ ὥραϊα καὶ τὶ παράξενα πού τοῦ φαίνονταν ὅλα! ‘Αλλωστε, ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πού πήγαινε ἐκδρομὴ μὲ τὸ σχολεῖο, γιατί ὡς πέρσι ἦταν μικρός. Εἶχανε περάσει ἀριστέρα τὴ μεγάλη ράχη μὲ τὰ φρύγανα. Δεξιὰ τους, στὰ χαμηλά, ξετυλιγόταν τὰ βαθυπράσινα περβόλια. ‘Αφήσανε καὶ τὸ νεκροταφεῖο, πού πάνω ἀπὸ τὸν ψηλὸ τοῖχο του ἀστραφταν μαρμαρίνοι σταυροὶ καὶ κεφαλῆς ἀγαλμάτων, κάνανε τὸ σταυρὸ τους μπρὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ‘Αναστάσεως καὶ σὲ λίγο βρέθηκαν κάτω ἀπὸ τὰ μεγάλα δέντρα τοῦ χωριοῦ. ‘Α, τὶ ὥραϊα ἐδῶ! Εἶχαν ἰδρῶσει ἀπὸ τὸ

περπάτημα καὶ ἀπὸ τὸν καυτερὸ ἥλιο τοῦ Μάη, καὶ τώρα τρέξαν ὅλοι παρέες - παρέες καὶ ξάπλωσαν κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα. Μιὰ σειρὰ ἀπὸ δέκα λιονταρίσια στόματα βαλμένα σ’ ἓνα ψηλὸ τοῖχο, κατασκέπαστο ἀπὸ κισσοὺς, ἄφηναν τοὺς κρουνοὺς τοῦ νεροῦ νὰ τρέχουν ἀδιάκοπα καὶ νὰ σχηματίζουν ἓνα ὀρμητικὸ ποταμάκι, πού κατρακυλώντας ἔπεφτε σὲ μιὰ διπλανὴ ρεματιά, κατάφυτη. ‘Αφοῦ ξεκουράστηκαν γιὰ λίγο τὰ παιδιά καὶ ξεῖδρωναν, ὥρμησαν στίς βρύσες καὶ βάζοντας τὶς φουχτες τους γιὰ κύπελλα, κόντεψαν νὰ πιοῦν ὅλο τὸ νερό! Εὐτυχῶς, πού τὸ νερὸ δὲ σώνεται — θάλεγε πῶς ὅλη ἐκείνη ἡ γῆ, ἀπὸ κάτω, ἦταν γεμάτη νερό, σὰν ἀσκή. ‘Ηπτε κ’ ἐκεῖνος καὶ ἐνοιωσε νὰ τοῦ φεύγῃ ὅλη ἡ κούρασι τοῦ δρόμου.

Πῶ, πῶ, σὲ λίγο, τὶ χαλασμός, τὶ κακό! Τρεξίματα, πηδήματα, φωνές, παιχνίδια, κυνηγητά, κλέφτες καὶ στρατιῶτες, καὶ φωνές, γέλια, τραγοῦδια! ‘Όλος ἐκεῖνος ὁ χλοερὸς τόπος βροντοῦσε ἀπὸ χαρὰ καὶ ζωὴ καὶ ἀνοιξή. Οἱ κύριοι εἶχαν καθήσει μὲ τὶς κυρίες τους σ’ ἓνα τραπέζι στὸ κέντρο πού ὑπῆρχε ἐκεῖ, καὶ κάθε τόσο συμβούλευαν τοὺς πιδὲ ζωηροὺς, μὴν πέσουν καὶ χτυπήσουν. ‘Εκεῖνος, δὲν πολυέπαιζε. Εἶχε καθήσει σὲ μιὰ πέτρα, κοντὰ στὸ τραπέζι τῶν δασκάλων καὶ παρακολουθοῦσε τὰ πάντα καὶ συλλογιζόταν. ‘Αρχισε νὰ πεινάῃ. Νά, τώρα, οἱ ἄλλοι ἀνοίξανε τὰ καλαθάρια τους, στρώθηκαν χάμω παρέες - παρέες, καὶ ἀρχισαν νὰ τρῶνε μὲ ὄρεξι, ὅ,τι εἶχαν πάρει μαζί τους. Κεφτεδάκια, τυριά, αὐγά τῆς Λαμπρῆς, κανένα κομμάτι ἀπὸ ψητὸ κρέας, φροῦτα! Τὸ τραπέζι τῶν Δασκάλων εἶχε γεμίσει καὶ αὐτὸ ἀπὸ ἓνα σωρὸ φαγητὰ καὶ ὅλοι τρῶγανε μὲ κέφι. Βλέποντάς τους, ἡ πείνα τοῦ μεγάλωνε. Πῆγε καὶ ξαναἔπινε νερὸ γιὰ νὰ γεμίσῃ τὸ στομάχι του, μὰ τοῦ κάκου. Τὸν εἶδε ὁ Δάσκαλός του, ξαφνιάστηκε καὶ τοῦ φώναξε :

— ‘Ε, Πέτρο. ‘Εσύ, δὲν τρῶς; ‘Ελα στὸ τραπέζι μας νὰ πάρης κάτι!

‘Ο Πέτρος, κοκκίνισε : «Εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε! Μὰ ἔφαγα τὸ μεσημέρι πολὺ, καὶ τώρα δὲν πεινῶ καθόλου! Κ’ ἔπειτα, τὸ στομάχι...

— Καλὰ, καλὰ, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι... ‘Ο Πέτρος, ἀρχισε νὰ κόβῃ βόλτες ἀνάμεσα στίς συντροφίες τῶν παιδιῶν, πού οὔτε τὸν πρόσεχαν,

δοσμένα καθὼς ἦταν στὴ διασκέδασί τους. Περπατοῦσε μὲ τὸ κεφάλι σκυφτὸ καὶ τὰ χέρια στίς τσέπες. ‘Α, μπά! Τὶ εἶναι αὐτὸ πού πιάσαν τὰ δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ; Κάτι τὸ κρύο, τὸ μεταλλικὸ! Τὸ φουχτιάξῃ, τὸ τραβάει ἔξω, καὶ βλέπει ἓνα δίφραγκο. Μὰ πῶς ξέχασε ὅτι εἶχε τέτοια περιουσία ἐπάνω του; Μήπως ἦταν ἀπὸ καιρὸ ἐκεῖ; Μήπως τοῦ τὸ ἔβαλε κρυφὰ ἡ γιαιγιά του γιὰ τὴν ἐκδρομὴ; Πόσο καλὰ νοιώθει τώρα! Νά, μπροστά του τὸ κέντρο — πῶς τὸ θυμᾶται σὰν καὶ τώρα. Τραβάει γοργὰ μὲ τὸ δίφραγκο στὸ χέρι. ‘Εκείνα τὰ χρόνια μ’ ἓνα δίφραγκο μπορούσες ν’ ἀγοράσῃς καὶ δυὸ ὀκάδες κρέας! Μὰ ἐκεῖνος θ’ ἀγοράζῃ ψωμὶ καὶ τυρὶ, μπόλικο ψωμοτύρι καὶ κανένα λουκούμι καὶ θὰ τοῦ περισσεύαν πάνω ἀπὸ τὰ μισά. Κάνει νὰ μπῇ, μὰ τὸν σταματάει ἓνα παιδί, συμμαθητῆς του.

— Μοῦ δίνεις τὸ δίφραγκο νὰ σοῦ δώσω κάτι; Τοῦ λέει.

— Τὶ θὰ μοῦ δώσης ἂν σοῦ δώσω τὸ δίφραγκο;

— Νά, θὰ σοῦ δώσω αὐτὲς τὶς χαλκομανίες! Καὶ βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ μεγάλη σειρὰ ἀπὸ ὠραῖες χαλκομανίες, πολλές, πολλές. Τέτοιες δὲν εἶχε ξαναδεῖ ὁ Πέτρος. «Καὶ πού τὶς βρήκες;» ρωτᾷ τὸν συμμαθητῆ του. «Μοῦ τὶς στείλαν ἀπὸ τὴν ‘Αμερικὴ. ‘Ελα, δῶσε τὸ δίφραγκο καὶ πάρτες». ‘Ο Πέτρος διστάζει. ‘Η πείνα τὸν θερίζει. Μιὰ ρίχνει λαίμαργες ματιές στὸ «φανάρι» τοῦ κέντρου μὲ τὸ τυρὶ, τὰ αὐγά, τὸ ψωμὶ, καὶ μιὰ ἀγκυλιάζει μὲ τὴ ματιά του τὶς χαλκομανίες. Τὶ καταπληκτικὲς πού εἶναι! Γιὰ ἰδὲς ἐκεῖνο τὸ ὑπερωκεάνειο μὲ τὰ τέσσερα φουγάρα! ‘Α, πῶς θὰ τὸ «ξεσηκώσῃ» στὸ τετράδιό του! ‘Ο ἥλιος πᾶει νὰ πέσῃ, τὰ χρώματα ἔχουν γλυκάνει. Τὰ βλέπει ὁ Πέτρος ὅλ’ αὐτά, καὶ ἀξαφνα νομίζει πῶς ὅλο τὸ τοπίο μὲ τὰ δέντρα, τὴν ἐκκλησίαν, τὰ παιδιά, τοὺς Δασκάλους καὶ τὸ κέντρο, μ’ αὐτὸν τὸν ἴδιο καὶ μὲ τὸ συμμαθητῆ του ἔγινε μιὰ τεράστια χαλκομανία! Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης, νοιώθει ἀσυναίσθητα μέσα του ὁ Πέτρος, τ’ ἄλλα ὅλα δὲν ὑπάρχουν. Καὶ γρήγορα - γρήγορα, μήπως ὁ ἄλλος μετανοίωσῃ, δίνει τὸ δίφραγκο, παίρνει τὶς χαλκομανίες καὶ τὶς χάνει στὴν τσέπη. ‘Ο συμμαθητῆς

τοῦ ἔφυγε τρέχοντας καὶ χάθηκε κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα. Εἶχε φοβηθῇ μήπως ὁ Πέτρος μετανοήσῃ καὶ πᾶει στὸ Δάσκαλο...

Τώρα, δὲν πεινάει καθόλου, μὰ εἶναι πολὺ κουρασμένος. Γυρίζουν ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴ, ἔχει μισοβραδιάσει, τὰ παιδιά τραγουδοῦνε πάλιν, καὶ ὅλα κρατοῦνε λουλούδια στὸ χέρι. Πόσα σπάρτα, πόσα χρυσὰ σπάρτα κόψαν ἀπὸ τὶς πλαγιὲς τὶς ἀνθισμένες! Μὰ ὁ Πέτρος σκέφτεται μέσα στὴ μεγάλη του κούρασι. Σκέφτεται τὴν «ἀγορά» πού ἔκαμε καὶ σιγὰ - σιγὰ ἀρχίζει νὰ νοιώθῃ μιὰ ὑπερηφάνεια γι’ αὐτὸ πού ἔκαμε. Τότε, δὲ μπορούσε νὰ καταλάβῃ γιατί αὐτὴ ἡ ὑπερηφάνεια. Τώρα ὅμως πού μεγάλωσε, μπορεῖ. «Νά, λέει μέσα του, ἀντιστάθηκα στὸν πειρασμὸ τῆς πείνας, γιὰ μιὰ ἰδέαν! ‘Ας ποῦμε... γιὰ τὴν ἰδέαν τῆς Τέχνης. Βέβαια, δὲν ἔγινε ζωγράφος, ἀλλὰ τί πειράζει; Γίναν ἄλλοι στὸ πόδι μου καὶ μάλιστα πολὺ σπουδαῖοι. ‘Α, ναί, μάλιστα, αὐτὸς πού μοῦ πούλησε τὴ χαλκομανία ἐκείνη τὴν Πρωτομαγιά, ὁ Βερυκίου, εἶναι τώρα μεγάλος ζωγράφος στὸ Παρίσι. ‘Εγὼ δὲν ἔγινε ζωγράφος, θυσιάσα ὅμως γιὰ τὸ ἰδανικὸ μου ἐκείνη τὴν τρομερὴ στιγμὴ κάτι, πού δύσκολα θὰ θυσιάσει κανεὶς. Θυσίασα τὸν χορτασμὸ τῆς παιδικῆς μου πείνας! Τότε δὲν τὸ κατάλαβα, τώρα τὸ ἐξηγῶ. Θυμᾶμαι, γύρισα σπίτι, μὲ περίμενε ἡ γιαιγιά στὴν ἐξώπορτα, μὲ ἀγκάλιασε, μὲ πήρε μέσα. Πέταξα σ’ ἓνα καθίσμα τὰ σπάρτα πού εἶχα κόψῃ καὶ τῆς ζήτησα ἓνα ποτήρι γάλα. «Μὰ παιδάκι μου, μόνο γάλα; Θὰ πεινᾷς πολὺ! Στάσου νά...» ‘Οχι, ὄχι, ἐγὼ δὲν ἤθελα τίποτα ἄλλο. Δὲν τολμοῦσα μάλιστα νὰ ξετυλίξω τὶς χαλκομανίες ἐκείνη τὴν ὥρα, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς λάμπας. ‘Ηθελα νὰ ξημερώσῃ, νὰ τὶς χαρῶ μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλιοῦ καὶ νὰ τὶς «ξεσηκώσω» σ’ ἓνα ὁλόασπρο γυαλιστερό χαρτί. Μ’ αὐτὸ τὸ ζωντανὸ καὶ γλυκὸ ὄνειρο κοιμήθηκα ἐκείνη τὴ νύχτα τῆς Πρωτομαγιάς. ‘Ισως νᾶταν μιὰ ἀπὸ τὶς πιδὲ ὁμορφες νύχτες τῆς ζωῆς μου...»

Τέρπει, διδάσκει, καλλιεργεί
τὸ καλλιτεχνικὸ συναίσθημα
Ο ΚΑΛΗΝ. ΕΡΓΟΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
Κυκλοφορεῖ
εἰς 280.000 ἀντιτύπων

Η ΑΛΚΥΩΝ

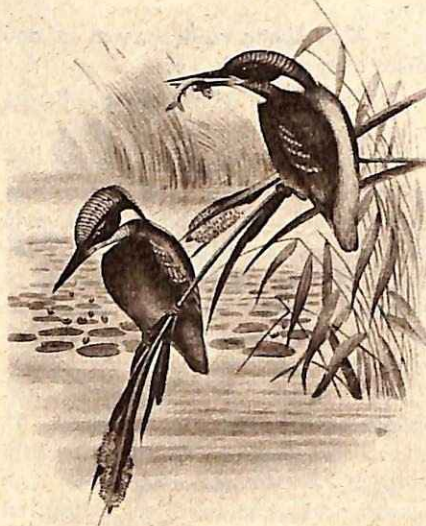
“Οποιος εύρεθῇ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ σὲ κάποια ἐρημικὴ ἀκρογιαλιά, μὲ ψηλὲς καὶ ἀπόκρημνες ἀκτὲς, ἀσφαλῶς θὰ συναντήσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα πουλιὰ τοῦ τόπου μας : τὴν ἀλκυώνα. Οἱ ὀνομασίες τοῦ πουλιοῦ αὐτοῦ εἶναι πολλὲς καὶ διάφορες, ἀνάλογα μὲ τὸν τόπο : λέγεται ψαροφάγος, ψαροπούλι, μιμριμίλι τῆς θάλασσας, βασιλοπούλι, ἀηδὼν τῆς θάλασσας. Τὸ μέγεθός της μόλις περὶ τοὺς δέκα πέντε πόντους. Ἡ κεφαλὴ της εἶναι μεγάλη ἀνάλογα μὲ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα της καὶ τὸ ράμφος της μακρὺ, δυνατὸ, τετραγωνικὸ καὶ μυτερό. Ἀντίθετα, ἡ οὐρά της εἶναι μικρὴ, μὲλις διακρίνεται ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο πτέρωμά της. Ὁ χρωματισμὸς ὁμοῦς τῶν πτερῶν της εἶναι ὠραιοτάτος. Ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ ράχι ἔχουν χρῶμα γαλαζοπράσινο μὲ ἀνταύγειες μεταλλικὰς, τὰ πτερά τοῦ στήθους καὶ τῆς κοιλίας κοκκινωπὰ. Τὸ κάτω μέρος τοῦ λαμποῦ εἶναι ἀσπριδερό καὶ τὰ μάγουλα γαλαζοπράσινα. Δυὸ ἀσπροκόκκινες λουρίδες ξεκινοῦν λίγο πρὶν ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια καὶ σβήνουν ἀπὸ τὸ πῖσω μέρος τοῦ λαμποῦ. Οἱ φτερούγες εἶναι κι αὐτὲς γαλαζοπράσινες. Ὅταν οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου πέφτουν ἐπάνω στὰ πτερά τῆς ἀλκυῶνος, τὸ πτέρωμά της ὅλο ἀστραποβολᾷ, σὰν νὰ εἶναι καμωμένο ἀπὸ καλογυαλισμένον χαλκὸ ἢ ἀτσάλι.

Ἡ ἀλκυὼν ζῇ κοντὰ σὲ ποταμούς ἢ λίμνες, διότι ἐκεῖ εὐρίσκει καὶ τὴν τροφὴ της : μικρὰ ψάρια καὶ ὑδρόβια ἔντομα. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὅποιο στὴν πατρίδα μας δὲν ἀπαντᾷ σὲ πολλὰ μέρη, ἐκτὸς ἀπὸ ὀρισμένους περιοχές, ὅπου ὑπάρχουν ποταμοὶ καὶ λίμνες μὲ ψάρια, ὅπως εἶναι ἡ περιοχή τῶν λιμνῶν τῆς Αἰτωλοκαρναίας μὲ τὸν Ἀγελῶ ποταμὸ. Ἀλλὰ καὶ κοντὰ στὶς ἀκρογιαλίες τὴ συναντοῦμε ὅχι σπάνια, ὅποτε βέβαια τρέφεται ἀπὸ θαλάσσια ζῶα, κυρίως μικρὰ ψάρια.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν δημιουργήσει διαφορὰς μύθους γιὰ τὴν ἀλκυώνα. Σύμφωνα μὲ τὸν ὠραιότερο ἀπὸ αὐτοὺς, ἡ Ἀλκυὼν, κόρη τοῦ θεοῦ τῶν ἀνέμων Αἰόλου, ἔγινε γυναῖκα τοῦ Κήρυκος, ἐνὸς ἐπιδέξιου ναυτικοῦ. Δυστυχῶς ὁ Κήρυξ σὲ κάποιο ναυάγιο χάθηκε στὴ θάλασσα καὶ ἡ Ἀλκυὼν ἐνοιωσε τέτοια θλίψη, ὥστε μέρα - νύχτα τριγύριζε στὴν ἀκρογιαλιά, θρηγνώντας τὸν ἀπαρηγόρητό της. Τόσο βαθεῖα ἦταν ἡ θλίψη της καὶ τόσο σπαρτακτικοὶ οἱ θρήνοι της, ὥστε ὁ Ζεὺς τὴν εὐπλαχνίστηκε καὶ τὴν μετεμόρφωσε σὲ πουλὶ πού δὲν παύει νὰ περιφέρεται στὴν ἀκρογιαλιά, ὅπως ἐτριγύριζε ὅταν ὡς γυναῖκα ἀναζητοῦσε τὸν ἀδικοχαμένο ἀνδρα της. Ἀλλὰ καὶ ὡς πουλὶ ἡ Ἀλκυὼν στάθηκε ἀτυχῇ. Τὰ κύματα τῆς θάλασσας κατέστρεφαν τὶς φωλιές, πού ἔγινε καὶ γεννοῦσε τὰ αὐγά της. Ὁ Ζεὺς ὁμοῦς καὶ πάλι δὲν τὴν ἀφῆσε ἀπροστάτευτη. Διέταξε τοὺς ἀνέμους νὰ μὲνουν κλεισμένοι μέσα στὸν ἀσὸ τοῦ Αἰόλου κατὰ τὶς ἡμέρες πού ἡ ἀλκυὼν κλωσσοῦσε τὰ αὐγά της. Ἔτσι κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ

χειμερινοῦ ἡλιοστασίου (21 Δεκεμβρίου) μέχρι τέλους Ἰανουαρίου καὶ γιὰ διάστημα 15 περίπου ἡμερῶν ἐπικρατεῖ στὴ θάλασσα γαλήνη καὶ ὁ ἥλιος λάμπει ζεστός ἀν καὶ εἶναι καρδιά τοῦ χειμῶνα. Αὐτὲς εἶναι οἱ λεγόμενες ἀλκυονίδες ἡμέρες, οἱ ἡμέρες πού ἡ ἀλκυὼν κλωσσοῦ τὰ αὐγά της, ὅπως ἐπίστευαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι.

Στὴν ἐποχὴ μας βέβαια ὁ μῦθος αὐτὸς δὲν γίνεται ἀπὸ κανένα πιστευτὸς, ἡ ὀνομασία ὁμοῦς ἀλκυονίδες ἡμέρες ἔχει μείνει καὶ χαρακτηρίζομε ἔτσι τὶς ἡμέρες τῆς καλωσύνης πού γίνονται μέσα στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα. Περιττὸ νὰ εἰποῦμε ὅτι ἡ ἀλκυὼν δὲν κλωσσοῦ τὰ αὐγά της μέσα στὸ καταχείμωνο, ἀλλὰ τὴν ἀνοιξί, κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ Ἀπριλίου.

Ἐνα ζευγάρι ἀλκυόνες παραμονεύουν πάνω ἀπὸ τὰ νερά μίᾶς λίμνης

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουν δημιουργήσει διαφορὰς θρύλους καὶ δοξασίες σχετικὰ μὲ τὴν ἀλκυώνα. Ἔτσι πιστεύουν ὅτι τὸ πουλὶ αὐτὸ προφυλάσσει ἀπὸ τὸν κεραυνὸ, ὅτι φέρνει γαλήνη στὴ θάλασσα, ὅτι μέσα στὸ σπῆτι διατηρεῖ ὁμόνοια καὶ ἀγάπη ἀνάμεσα στοὺς γονεῖς μὲ τὰ παιδιά καὶ ἀνάμεσα στὰ ἀδελφά, ὅτι φέρνει γούρι στοὺς ψαράδες καὶ ὅτι προφυλάσσει τὰ μάλλινα ὑφάσματα ἀπὸ τὸ σκῶρο. Γι' αὐτὸ οἱ ράφτες διατηροῦσαν στὰ καταστήματά τους ταριχευμένες ἀλκυόνες.

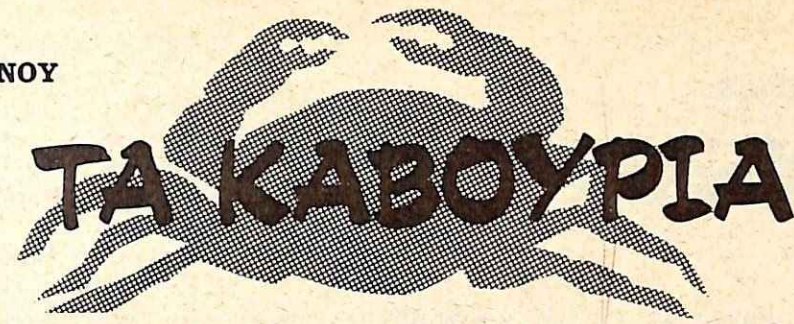
Ἡ ἀλκυὼν, ὅπως εἴπαμε, τρέφεται μὲ ψάρια τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν καὶ μὲ ὑδρόβια ἔντομα. Γιὰ νὰ συλλαμβάνῃ τὴ λεία της κάθεται ἀκίνητη σὲ κάποιο χαμηλὸ κλάδο δένδρου, πάνω ἀπὸ τὸ νερό, ἢ ἀκόμη σὲ κάποιο πᾶσσαλο ἢ καὶ ἀπόκρημνο βράχο. Μόλις ἀντιληφθῇ κάποιον ψάρι νὰ πλησιάζῃ τὴν ἐπιφάνεια

τοῦ νεροῦ ὁρμᾷ μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα καὶ τὸ ἀρπάζει. Πολλὲς φορὲς κάνει καὶ βουτιὲς γιὰ νὰ συλλάβῃ τὸ θῦμα της. Ὅποτε ξανακάθεται στὸ κλαδί της, μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι τῆς κεφαλῆς τινάζει τὸ ψάρι ψηλὰ καὶ τὸ ἀρπάζει πάλι στὸν ἀέρα, μὲ τὸ κεφάλι πρῶτα. Ἔτσι τὸ ψάρι γλιστρᾷ στὸν οἰσοφάγο της καὶ καταπίνεται. Ἀλλιῶς τὰ κόκκαλα τῶν πτερυγίων τοῦ θὰ ἐμπόδιζαν τὴν ἀλκυώνα νὰ τὸ καταπιῇ.

Ἡ ἀλκυὼν εἶναι ὠφέλιμο ἢ βλαβερό πουλὶ; Οἱ ψαράδες τὴ θεωροῦν ἐπιβλαβή, γιατί, καθὼς εἶναι ἀδύνατος, τρώει ἀρκετὰ ψάρια. Πολλὲς φορὲς μάλιστα ἀρπάζει μεγάλα ψάρια, τὰ ὁποῖα στὴν προσπάθειά της νὰ τὰ καταπιῇ, σφηνώνονται στὸν οἰσοφάγο της, ὅποτε πεθαίνει ἀπὸ ἀσφυξία. Ὑπάρχουν ἄλλοι πού ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ ἀλκυὼν εἶναι ὠφέλιμη, διότι ἐξολοθρεύει πολλὰ ὑδρόβια ἔντομα, τὰ ὁποῖα τρώνε τὰ μικρότατα ψαράκια.

Τὴ φωλιά της ἡ ἀλκυὼν τὴ χτίζει σὲ ἀπόκρημνες ἀκτὲς, σὲ σημεῖα ὅπου οὔτε ἀρπακτικὸ ζῷο οὔτε ἐρπετὸ μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ. Ἐκεῖ ἀρσενικὸ καὶ θηλυκὸ σκάβουν μὲ τὸ ράμφος τους μιὰ τρύπα, ἢ ὁποῖα προχωρεῖ ἀνηφορικὴ μέχρι βάθους ἐνὸς μέτρου περίπου. Ἡ διάμετρος τῆς στοᾶς αὐτῆς εἶναι τόσο, ὥστε μόνον ἡ ἀλκυὼν χωρεῖ νὰ περάσῃ. Στὸ βάθος τῆς στοᾶς κατασκευάζει ἕνα θάλαμο εὐρύχωρο. Αὐτὸς εἶναι ἡ καθ' αὐτὴν φωλιά. Τὸ θηλυκὸ τὸν στρώνει μὲ λῆπια καὶ κόκκαλα ψαριῶν καὶ γεννᾷ τὰ αὐγά του, 6 - 7, κάτασπρα. Μετὰ 15 ἡμέρες ἐκκολάπτονται οἱ νεοσσοὶ τελείως γυμνοί, τυφλοί, μὲ πελώρια κεφάλια καὶ τεράστια ράμφη, οἱ πρὶν ἀσχημοὶ νεοσσοὶ πού μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς. Οἱ γονεῖς τοὺς φροντίζουν μὲ τρυφερότητα, διατηροῦν δὲ ἐξαιρετικὴ καθαριότητα. Ἔτσι οἱ νεοσσοὶ σὲ διάστημα 2 - 3 μηνῶν εἶναι σὲ θέσι νὰ πετοῦν. Ἀπὸ ἐξασκηθῶν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν γονέων τὸν στὴν ἀναζήτησιν καὶ σύλληψιν θυμάτων, ἐγκαταλείπουν τὴν πατρικὴν φωλιά γιὰ νὰ ζήσουν μόνοι τους.

Παλαιότερα οἱ ἀλκυόνες ἦσαν πολὺ περισσότερες. Θὰ πρέπει μάλιστα νὰ σημειώσωμε ὅτι ἡ πλευρὰ τοῦ Κορινθιακοῦ πού βρέχει τὰ παράλια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, λέγεται Ἀλκυονίδες θάλασσα, γιατί στὶς ἀκτὲς τῆς ἐφώλιαζαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὀλόκληρα πλήθη ἀλκυόνων. Σήμερα οἱ ἀλκυόνες ὀλιγοστεύουν διαρκῶς. Τοῦτο ὀφείλεται ἀπ' ἐνὸς στὸ κυνήγι πού κάνει ὁ ἄνθρωπος ἐναντίον τῆς ἀλκυῶνος γιὰ τὰ ὠραία πτερά της καὶ ἀπ' ἐτέρου στὸ ὅτι πολλοὶ ποταμοὶ δὲν ἔχουν πιά ψάρια, γιατί τὰ νερά των μολύνονται ἀπὸ τὰ διάφορα ἐργοστάσια καὶ οἱ ἀλκυόνες δὲν εὐρίσκουν τροφή. Ἔτσι ὑπάρχει κίνδυνος, μᾶς λένε οἱ φυσιοδίφες, σιγὰ - σιγὰ νὰ ἐκλείψῃ τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν πουλιῶν, ὅπως ἔχουν ἐξαφανισθῇ καὶ πολλὰ ἄλλα ζωικὰ εἶδη.

ΣΥΧΝΑ ἀπάνω στὰ βραχάκια ἢ τὰ χορταράκια τοῦ βυθοῦ, βλέπουμε ἕναν κάβουρα πού στέκει ἀκίνητος καὶ πού τὸ χρῶμα του δὲν μοιάζει σὰν δικό του. Εἶναι πιὸ χλωμὸς ἀπ' ὅ,τι τὸν ξέρούμε. Μήπως εἶναι ἄρρωστος; Ὁχι, δὲν εἶναι ἄρρωστος, δὲν εἶναι καὶ κάβουρας, εἶναι τὸ δέρμα τοῦ κάβουρα, τὸ πούκαμίσό του, πού τὸ ἀλλάζει ὅπως ἀλλάζει τὸ φίδι τὸ δικό του. Τὸ ἔχει ἀφήσει στὰ χορτάρια. Ἄν ρωτᾷτε καὶ γιὰ τὸν ἴδιον, σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι... οἰκουρεῖ. Εἶναι μέσα στὴν τρύπα τοῦ βαθιὰ «ὕπὸ ἀνάρρωσιν...». Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ δέρματος, ἔχασε δυνάμεις, ἐπόμενε, ὑπέφερε πολὺ. Τώρα ὁλοένα συνέρχεται, ἀλλὰ δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ περπατήσῃ, νὰ βγῇ νὰ βοσκήσῃ, γιατί τὸ καινούργιο τοῦ δέρμα εἶναι μαλακὸ καὶ πολὺ ἀδύνατο. Ποῦ νὰ πάη; Οὔτε νὰ τρέξῃ μπορεῖ, οὔτε νὰ ἀμυνθῇ ἀν τοῦ ριχτῇ κανεὶς. Κάθεται λοιπὸν ἀκίνητος μέσα στὴν τρύπα τοῦ καὶ περιμένει νὰ σκληρύνῃ τὸ πετσί του γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ τὴ ζωὴ του. Ἐν τῷ μεταξύ ζῇ μὲ νεράκι (παίρνει τροφὴ ἀπὸ τὸ νερό) καὶ ὅχι μόνον ζῇ, ἀλλὰ καὶ παχαίνει καὶ μεγαλώνει. Τώρα ἀκριβῶς μεγαλώνει. Τὸ καινούργιο δέρμα, πού εἶναι εὐρύχωρο καὶ ἐλαστικὸ, τοῦ δίνει εὐκαιρίαν... ἐπεκταθῇ, νὰ πάρῃ ὄγκο. Τὸ παλιὸ δέρμα τοῦ ἔπεφτε στενὸ, τὸν ἐμπόδιζε νὰ ἀναπτυχθῇ. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πέταξε!

Ἡ ΖΩΗ τοῦ κάβουρα εἶναι μιὰ ζωὴ γεμάτη ἀγωνίες καὶ κινδύνους. Παντοῦ γύρω ἔχθροί. Πουθενὰ δὲν βρίσκει ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια παρὰ μόνον στὴν τρύπα του. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ φθάνει ἕνας ἔχθρος — ὁ ἄνθρωπος. Τὸν ἀνακαλύπτει μέσα στὸ καταφύγιό του καὶ βάζει τὸν κάβουροσύρτη — ἕνα εἰδικὸ σιδερένιο ἐργαλεῖο — καὶ τὸν τραβάει ἔξω... Ἡ τὸν παρασύρει μὲ δόλο ἔξω ἀπ' τὴν φωλιά καὶ τὸν καπκώνει μὲ τὸ χέρι. Εὐκόλα ξεγελιέται ὁ κάβουρας καὶ βγαίνει, ὅταν τοῦ γαργαλοῦν τὴν ὄρεξι κουνώντας μπροστὰ στὴν φωλιά τοῦ ἕναν καλὸ μεζέ, ἕνα ψαράκι ἢ ἕνα κομματί χταποδι. Ἄν βάλῃς τὸν ἴδιο μεζὲ στὸ ἀγκίστρι καὶ τὸ ρίξῃς κοντὰ στὴν φωλιά ἢ στὸ βυθό, στὰ κουτουροῦ, δὲν κάνει τίποτα, γιατί ὁ κάβουρας δὲν πιάνεται ποτέ στὸ ἀγκίστρι. Διότι δὲν χάρφει τὸ δόλωμα. Τὸ ἀγκαλιάζει μὲ τὰ πόδια του, τὸ κόβει κομματάκια μὲ τὶς δαγκάνες του καὶ κάθε κομματάκι τὸ παίρνει στὸ στόμα του. Ἔτσι σοῦ τρώει τὸ δόλωμα καὶ δὲν πιάνεται ποτέ.

Ἀσφάλεια στὸ βυθὸ γιὰ τὸν κάβουρα δὲν ὑπάρχει. Σὲ κάθε βῆμα εἶναι πιθανὸν νὰ παρουσιασθῇ ἕνας ἔχθρος, ἕνα χταποδι — ὁ μεγαλύτερος ἔχθρος τῶν κάβουριων —, μιὰ σμέρνα, ἢ ἕνα ἄλλο ψάρι ἀπὸ ἐκεῖνα πού ὀρέγονται τὰ καβούρια ἐξαιρετικὰ. Μερικὲς φορὲς ὁ κάβουρας ἀμύνεται, ἄλλοτε τὸ βάζει στὰ πόδια καὶ τρυπώνει ὅπου προφθάσῃ καὶ ἄλλοτε πέφτει ἀνάσκελα καὶ κάνει τὸν ψόφιο. Μὰ τὸ κόλπο δὲν πιάνει.

Ἀπὸ παντοῦ ὁ κάβουρας βρίσκει τὸ μελᾶ του καὶ μόνο μὲ τὴν γενιά του, μὲ τὴν φυλὴν τοῦ τὰ πᾶει καλά. Στὸ καβουροβασίλειο δὲν ἰσχύει τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ὁ μεγάλος καὶ δυνατὸς κάβουρας δὲν ρίχνεται στὸ μικρὸ καὶ στὸν ἀδύνατο. Μὰ καὶ ὁ μικρὸς δείχνει σεβασμὸ στὸ μεγάλο. Συχνά, στὴν ἴδια τρύπα, φωλιάζουν τρία - τέσσερα καβούρια, ἕνα μεγάλο, ἕνα μικρὸ καὶ δύο μέτρια. Τὸ διαμέρισμα εἶναι στενὸ. Δὲν ὑπάρχει ἀρκετὸς χώρος, γιὰ ὅλους τοὺς ἐνοίκους. Εἶναι στριμωγμένοι σὲ σημεῖο πού συχνὰ ὁ ἕνας πατάει ἀπάνω στὸν ἄλλον, γιὰ νὰ περάσῃ. Παρ' ὅλ' αὐτὰ, καβγᾶς δὲν γίνεται ποτέ. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ στὸ φαί. Μόλις πέσῃ μεζὲς κοντὰ στὴν τρύπα, ὅλα τὰ καβούρια ὁρμοῦν καὶ στρώνονται στὸ φαί. Φυσικὰ ἡ μερίδα τοῦ λέοντος ἀνήκει στὸ μεγάλο κάβουρα, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν εἶναι ποτέ μοναχοφάγος. Δὲν θέλει ὅλο τὸ φαί δικό του. Ἀφήνει καὶ τοὺς μικροὺς νὰ φᾶνε. Ἐκεῖνοι πάλι τοῦ δίνουν τὴν πρωτοκαθεδρία, τὸν ἀφήνουν νὰ ἔχῃ τὸ προβάδισμα, νὰ πιάνῃ τὴν καλύτερη θέσι, νὰ παίρνῃ τὸ καλύτερο κοψίδι. Προσπαθοῦν νὰ μὴ τὸν ἐνοχλήσουν καθόλου. Γενικὰ μεταξὺ τῶν καβουριῶν βασιλεύει εἰρήνη καὶ ὁμόνοια. Πρῶτ', μεσημέρι, βράδυ ἄκρα ἡσυχία ἐπικρατεῖ στὶς καβουρότρυτες καὶ σ' ὅλους τοὺς καταυλισμοὺς τῶν καβουριῶν.

(Ἀπὸ τὴν «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ» πού μόλις ἐκυκλοφόρησαν σὲ εἰκοσινογραφημένη ἐκδοσί, τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» Ἰ. Δ. ΚΟΔΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ).

Μάθετε Ἀγγλικά ἢ ὅποια ἄλλη γλῶσσα

ἀνετα, ξεκούραστα, στὸ σπῆτι σας

ME LINGUAPHONE

37 ΓΛΩΣΣΕΣ

- ΑΓΓΛΙΚΑ
- ΓΑΛΛΙΚΑ
- ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ
- ΙΤΑΛΙΚΑ
- ΡΩΣΙΚΑ
- ΙΣΠΑΝΙΚΑ
- ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΑΜΕΡΙΚ.
- ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΑ
- ΤΣΕΧΙΚΑ
- ΣΟΥΗΔΙΚΑ
- ΟΛΛΑΝΔΙΚΑ
- ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ
- ΝΟΡΒΗΓΙΚΑ
- ΙΣΛΑΝΔΙΚΑ
- ΙΡΑΝΔΙΚΑ
- ΑΡΑΒΙΚΑ
- ΠΕΡΣΙΚΑ
- ΚΑΤ. ΚΑΠ.

ΓΙΑ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ μὲ κόδε πληροφορίας, κώδε καὶ στείlate τὸ κάρτυτέρω δελτίο.

Ὁ νέος ἀκούει τοὺς διασημοὺς ξένους καθηγητὰς τοῦ LINGUAPHONE, καθομιλῶν ἀνασταυτικὴν πολυφωνίαν. Τὸς ἀκούει, νὰ τοῦ μιλήσῃ μὲ τὴν ἀσπίδα προφορᾶς καὶ τὸν γνησίον τονισμὸν τῆς φωνῆς. Ὁ ἀκούων ἀκούει τὸν ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ φωνῆναι, ἕνα ὁ εἰκόνας τοῦ διδασκ. αὐτοῦ τοῦ ἐξηγοῦν τὸ νόημα. Οἱ ἡχοὶ ἐντυπώνονται στὸ ὦττόν του, μὲ ἀσπίδα καὶ ἐκείνο τοῦ ἀποδίδει τὸ ὅ,τι οἶσεν ὁπτασθῆναι, ὅπως ἀπάντῃ στοὺς καθηγητὰς. Καὶ σὲ τρεῖς μῆνας δὲ μιλήσῃ θάυμασι τὴν γλῶσσαν πού ἐδίδασκε, ὅπως δὲ σὺ μὲ καὶ σὺ ἀπὸ τὸν ὅρα πού σ' ἀκαλοῦσθετε τὸ παράδειγμα τοῦ.

Πρὸς τὸ Ἰνστιτοῦτον **LINGUAPHONE** ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 - ΑΘΗΝΑΣ (134) ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 68 - 68 ΣΤΕΛΛΑΛΟΝΙΚΗ

Παρακαλῶ στείlate μου δωρεάν, καὶ χωρὶς υποχρεώσεως, τὸ ἀναλυτικὸν σας τεύχος. Ἡ γλῶσσα πού μ' ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ... (Ἄν ἐνδιαφέρετε γιὰ παιδιὰ σημειώστε καὶ τὴν ηλικίαν).

ΟΝΟΜΑ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.....

ΕΠΙΛΕΓΜΑ ἢ ΑΣΧΟΛΙΑ.....

ΕΤΕΡΩΝ.....

Κάνε τ'ό καλό...

Διασκευή ΓΕΩΡ. Ι. ΜΟΥΣΤΑΚΗ

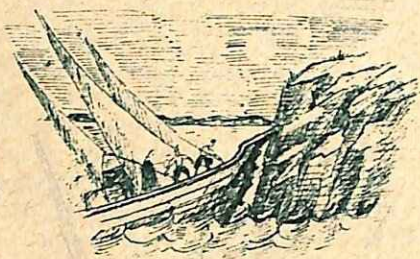
Πόσες φορές, αλήθεια, αγαπητέ μου άγνωστε, που αυτή την ώρα βαστάς στα χέρια σου τ'ό νεανικό τούτο περιοδικό τ'ό μεστό από μηνύματα και συλλέγεις την γόνιμη γύρι των σελίδων του, δέν έχεις πεί ή άκούσει τη σοφή παροιμία «Κάνε τ'ό καλό και ρίχτο στο γυαλό»! Έγνώριζες όμως ότι δέν προέρχεται από θρύλους, αλλά από ιστορικό περιστατικό που την αφήγησή του χρωστούμε σε προγονικά στόματα και σε παλιές φυλλάδες της Νάξου, που είναι τ'ό μεγαλύτερο και τ'ό πιο πολύκαρπο νησί των Κυκλάδων; Είναι μεσάνυχτα. Ξημερώνει ή έορτή του «Αη Γιώργη», έτος 1690, όταν στον Καλαντό της Νάξου, απομακρυσμένη αγροτική περιοχή, ξεσπά μια πρωτοφανής θεομηνία. Σηκώνθηκε ένας άγριος γαρμπής με χαλάζι, που ξεριζώνει δέντρα. Η θάλασσα βρυχιόταν σαν πληγωμένο θηρίο και τ'ά καταλυτικά της κύματα ξεσπούσαν με λύσσα στα βράχια σχηματίζοντας αφρώδεις πύργους.

Οί λίγοι ξωτόρδες της περιφέρειάς είχαν άμπαρωθή μέσ' στους μιτάτους των, όπου έσταυροκοπούντο καθιμένοι μπρός στα πυρωμένα τζάκια τους. Τά γιδοπρόβατα έμεναν ακίνητα και τρομαγμένα μέσ' στις άπανεμιές, όπου δέν άκούγονταν παρά ό βόγγος της θύελλας, που ταρακουνούσε στεριά και θάλασσα. Μέσα σ' αυτήν την άντάρη - χαμό του κόσμου και όργη Θεού την λένε οί Κυκλαδίτες βοσκαί - ξεπρόβαλε μεταξύ Νάξου και Του ή σιλουέτα ενός τουρκικού καραβιού που μοιάζε περισσότερο με φάντασμα παρά με ανθρώπινο κατασκευάσμα. Τό καράβι αυτό, έμπορικό, έρχότανε από την Κύπρο και τραβούσε για την Πόλι. Τά κατάρτια του είχαν γίνει συντρίμια. Με σπασμένο τιμόνι, χωρίς πύξια, με κουρελιασμένα τ'ά πανιά, σούτανε άκυβέρνητο, ενώ οί ναύτες κ' οί επιβάτες του είχαν άπομείνει κλεισμένοι μέσ' τ' άμπάρια κι άφηναν κραυγές άνατριχιαστικές ητώντας την προστασία του 'Αλλάχ.

Κ' ήταν οί φωνές αυτές τόσο τραγικές, ώστε ό αντίλαλος τους μέχρι τη στεριά έφθασε, πέρα. Τίς άκουσαν αυτά εύρηκα στον πόνο των συνανθρώπων. Τίς άκουσε κι ό Στέφανος Ψαρράς από τ'ό Φιλώτι, τ'ό κεφαλοχώρι της Νάξου, όπου εκεί είχε τ'ά κτήματα και τίς βοσκές του. Ήταν άληθινό παλληκάρι και φιλόξενος άνθρωπος ό κύρ Στέφανος, όπως οί περισσότεροι νησιώτες. Πρώτος νοικοκύρης τού τόπου. Τόν έλεγαν «Αούμπα» χαιδέυτικά, τόν έλεγαν όμως και 'Αναγνώστη, επειδή ήξερε λίγα γραμματάκια, που τού ήταν άρκετά για νά βοηθά τόν ιερέα στην λειτουργία και νά διαβάξη στους συντοπίτες του τ'ά γράμματα, που τούς έστελναν οί δικοί τους από τ'ά ξένα. Μόλις ξεκαθάρισαν οί φωνές, πετάγεται μονομιάς, άρπάζει την καζακίνα του, την μισορίχνει στην πλάτη κι όρμει έξω ξεσηκώνοντας στο πόδι τούς γείτονές του, που τ'ό τρομαγμένοι μέσα άπ' τόν ύπνο ρωτούσαν τί τρέχει. Άφού με κομμένη

την άνάσα άφουγκράστηκαν για λίγο και δέν τούς έμενε καμμία άμφιβολία ότι για ναυαγούς έπρόκειτο, συσπειρώθηκαν γύρω από τόν Ψαρρά κι άρχισαν νά έκτελούν τίς παραγγελίες του.

Και νά, σε λίγο, τριχίές, κανάβια και κλαδιά πλήθος μαζεύτεκαν για ν' άναψουν φωτιές, νά ιδούν οί ναυαγοί ότι πλησιάζουν στη στεριά και ν' άναθαρρήσουν.

Σχεδ. ΗΛ. ΓΕΩΡΓΟΥΤΖΟΥ

«Ολα, στην έντέλεια, έγιναν γοργά από τούς άκούραστους εκείνους βοσκούς. Δέν είχαν περάσει όμως κανά δυό ώρες κι άκούστηκε ένας υπόκωφος κρότος, που έρχόταν από τ'ά ριζά του άκρωτηριανού βράχου: Ήταν τ'ό άμοιρο καράβι, που έώκειλε πάνω στις ξέρες. Θρήνοι και κοπετοί γέμισαν τόν άέρα.

Οί ναυαγοσώστες, άρχισαν άμέσως τ'ό θεάρεστο έργο τους. Σκοινιά, ξύλα και φωτιές, ήταν τ'ά πρωτόγονα σύνεργα της σωτηρίας για τούς ναυαγούς, που ηηδούσαν άπεγνωσμένα στην άχόρταγη άγκαλιά της μαυισμένης θάλασσας ή στους βράχους για νά γλυτώσουν. Άπ' τούς όγδόντα ναύτες κι επιβάτες σώθηκαν μόνο δέκα άνδρες κ' ένα δωδεκάχρονο παιδί, κι αυτός μισοπεθαμένος, κουρελιασμένος, στο χέλιος τού θανάτου. Τούς έλλους τούς άπάνισαν τ'ά κύματα. Άφού με κίνδυνο και της δικής των ζωής ανέβασαν τούς άλλόφυλους στη ράχη μέσα από μυτερούς βράχους, τούς άπίθωσαν στη στεριά για νά τούς μεταφέρουν σε λίγο στο μιτάτο τού Ψαρρά. Έκει δυνάμωσαν τ'ή φωτιά για νά τούς στεγνώσουν, τούς πότισαν φρέσκο γάλα, έσφαξαν ένα ριφάκι για νά τούς περιποιήσουν, νά μη λείψη τίποτα στους Τούρκους. Στο μικρό Τουρκάκι, που άκούγε σ' όνομα Χουσεϊν, έκαναν ξέχωρες περιποιήσεις για νά συνέλθ' άπ' τ'ό κτύπημα τού κεφαλιού του, τ'ό φόβο και τ'ό θαλασσοδάρμα. Φαινόνταν πώς ήταν από άρχοντική γενιά. Ό θεός του, που τ'ό συνάδευε, παλεύοντας νά τ'ό σώσει, πνίγηκε.

Σε λίγο οί συγκινήσεις καταλάγιασαν κι άφού βολέυτηκαν όλοι, έπεσαν νά κοιμηθούν. Σάν ξύπνησαν, είχαν όλοι οί ναυαγοί συνέλθει, έκτός από τ'ό μικρό Χουσεϊν, που τόν έβγαλε από τ'ό πυρετός. Ή κατάστασή του όλο και χειρότερη, παραμιλούσε τ'ό

παιδί. Είδοποίησαν τότε νά έλθ' κάποιος άπ' τ'ό χωριό που ήξερε πολλά γιατροσόφια κι όχι μόνον αυτό, άλλ' άνοιξαν κ' ένα ξωκλήσι που ήταν σ' ένα κτήμα της περιοχής, για νά ψάλουν παράκλησι στην Θεοτόκο, για νά γιάνη τ'ό παιδί κάποιου σφαγέα τών ραγιάδων Ισως. Έτσι με τ'ά γιατροσόφια, θες, με τίς περιποιήσεις τίς πολλές, Ισως και με τ'ή δύναμη της προσευχής τών άπλών εκείνων βοσκών, ό Χουσεϊν πήρε την καλή τ'ή βόλτα. Μετά από λίγες μέρες βρισκόταν στο δρόμο της άναρρώσεως. Έπειδή όμως περνούσε ό καιρός και ή τέλεια γιαιτρεία δέν έρχότανε, έμπιστεύθηκαν οί Τούρκοι τ'ό παιδί στα φιλόφρονες άισθήματα τού Ψαρρά και παίρνοντας οδηγίες άπ' αυτόν ξεκίνησαν φορτωμένοι δώρα, για τ'ή Χώρα της Νάξου θέλοντας για νά συναντήσουν τόν Βοεβόδα, που θά φρόντιζε νά τούς βοηθήσει νά φθάσουν στην Πόλι. Κατά κακή τους όμως τύχη όταν πλησίασαν στο κάστρο κ' «Απαλήρου», τούς είδε κάποιος βοσκός και όπως ήταν με τ'ά πολύχρωμα σαρίκια τους, τούς πέρασε για ληστοπειρατές κ' έτρεξε στο χωριό του, τ'ό Σαγκρί, νά ξεσηκώσει τούς συντοπίτες του. Άμέσως ώπλισθηκαν καμμία σαρανταριά κατωχωριανοί και λειβαδίτες μ' έπικεφαλής έναν Κρητικό ζωέμπορο, Μπαλή τόν έλεγαν, πούμενε στα μέρη εκείνα, και βγήκαν νά χτυπήσουν τούς ύποτιθέμενους ληστοπειρατές. Έστησαν καρτέρι σε κάποιο πέραςμα κι όταν πλησίασαν τούς έπετέθησαν και τούς έξώνωσαν. Τόσο οί ντόπιοι όσο και όλοι οί νησιώτες τών γύρω περιοχών έλυπηθηκαν όταν κατόπιν έμαθαν ότι έπρόκειτο για ταλαιπωρημένους ναυαγούς. Περισσότερο όμως λυπήθηκε ό Ψαρράς. Τ'ό πράγμα μαθεύτηκε άπ' τόν Τούρκο βοεβόδα 'Αβδουλά, ό οποίος πήγε στο Σαγκρί για νά κάμ' άνακρίσεις. Ό 'Αβδουλάς, που ήταν Ροδίτης και φιλόητος άνθρωπος, δέχθηκε τίς εξηγήσεις, τών χωρικών κ' έπέστηκε ότι έπρόκειτο για τραγικό λάθος. Άφού πήρε τ'ά πλούσια δώρα του, δέν έτιμώρησε κανένα - μιά κ' έπρόκειτο για παρεξήγηση. Τ'ό μόνο που διέταξε ήταν νά φύγ' ό Μπαλής άπ' τ'ή Νάξο. Μετά από λίγα χρόνια ό Μπαλής γύρισε στο νησί κ' εγκαταστάθηκε στο Φιλώτι με τ'ό επίθετο Σουλής.

Ό καιρός περνούσε. Ό Ψαρράς συμπάθησε τόν μικρό Χουσεϊν και τόν κατέβαζε στο χωριό, σάν πήγε στο καλλίτερο, για νά έχη τίς περιποιήσεις της γυναικάς του. Όμως αυτή με κανένα τρόπο δέν ήθελε ν' άναθρήψ' μαζί με τ'ά παιδιά της ένα Τουρκάκι. Φοβότανε πώς θά της έβγαине σε κακό. Ό κύρ Στέφανος στενοχωρήθηκε πολύ με τ'ή στενοκάφηλη συμπεριφορά της. «Βρέ γυναίκα, κάνε τ'ό καλό και ρίχτο στο γυαλό» της έλεπε. Βλέποντας ότι δέν μπορούσε νά της γυρίση τ'ά μυαλά, πήρε μαζί του τ'ό παιδί στα κτήματα.

Ό Χουσεϊν έμενε μόνιμα πιά στον Καλαντό. Έβσκε γιδοπρόβατα και βο-

θούσε τόν κύρ Στέφανο, που τόν άγαπούσε πιοτερο κι από παιδί του. Σάν καλοκαίρισε ήλθε κ' ή γυναικά του στον Καλαντό για τ'ό θέρο. Έκει της δόθηκε ή ευκαιρία νά γνωρίση από κοντά τ'ό Τουρκάκι κι άρχισε νά τ'ό συμπαθή κι αυτή. Όταν γύρισε στο χωριό τ'ό φθινόπωρο, τ'ό πήρε μαζί της, τούκανε καινούργια ρούχα όπως στα παιδιά της και τ'ό περιποιόταν πολύ. Έστερα από ένα χρόνο, που ό Χουσεϊν είχε μάθει καλά τ'ά ελληνικά, ζήτησε από τούς ψυχρονείς του νά βαπτισθ' γιατί έβλεπε νά πηγαίνουν τ'ά άλλα παιδιά στην εκκλησία και ζήλευε. Μποστά στην έπιμονή του φώναξαν τόν παπά κι άφού τ'ό κατήχησαν, τ'ό βάφτισαν. Τούδωσαν κ' όνομα Γιώργη, επειδή σώθηκε ξημερώνοντας ή μνήμη τού 'Αγίου. Έστερα από έξι χρόνια, που είχε γίνει 18χρονο παλληκάρι και ήταν τ'ό δεξί χέρι τού ψυχοπατέρα του, ήλθε ξαφνικά στο Φιλώτι ό βοεβόδας της Νάξου μ' έναν Τούρκο καραβοκύρη και πήγαν κατ' εύθείαν στο σπίτι τού Ψαρρά. Στην άρχή οί νησιώτες τρομάξανε για τ'ή άπροσδόκητη αυτή επίσκεψη, αλλά ήσυχασαν σάν έμαθαν ότι ό βοεβόδας πήγε νά πληροφορήση τόν Ψαρρά ότι τ'ό ψυχοπαίδι του ήταν γιός ενός Τούρκου προύχοντα της Πόλης, που έστειλε τ'ό καράβι του νά πάρη πίσω τ'ό παιδί. Είχε μάθει ότι φιλόξεναίται στη Νάξο. Ό Ψαρράς σάν τ' άκουσε λυπήθηκε κατάκαρδα κ' ή γυναικά του άρχισε νά κλαίη. Ό βοεβόδας συγκινήθηκε και διέταξε νά δώσουν τ'ά φλουριά που έστελνε ό προύχοντας στους σωτήρες τού παιδιού του, αλλά ή ψυχομάνη του τ'ά πέταξε φωνάζοντας πώς θέλει τ'ό παιδί κι όχι τ'ά λεφτά.

Έπειδή όμως άλλοιώς δέ γινότανε, υπέχωρήσαν, κι ό Γιώργης τούς άποχαιρέτησε με σπαρχιμό.

Εικοσιπέντε χρόνια πέρασαν από τότε. Τ'ό έπεισέδιο τού παιδιού ξεχάστηκε κι ό Ψαρράς δέν έμαθε τ'ό είχε άπογίνει. Τ'ή μονότονη ζωή τών χωρικών ήλθε νά διακόψ' ή άπόρασή τους νά κτίσουν μια καινούργια εκκλησία επειδή τ'ό χωριό είχε μεγαλώσει κ' ή εκκλησία τους, κτισμένη από τ'ά χρόνια τών Κομνηνών, ήταν ώραία αλλά μικρή. Στη μέση τού χωριού ήταν ένας λαχανόκηπος, κτήμα τού Φράγκου άρχοντα Χρυσάνθου Μπαρότζη, που είχε τ'ά περισσότερα κτήματα της περιοχής. Στην άρχη τού λαχανόκηπου ήταν ένα φράγκικο εκκλησάκι που τ'ό είχαν Τούρκοι κουρσάροι καταστρέψει στα 1544. Σε τούτο λοιπόν τ'ό μέρος, όπου βόλευε όλο τ'ό χωριό γιατί ήταν στη μέση τών μεγάλων συνοικισμών, τού Φιλωτιού, Ραχιδιού και Κλεφάρου, θέλησαν νά κάνουν τ'ά σκηνώματα τού Θεού. Όμως ό άρχοντας Μπαρότζης ούτε έδινε, ούτε πούλαγε τόν τόπο. Έτσι ό Ψαρράς, ό Χατζή Βλασερός, ό Γαληνός, ό Μπαλής ό Κρητικός κι ό παπα - Αρώνης κάλεσαν μια μέρα τούς χωριανούς, μπήκαν μέσ' στο λαχανόκηπο και με τ'ό έτσι θέλω χώρισαν τ'ό μέρος που ήθελαν, άνοιξαν θεμέλια κι άρχισαν νά κτίζουν την εκκλησία. Μόλις έμαθε τ'ά νέα ό άρχοντας Φράγκος φρένιασε. Έστειλε ανθρώπους νά σταματήσουν τούς έργατες, άλλ' αυτοί γύρισαν άπρακτοι. Άπεφάσισε νά πά' ό ίδιος, μήπως τόν φοβηθούν. Μάταια όμως, γιατί εκεί στεκόταν άγρυπνος φύλακας ό Ψαρράς, που με τ'ά φλουριά τού πατέρα τού Χουσεϊν χρηματοδοτούσε τ'ό ιερό εκείνο έργο. Ό Μπαρό-

ζης μήνυσε τ'ό πράγμα στο βοεβόδα, εκείνος όμως άπάντησε ότι δέν τού επιτρεπόταν ν' άνακατευθ' σε διενέξεις άνάμεσα σε Χριστιανούς. Οί έργασίες της άνοικοδομήσεως προχωρούσαν γοργά με μαρμαράδες από τ'ήν Τήνο, κτίστες άπ' τόν Μωριά, τεχνίτες άπ' τήν Ήπειρο. Ό Φράγκος, πούχε μπ'ή ό δαίμονας μέσα του, σάν έβλεπε όλα αυτά δέν μπορούσε νά κλείσ' μάτι. Τρωγόταν και με τ'ά ρούχα του. Έτσι, καταφεύγει στον Γάλλο Πρόξενο της Νάξου και τού ζητά νά καταγγείλ' τ'ά γεγονότα στον Γάλλο Πρέσβη της Πόλης, που κι αυτός με τ'ή σειρά τού ζήτησε τ'ήν επέμβαση της Πύλης για νά σταματήσει τ'ήν αυθαίρεση των Φιλωτιτών και νά τιμωρήσει παραδειγματικά τόν Στέφανο Ψαρρά στέλνοντας τον δεμένο στην Πόλι με τ'ήν κατηγορία ότι συνωμότησε εναντίον της Αυτοκρατορίας και τού πολυχρονεμένου της Σουλτάνου! Άμ' έπος άμ' έργον: στέλνεται άπόσπασμα από τ'ή Χώρα και συλλαμβάνει τόν Ψαρρά προτού προλάβ' νά ξεφύγ'. Σιδεροδεμένο τόν έρριξαν σ' άμπάρι ενός σαπιοκάραβου. Θρήνος και όδυμός άπλώθηκε άπ' άκρο σ' άκρο σ' όλο τ'ό χωριό, που έχασε τόν προστάτη του. «Ολοι ήξεραν ότι αυτές οί κατηγορίες τιμωρούνται με άποκεφαλισμό». Έφθασε τ'ό καράβι στην Πόλι κ' έρριξαν άμέσως τόν Ψαρρά στα μουντουρούμια. Ήταν γέρος πιά, αλλά γερό κόκαλο κι άντεχε στις κακουχίες και τίς στερήσεις. Άφού έμεινε τρεις μήνες εκεί, τόν στείλανε νά δικασθ' με τ'ήν βαρεία κατηγορία τού έχθρου τού καθεστώτος. Τ'ά πάντα ήταν έτοιμα για τ'ή δίκη, που είχε προκαλέσει μεγάλο ένδιαφέρον. Έλληνες άπ' όλες τίς γωνιές της Πόλης είχαν μαζευν' νά τ'ήν παρακολουθήσουν, τ'ό Πατριαρχείο έστειλε αντιπροσώπους νά έμφυχώσουν τόν υπόδικο και νά εκδηλώσουν τ'ό ένδιαφέρον της Μεγάλης Έκκλησίας για τ'ήν υπόθεση. Καθώς όμως ή δίκη προχωρούσε, ξαφνικά ό πρόεδρος τού δικαστηρίου, κοιτώντας τ'ά χαρτιά της δίκης, διέταξε νά διακόψ' τ'ό δικαστήριο. Κατεβαίνει από τ'ήν έδρα και πλησιάζει, τ'ηβενόφορος αυτός, τ'ό έξαθλιωμένο γεροντάκι, που μόνο τ'ά μάτια του είχαν άπομείνει ζωηρά. Ή άπορία όλων κορυφώθηκε όταν ό πρόεδρος τού δικαστηρίου άρχισε νά ζητά νά μάθ' τίς λεπτομέρειες της ζωής αυτού τού άγνωστου άνθρώπου. Σάν τελείωσε τίς άπαντήσεις ό γέρος, τού λέει ό πρόεδρος: Τί ξέρεις για τ'ό κ'άνε τ'ό καλό και ρίχτο στο γυαλό; Κι αυτός με δακρυσμένα μάτια διηγήθηκε μέσα στο δικαστήριο τ'ήν ιστορία τού ναυαγίου. Προτού άποσώση τ'ά λόγια του, πετάγεται ό πρόεδρος και τόν ρωτάει: «Έμένα με γνωρίζεις;». «Όχι» άπαντά ό γέρος. «Πατέρα!» φωνάζει τότε εκείνος πέφτοντας στην άγκαλιά του. «Είμαι ό Χουσεϊν - Κάνε τ'ό καλό και ρίχτο στο γυαλό!». Τ'ά μάτια όλων βούρκωσαν, συγκίνηση μεγάλη άπλώθηκε στην αίθουσα. Δίνει έντολή ό πρόεδρος Χουσεϊν σ' άπ' τ'ήν άπόφασή νά σιδερά από τ'ά χέρια τού Ψαρρά και φωνάζει: «Έν δνόματι τού Σπ'πτου ήμ'ών Άνακτος Σουλτάνου Άχμέτ τού Γ' κηρύττω άθώο και έλευθερο τόν κατηγορούμενο και ενιδίδω τ'ήν άπόφασή νά τελειώση τ'ήν εκκλησία τού χωριού του χωρίς νά τόν έμποδίσ' κανείς».

Κατασχυμένοι βγήκαν από τ'ήν αίθουσα ό Μπαρότζης και οί άλλοι συκοφάντες

χωρίς νά βγάλουν τσιμουδιά. Ό γέρο Ψαρράς δέν πίστευε στα μάτια του. Άπό τ'ή συγκίνησή δέν μπορούσε νά σταθ' στα πόδια του. Ζήτησε ένα κάθισμα και λίγο νερό για νά συνέλθ'. Μόλις συνέλθε, ό Χουσεϊν Μπέης πήρε με σεβασμό τόν γέροντα, τόν ώδήγησε στο πολυτελέστατο άμάξι του και τόν πήγε στο σπίτι του μπροστά στα έπιληκτα μάτια τ'όσων ανθρώπων. Οί γονείς τού Χουσεϊν φιλοξένησαν βασιλικά δυό μήνες τόν σωτήρα τού παιδιού τους. Τ'ό γεγονός μαθεύτηκε κ' έφθασε σ' τ'αυτά τού Σουλτάνου, που θέλησε νά μάθ' τ'ήν ιστορία από πρώτο χέρι. Έτσι, ό Ψαρράς πήγε στο σεράγι τού Σουλτάνου, ό όποιος τού έδωσε μια σασκούλα με φλουριά για νά τελειώση ή Έκκλησία. Έφωδίασε άκόμη τόν καλόκαγαθο νησιώτη μ' ένα φερμάνι που έλεγε ότι έχ'ε τ'ό δικαίωμα νά πάρη όσον κι όποιον τόπο ήθελε χωρίς νά έχ'η κανείς τ'ό δικαίωμα νά τόν έμποδίσ'.

Γεμάτος δώρα από τόν Χουσεϊν, άπεχαιρέτησε τ'ό πρώην ψυχοπαίδι τού ό Ψαρράς κι όλους τούς φίλους που είχε άποκτήσει στην Πόλι και μπάρκαρε χαρούμενος για τ'ήν Νάξο μ' ένα άκόμη φερμάνι που τού έδινε τ'ό δικαίωμα νά κρατάη μια πιστόλα και νά ρίχν'η στον άέρα σάν κατέβη στη Χώρα, για πείσμα τών Φράγκων.

Τ'ό καράβι πήγε με πρίμον άέρα στη Νάξο. Τ'ά νέα δέν είχαν φθάσει άκόμη. Προτού καλοπατήσει, τόν πήραν χαμπάρι Τούρκοι και Φράγκοι κ' έτρεξαν νά τόν πιάσουν. Στενάζει τ'ό φερμάνι και προτού κ'άν τ'ό καλοδιαβάσουν έπεσαν και προσκύνησαν. Τ'ό γεγονός διαδόθηκε γοργά. Προσκύνημα λαϊκό έγινε τ'ό σπίτι του.

Μετά από κάμποσες μέρες, άφού κ'άνονισε στη χώρα τ'ά ζητήματα τού κτισίματος της Έκκλησίας, ανέβηκε στο χωριό του, όπου τόν υπεδέχθηκαν με τζαμπούνες και με σμπάρους τραγουδώντας κ'άνε τ'ό καλό και ρίχτο στο γυαλό, σε αυτόσγεία μουσική. Τ'ήν άλλη ήμέρα ό Ψαρράς άγόρασε όλο τ'ό λαχανόκηπο και τόν κήρυξε κτήμα της Έκκλησίας. Έτσι τελείωσε ό ναός. Τ'ά εγκαίνια τού άριστουργήματος αυτού της λαϊκής ζωής έγιναν στις 15 Αυγούστου τού 1718 στο όνομα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Οί Φιλωτιίτες για νά εκφράσουν τ'ήν ευγνωμοσύνη τους στον Ψαρρά χάραξαν σε πλάκα μαρμάρηνη τ'ήν παράστασή του και τ'ήν ανέβασαν στην κορφή τού καμπαναριού, για νά θυμίζ'η ότι «όποιος κ'άνει τ'ό καλό και τ'ό ρίχν'ει στο γυαλό», ξεχνώντας το, τ'ό βρίσκει.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τ'ά θύματα, κυρίως μεταξύ τών παιδιών, τ'ά όποία, από άγνοια τού σοβαροτάτου κινδύνου, περιεργάζονται έγκαταλελειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κλπ.). Γι' αυτό τονίζουμε και πάλιν ότι δέν πρέπει νά περιεργάζονται τέτοια άντικείμενα, ούτε ν'άφήνουν άλλους νά τ'ά πλησιάζουν, αλλά, μόλις τ'ά άντικρίξουν, νά άειδοποιούν άμέσως τ'ήν πλησιεστέραν άστυνομικήν ή στρατιωτικήν Αρχήν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεείς
Help to earthquake victims and to the needy

Ε.Σ.Ν. 7ου Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών
Juniors of 7th High School for boys Atheus

Ε.Σ.Ν. 14ου Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών
Juniors of 14th High School for boys Athens

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κεφαλοχωρίου Βεροίας
Juniors of Elem. School Kefalochori Veria

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Μεγαλοπόλεως
Juniors of High School Megalopolis

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γαύρου Ναυπακτίας
Juniors of Elem. School Gavros Nafpaktos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ορμυλίας Πολυγύρου
Juniors of Elem. School Ormylia Polygyros

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανω 'Αρχανών Κρήτης
Juniors of Elem. School Archane Crete

Ε.Σ.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Σφελινού Φυλλίδος
Juniors of Elem. School Sfelinon

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Χωρίου 'Ιεραπέτρας
Juniors of Elem. School K. Chorio Ierapetra

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Σιδερά 'Εορδαίας
Juniors of 1st Elem. School Sidera Eordea

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλέων Ρεθύμνης
Juniors of High School for Girls Rethymnon

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας
Juniors of 2nd Elem. School Karditsa

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καπνών Καρυδέας
Juniors of Elem. School Karidea Epirus

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πολυχρόνου Πολυγύρου
Juniors of Elem. School Polychrono Polygyros

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Χειμωνίου 'Ορεστιάδος
Juniors of Elem. School N. Chimonio Orestias

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παναγίας Καλαμπάκας
Juniors of Elem. School Panagia Kalampaka

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις Κοινότητας και σχολεία.
Health in the Home

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καβύλης 'Ορεστιάδος
Juniors of Elem. School Kavyli Orestias

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δασοχωρίου 'Ελασσόνας
Juniors of Elem. School Thassohori Elasson

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλυβίων 'Ελασσόνας
Juniors of Elem. School Kalyvia Elasson

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυρού Χαλκίδος
Juniors of Elem. School Stavros Chalkis

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λευκοχώρας Μεσσήνης
Juniors of Elem. School Lefkochora Messini

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μυγδαλιάς Καλαβρύτων
Juniors of Elem. School Mygdalia Kalavryta

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δολίου 'Ηρακλείου
Juniors of Elem. School Dolio Crete

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Μεσσηνιαίων 'Αμαρίου Ρεθύμνης
Juniors of Elem. School Messonission Crete

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Παρασκευής Λέσβου
Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Lesvos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κύθνου
Juniors of Elem. School Kythnos

ΚΙΝΗΣΙΣ - ΔΡΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΙΛΙΑΝΟΥ Ε. Σ. ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Ο Έλληνας Έρυθρος Σταυρός έτιμήθη τὸν παρελθόντα μῆνα μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κόλλινς. Ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Διεθνούς

φορᾶν, καὶ τὰς δραστηριότητας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὴν 15ην Σεπτεμβρίου ὁ κ. Κόλλινς ἐπισκέφθη τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον εἰς

κανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ προσωπικῶς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν πρὸ τριετίας ἀπονεμηθεῖσαν αὐτῷ, μέσῳ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξ. Μάτσα, Πρεσβευτοῦ τότε τῆς Ἑλλάδος εἰς Οὐάσιγκτον, ἀνωτάτην τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ Ε.Ε.Σ. «Εἰμεθα πολὺ εὐτυχεῖς ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου — προσέθεσεν ὁ κ. Κόλλινς—διότι ἡδυνήθημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ γνωρίσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ ὁποίου εἴχομεν ἀκούσει τόσα πολλὰ. Ἡ ἐπίσκεψίς μας μᾶς ἐπεισεν ὅτι ἡ πραγματικότης ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν φήμην». Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κόλλινς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Διεθνή Ἐρυθροσταυρικὴν Διάσκεψιν, εἶπεν ὅτι αὐτὴ ἐπετέλεσεν ἀξιόλογον ἔργον καὶ ἔφερεν εἰς ἐπαφήν, ἐντὸς φιλικῆς ἀτμοσφαιρας, ἐκπροσώπους ὄλων τῶν Χωρῶν καὶ ὄλων τῶν φυλῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἀπαντῶν, ἐτόνισεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπαφή, ὀφειλομένη εἰς τὰς ὀργανωτικὰς φροντίδας τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ἀποτελεῖ σημαντικὸν βῆμα εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εἰρήνης διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Προσέθεσε δὲ ὅτι σπουδαίως θὰ συνέβαλλεν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἡ ὕψος τῶν χωρῶν ἔμπρακτος τήρησις τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὰς ὁποίας ἐψήφισαν μὲν ὅλαι αἱ χώραι, ἀλλὰ πολλὰί τὰς παραβαίνουν.

*

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Κας Κόλλινς περιέλαβε τὸ Δρακοπούλειον Κέντρον Αἱμοδοσίας, τὸ Νοσοκομεῖον Ε.Ε.Σ. καὶ τὴν Σχολὴν Νοσοκόμων, ὅπου καὶ ἐπρογευμάτισαν μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Κας Γεωργακοπούλου, μελῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ., τῆς Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Κας Ἐλευθερίου, τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς καὶ Διδασκονσῶν Ἀδελφῶν κεκτημένων δίπλωμα (Master's Degree) Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων.

Ἡ γενομένη πρὸς τὸν κ. Κόλλινς ὑποδοχὴ τόσον εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα ὅσον καὶ εἰς τὰ Ἰδρύματα τοῦ Ε.Ε.Σ., ὑπῆρξεν ἡ ὀφει-

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ. Στρατηγὸς κ. Κόλλινς συνομιλῶν μετὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον εἰς τὸ γραφεῖον του.

Διασκέψεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ὁ Στρατηγὸς κ. Κόλλινς, τέως Ἀρχηγὸς τῶν Δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ, παρέμεινεν μετὰ τῆς ἐριτίμου

τοῦ γραφείου του καὶ εἶχε μακρὰν μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν ἐπὶ ἐρυθροσταυρικῶν θεμάτων κοινῶς ἐνδιαφέροντος, παρισταμένων τοῦ Ἀντιπρο-

Ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ. καὶ τῆς Κας Κόλλινς εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.

σύζυγου του ἐπὶ τετραήμερον εἰς Ἀθήνας, ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐπισκέφθη διὰ πρώτην

ἔδρου κ. Σ. Μαλασπίνα τοῦ Γυμνασίου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Μ. Πεσμαζόγλου, τοῦ Συμβούλου κ. Κ. Μάτσα. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀμερι-

ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

λομένη εἰς τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἀξίωμα του.

Ὁ διακεκριμένος ἐπισκέπτης ἀπεκόμισεν ἀρίστους ἐντυπώσεις ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησίν του διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τὴν ἐσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας παρετέθη πρὸς τιμὴν τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Κόλλινς εἰς τὸν Ναυτικὸν Ὀμιλον γεῖμα, τὸ ὁποῖον ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Πάτρας μετὰ τῆς συζύγου του. Παρεκάθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ τῆς κ. Γεωργακοπούλου, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Ε.Ε.Σ. παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Διεθνῇ Διασκέψει κ. Μ. Πεσμαζόγλου, ἡ μετέχουσα αὐτῆς κ. Ἀλέκα Μαντζουλίνο, ἡ κ. Μ. Ἐλευθερίου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ τῆς κ. Σπηλιωτοπούλου καὶ ἡ Διευθύνουσα Σπουδῶν παρὰ τῇ Σχολῇ καὶ μέλος τῆς Ἀντιπροσωπείας δις Στ. Παπαμικρούλη, ἥτις καὶ ἐξενάγησε τὸ ζεῦγος Κόλλινς εἰς τὰ Ἰδρύματα τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τὰ ἀξιοθέατα τῶν Ἀθηνῶν.

Τόσον κατὰ τὸ πρόγευμα ὅσον καὶ κατὰ τὸ γεῖμα ἀντηλλάγησαν μετὰ τῶν Προέδρων τῶν δύο Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἐγκάρδιον προπόσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπεγραμμίσθη ὁ ἀπὸ μακροῦ ὀφιστάμενος μετὰ τῶν αὐτῶν φιλικὸς σύνδεσμος, τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. τόνισαντος ἰδιαιτέρως καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει ἡ μεγάλη Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ 25 αἰῶνων ἀγωνίζεται ἡ Ἑλλάς. Ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ. ἀπηύθυνε καὶ ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Πάτρας, ἐξάρας τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοὺς συνδέοντας τὰς δύο χώρας δεσμούς.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κόλλινς ἀνεχώρησαν τὴν 18ην Σεπτεμβρίου διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀποκομίσαντες ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐν Ἀθήναις ὀλιγοήμερον παραμονήν των.

*

Τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἐπισκέφθη ἐπίσης διερχόμενος

ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Χιλιανοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ἰνोστρόσα μετὰ τῆς συζύγου του. Ὁ κ. Ἰνοστρόσα τυγχάνει παλαιὸς φίλος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ προσωπικὸς φίλος τοῦ ἐν Χιλῇ Ἀντιπροσώπου τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Μουστάκη, ἔχει δὲ τιμηθῇ δι' ἀνωτάτης διακρίσεως τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ἐδέχθη αὐτοὺς ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. τὴν ἐπίσκεψιν τῶν δ)δων Ζ. Μὰν Κόρμικ καὶ Ζ. Στάντχολμ, ἀξιωματοῦχων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νέας Ζηλαντίας, ὡς καὶ τῆς Δίδος Ἀνδρ. Μπέκιαν, ἀξιωματοῦχου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ε.Σ. Αἱ τρεῖς κυρίαί, συνοδευόμεναι ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθυνούσης τῆς Γεν. Διευθύνσεως Νοσοκόμων δ)δος Ἑλένης Σπυροπούλου καὶ τῆς Συνεργάτιδος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἐφης Γούση, μετέβησαν εἰς Καλάβρυτα καὶ ἐπε-

σκέφθησαν τὸ ἐκεῖ Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον τοῦ Ε.Ε.Σ., εἰς τὸ ὁποῖον προσετέθη τελευταίως ἀναρρωτήριον ἀνεγερθὲν διὰ χρημάτων προελθόντων ἐκ δωρεᾶς τοῦ Νεοζηλαντικοῦ Ε.Σ.

Αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἐπισκεπτριῶν ὑπῆρξαν ἀρίσται. Αὗται ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐκδηλῶνει ὁ Ε.Ε.Σ. ἔναντι τῆς μακρινῆς πατρίδος των καὶ τοῦ Νεοζηλαντικοῦ Ε.Σ., τοῦ Προέδρου τοῦ ὁποίου κ. E. Button ἔχει ἀναρτηθῇ ἡ προσωπογραφία ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ καὶ τῷ Ἀναρρωτηρίῳ.

Διερχόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν ἐπισκέφθησαν ἐπίσης τὸν Ε.Ε.Σ. ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῶν Φιλιππίνων κ. Βένε Πέ Μπενίτο καὶ οἱ ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ. κ.κ. Θυνεράκι Καστσιούμι καὶ Χάτα Μισιγιόσι.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΤΥΧΙΩΝ ΕΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΑΣ ΑΔΕΛΦΑΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ Ε.Ε.Σ. ΔΡΑΜΑΣ, ΚΑΒΑΛΑΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 7.6.1969 ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κων. Γεωργακόπουλος μετὰ τῆς κ. Προέδρου καὶ τῆς Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. κ. Μ. Ἐλευθερίου μετέβησαν εἰς Δράμαν ἵνα παραστοῦν εἰς τὴν τελετὴν ἀπονομῆς πτυχίων εἰς τὰς νέας Ἐθελοντὰς Δοκίμους.

Εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀνωτέρω οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Δράμας καὶ Κα-

βάλας, οἱ Πρόεδροι τῶν Τμημάτων Ε.Ε.Σ. μετὰ τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ὡς καὶ ἀντιπροσωπεία τῶν Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν μετὰ τῆς Ὑποδιευθυνούσης τῆς Γεν. Διευθύνσεως Νοσ/μῶν Δίδος Ἑλένης Σπυροπούλου.

Τὴν πρωτὰν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Διονύσιος συνάδευσε τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν Καν. Γεωργακοπούλου μετὰ τῶν μελῶν τοῦ κλιμακίου Ε.Ε.Σ. εἰς τὸ

Ἀκριτικὸν Φυλάκιον τῶν Ἑλληνο-βουλγαρικῶν Συνόρων Ἐξοχὴς Δράμας, ὅπου ὁ Ἐρ. Σταυρὸς προσέφερεν εἰς τοὺς ἀκρίτας στρατιώτας τσιγάρα καὶ γλυκά.

Τὸ μεσημέρι παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Κου Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τοῦ κλιμακίου Ε.Ε.Σ. ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὸ ἐξοχικὸν Κέντρον «Νησάκι».

Τὴν 6ην μ.μ. ἐγένετο εἰς τὴν Στρατ. Λέσχην ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς πτυχίων εἰς 27 Ἐθελ. Ἀδελφὰς Ε.Ε.Σ., τὰς ὁποίας ἐξεπαίδευσε ἡ εἰδικῶς ἀποσταλεῖσα ἐκ τοῦ Κέντρου Ε.Ε.Σ. ἡ Διδάσκουσα Ἀδελφὴ δις Ἑλισάβετ Γεωργακοπούλου. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν, ὁ Κοσ. Νο-

Ἐπικολούθησεν προβολὴ ἐγχρώ-μου κινηματογραφικῆς ταινίας σχε-τικῆς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐρ. Σταυ-ροῦ. Ἡ ὥραία αὕτη τελετὴ ἐκλείσε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Διοικητικὸν Συμ-βούλιον παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κλιμακίου Ε.Ε.Σ., εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ὡς καὶ αἱ Ἐθελ. Ἀδελφαί.

Τὴν ἐπομένην τὸ κλιμάκιον τοῦ Ε.Ε.Σ. μετέβη εἰς Καβάλαν καὶ ἐξεναγῆθη εἰς Φιλίππους ὑπὸ τοῦ Συμβούλου καὶ Γυμνασιάρχου κ. Χ. Λαλένη.

Εἰς τὸν Ἅγιον Σύλαν αἱ Ἐθελ-λονται Ἀδελφαὶ Ε.Ε.Σ. ὑπεδέχθη-σαν τὸ κλιμάκιον τοῦ Ε.Ε.Σ. ὅπου

γοῦ καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, καὶ πλήθος κόσμου.

Ἐν ἀρχῇ ἡ χορωδία τῆς Παιδο-πόλεως ἔψαλε τὸν Ὕμνον Νεότητος Ε.Ε.Σ. καὶ ἀκολούθως ὁ Σεβ. Μη-τροπολίτης κ. Ἀλέξανδρος, Πρό-εδρος τοῦ Τμήματος. Καβάλας, ἀφοῦ προ-σεφώνησε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλλην. Ἐρ. Σταυροῦ Κον Γεωργακόπουλον, ἀνεφέρθη εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ὡς ἄνω τμήματος. Ἀκολουθῶς ἀπένευμε τιμητικὸν δίπλωμα μετ' ἀργυροῦ μεταλλίου εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Πλάτωνα Παπανικολάου διὰ τὴν καρποφόρον καὶ πολύτιμον συμβολήν του εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ἐπικολούθησε ἀπονομὴ προα-γωγῶν εἰς τὰς ἀρχαιότερας Ἀδελ-φὰς καὶ ἀπονομὴ πτυχίων εἰς τὰς δοκίμους Ἐθελοντάς.

Ἐκ μέρους τῶν Ἐθ. Ἀδελφῶν ὠμίλησεν ἡ δις Καίτη Παναγιω-τοπούλου. Μετὰ ταῦτα προβλήθη ἐγχρωμὸς ἐρυθροσταυρικὴ ταινία. Ἡ τελετὴ ἐκλείσε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Τὸ ἑσπέρας παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Κου Προέδρου καὶ τοῦ κλιμακίου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Γαλαξίας», ὅπου παρεκάθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, οἱ διδάξαντες ἱατροί, τὸ Διοι/κὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ αἱ Ἐθελονται Ἀδελφαί. Κατ' αὐτὸ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. κ. Ἀλεξ. Σωτηριάδης ἡγείρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Προέδρου Κου Κ. Γεωργακοπούλου τῶν μελῶν τῆς ἰκουλουθίας του ἐξάρας τὸ ἔθνικὸν ἔργον ὅπερ ὁ Ε.Ε.Σ. ἐπιτελεῖ.

Τὴν ἐπομένην τὸ κλιμάκιον, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τοὺς Σεβ. Μητροπολί-τας κ.κ. Ἀντώνιον καὶ Τιμόθεον, τοὺς Προέδρους τῶν Τμημάτων Ε.Ε.Σ. Ζάνθης καὶ Κομοτηνῆς ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν Διοι/κῶν Συμβουλίων πρὸς συζήτησιν ἀφορώντων τὴν διοί-κησιν τῶν αὐτόθι τμημάτων, ἔφθασεν εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, ὅπου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπι-μελητηρίου, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς 28 Ἐθελ. Ἀδελφὰς τοῦ Ε.Ε.Σ.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Μητροπολίτης κ. Κων/ντιος, ὁ κ. Νομάρχης Ἐβρου ὁ Δ)τῆς τῆς Με-ραρχίας κ. Σορόκος, ὁ δήμαρχος κ. Γεωργιάδης, ὁ Δ)τῆς Χωρ/κῆς κ. Ρήγας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐ. καὶ Β. Ἐπιμελητηρίου Κοσ. Οὐξάνόπουλος, Προϊστάμενοί Ὑπηρεσιῶν, Ἀνώτεροι Ἀξ/κοὶ καὶ πλήθος κόσμου.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμή-ματος Ε.Ε.Σ. Ἀλεξ/λεως κ. Φι-

λιππίδης ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Πρόεδρον Ε.Ε.Σ. καὶ τῶς παρισταμένους, εἶτα δὲ ὁ κ. Κων. Γεωργακόπουλος ἐξέφρασε τὴν χα-ράν του διὰ τὴν ἀλματώδη ἐξέ-ριξιν τῆς πόλεως καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσ-φέρει ὁ Ἑλ. Ἐρ. Σταυρὸς ἐν εἰ-ρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ εἰς τὴν ἀνθρω-πότητα.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅστις καὶ ἀπένευμε ἰδιοχείρως τὰ πτυχία εἰς τὰς Ἐθελ. Ἀδελφὰς, τὰς ὁποίας ἐξεπαίδευσε, εἰδικῶς ἀποσταλεῖσα, ἡ διδάσκουσα Ἀδελφὴ δις Θ. Μιχαῆλ. Ἀκολου-θῶς ὠμίλησεν ἐκ μέρους τῶν ἡ δις Σ. Φοράτση καὶ ἐγένετο προ-βολὴ ἐρυθροσταυρικῆς κινηματογρα-φικῆς ταινίας.

Τὸ ἑσπέρας παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κλιμακίου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Τὴν ἐπομένην ὁ Σεβ. Μητροπο-λίτης καὶ ὁ κ. Νομάρχης συνώδευ-σαν τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ κλιμακίου εἰς τὸ ἐλληνοτουρ-κικὸν φυλάκιον, ὅπου ὑπὸ τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ προσεφέρθησαν εἰς τοὺς ἀκρίτας τσιγάρα καὶ γλυκά.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Μεραρχίας Κοσ. Σορόκος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τι-μὴν τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ κλι-μακίου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἀνωτ. ἀξίω-ματικοί. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἐπί-σκεψις τῶν ἐγκαταστάσεων παι-δικῶν κατασκηνώσεων. Τὸ ἑσπέρας παρετέθη δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρὸς τιμὴν τῶν τοπικῶν

ἀρχῶν εἰς τὸ «Μοτέλ Ἐγνατία».

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιγραφόμε-νας τελετὰς εἰς 6 πόλεις τῆς Α. Μα-κεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Στε-ρεᾶς Ἑλλάδος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ὠμίλησεν ἐπισημαίνων τὸν κίνδυνον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ὑπο-νομεύσεως τῆς πρὸς τὴν Ὀρθοκείαν ἡμῶν πίστιν, τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν τῶν ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν μας περὶ τῆς οἰκογενείας παραδό-σεων προσπάθειαν, ἐκάλεισε τοὺς γο-τεῖς τῶν νέων ὅπως συνειδητοποι-οῦντες τὰ καθήκοντά των καὶ τὰ δι-καιώματά των συγκρατήσουν τὴν νεολαίαν ἀπὸ τὸν κατήφορον, πρὸς τὴν ἀθείαν καὶ τὴν ἀκολασίαν καὶ ἐπαναφέρουν τοὺς παραστρατημένους εἰς τὰς ἐθνικὰς μας παραδόσεις.

★

Η ΕΝ ΛΑΜΙΑ ΤΕΛΕΤΗ

Τὴν 28ην Ἰουνίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος καὶ τὰ μέλη τοῦ κλιμακίου, μετέβη-σαν εἰς Λαμίαν, ὅπου ἐγένετο ἀπο-νομὴ διπλωμάτων εἰς 34 Ἐθελοντάς Δοκίμους Ἀδελφὰς, ἃς ἐξεπαίδευ-σεν ἡ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο σταλεῖσα ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. δις Καλ. Χατζησα-λάτα.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Σε-βασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Λα-μασκηνός, Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ., ὁ νομάρχης κ. Σι-δηρόπουλος, Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουρ-γοί, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Λαμια-κῆς κοινωνίας.

Κατ' ἀρχὴν ὠμίλησεν ὁ Σεβασμι-ώτατος Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος ἐξῆ-ρε τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυ-θροῦ Σταυροῦ καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Γεωργακοπού-λου, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται μὲ ἔνθεον ζῆλον ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τοῦ μεγάλου Παγκοσμίου Ὄργανισμοῦ. Ἀνελθὼν κατόπιν εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον, ὁ ὁποῖος προε-κάλεσεν ἐξαιρετικὴν αἰσθησιν εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἀκολουθῶς αἱ νεαὶ Ἀδελφαί ἔ-δωσαν τὴν ἐκ τοῦ Σώματος τῶν Ἐ-θελοντῶν Ἀδελφῶν προβλεπομένην ὑπόσχεσιν. Ἐκπρόσωπός των ὠμίλη-σε δι' ὀλίγων, ἐκφράσασα τὰς εὐχα-ριστίας ὅλων των.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβασμιώτα-τος κ. Λαμασκηνός παρέθεσεν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰς συνοδούς του γεῦμα εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Διονύσιος, ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργακόπουλος, ἡ κ. Ἐλευθερίου, ἡ κ. Γεωργακοπούλου, ἡ δις Σπυροπούλου, ἄλλαι Ἀδελφαὶ καὶ αἱ Ἐθελοντ. τοῦ Ε.Ε.Σ. Δράμας μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων.

μάρχης, ὁ Στρατ. Διοικ., ὁ κ. Δήμαρ-χος, Διευ/νται Τραπεζῶν, τὸ Διοικη-τικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεό-τητος καὶ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Διονύσιος, Πρόεδρος τοῦ τμήματος Ε.Ε.Σ. Δράμας, προσεφώνησε τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ., ἐν συ-νεχείᾳ δὲ ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Ἑλ. Ἐρ. Σταυροῦ, ὑπεγράμμισε τὴν ἐθνικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἄλ-τρουϊτικὴν πορείαν του.

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμιώ-τατος ἐπέδωκε τὰ πτυχία εἰς τὰς νέας δοκίμους Ἐθ. Ἀδελφὰς, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Ἐθελ. Ἀδελφῆς. Ἐκπρόσωπος τῶν νέων Ἐθελοντῶν Ἀφῶν ἡγχαρί-στησε τὸν Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν τιμὴν τῆς κατατάξεώς των εἰς τὸ Σῶμα.

καὶ προσεφέρθησαν ἄνθη.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθησαν τὸ Σανατόριον «Ἐλπίς» συνδεδεμένοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱατρικῆς Ἐταιρείας Καβάλας κ. Δ. Ἀστε-ριάδης.

Ὁ Κοσ. Πρόεδρος ἐξεφράσθη λίαν ἱκανοποιητικῶς διὰ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Διοι/κοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς τιμὴν τοῦ κλιμακίου εἰς τὰς τουριστικὰς ἐγκαταστάσεις «Τόσκα».

Τὴν 7ην μ.μ. ἐγένετο ἡ τε-λετὴ τῆς ἀπονομῆς πτυχίων εἰς τὰς Ἐθελ. Ἀδελφὰς εἰς τὴν Με-γάλην Λέσχην Καβάλας. Παρέ-στησαν ὁ Νομάρχης κ. Δεσπο-τόπουλος, ὁ Δήμαρχος κ. Εὐαγ-γελίου, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατη-

ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΘΕΛΟΝ. ΑΔΕΛΦΑΣ ΤΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Νικόδημος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακό-πουλος, ὁ Νομάρχης κ. Ἀν. Λεβίδης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν διπλωμάτων.

Ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

(Από τὸν «Ἀττικοβοιωτικὸν
Κόσμον τῆς Λεβαδείας)

Με κάθε ἐπισημότητα ἔγινε τὴν 29 Ἰουνίου εἰς τὴν αἵθουσαν τῆς Ο.Χ. Ε.Λ. καὶ σημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἡ ἀπονομὴ διπλωμάτων εἰς ἐθελοντρίαν ἀδελφὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς πόλεως Λεβαδείας.

Παρόντες ἦσαν ὁ Νομάρχης Βοιωτίας κ. Ἀναστ. Λεβίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Νικόλ. Ρούπας καὶ αἱ ἄλλαι τοπικαὶ ἀρχαί. Πλέον ἀπὸ 30 νεαρότατοι ἀδελφοὶ με ὁλόλευκες στολές εἶχαν παραταχθῇ εἰς τὴν σκηνή, πλαισιωμένοι ἀπὸ ἕνα παραστατικὸ πῖνακα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἀρχικῶς ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης συνεχάρη τὰς ἀδελφὰς καὶ ἠλόγησε τὴν προσπάθειαν τοῦ τοπικοῦ τμήματος. Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησε ἐκτενῶς γὰρ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ κ. Γεωργακόπουλος ὑπογραμμίσας στὴν ἡμίωρη ὁμιλίᾳ του, τὴν πανελλήνιον προσφορά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, συγχαρεὶς ἐπίσης τὰς ἀδελφὰς. Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου ἠκολούθησε ἑτέρα ὁμιλία τοῦ κ. Νομάρχου ἐξάραντος τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. Μετὰ τὴς ὁμιλίας ἔγινε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τὰς ἀδελφὰς.

Ἡ σεμνὴ καὶ ἄκρως συγκινητικὴ τελετὴ ἔληξε με τὴν προβολὴ ἐγχρώμου ταινίας εἰκονιζούσης τὴν κίνησιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

*

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διότι τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παραστῇ εἰς τὴν ὡραία τελετὴν τῆς ἀπονομῆς πτυχίων εἰς Ἐθελοντὶν Ἀδελφὰς τῆς Λεβαδείας, ἀνέπτυξε τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνουν καὶ ἐτόνισεν ὅτι μέγα στάδιον ὑπάρχει δι' αὐτάς, προσθέσας ὅτι ἐλπίζει νὰ θέλουν ὅλοι αἱ μορφωμένοι κάτοικοι τῆς ἱστορικῆς πόλεως νὰ ἔχουν τὴν χαρὰν νὰ φορέσουν τὸ τετιμημένον ἔνδυμα τῆς Ἀδελφῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐξήρθε τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ὁποίου τὸ νέον σύνθη-

μα εἶναι: «Διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην», εἶπε δὲ μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ ὅτι οἱ 101 σύλλογοι τοῦ Ε.Σ., οἱ ὁποῖοι συνεκεντρώθησαν τόσον ἐν Γενεῇ ὅσον καὶ εἰς τὴν Βιέννην, ἀνέτρεξαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν, ἀνέτρεξαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν διὰ νὰ εὑρουν τὰ στοιχεῖα τοῦ νέου Συνθήματος. Τὸν «ἀνθρωπισμὸν», γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ἑλληνικῆς διανοήσεως καὶ δημιουργήμα τῆς διανοήσεως αὐτῆς, καὶ τὴν «Εἰρήνην», τὴν Εἰρήνην τὴν ὁποίαν οἱ Ἀρχαῖοι μας πρόγονοι ἐλάτρευον ὡς κόρην τῆς δικαιοσύνης καὶ Μητέρα τὸν πλούτου. Ἐδῶ οἱ πατριῶται σας ποιηταὶ ἐκ τοῦ νομοῦ αὐτοῦ, ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Ἡσίοδος ἔψαλον τὴν εἰρήνην ὡς δύναμιν, ἡ ὁποία ἐξησφάλισε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸν πλοῦτον. Ἐπῆλθε κατόπιν ἡ θεία διδασκαλία, ἡ ὁποία κατὰ τὴν γέννησιν ἀκόμη τοῦ Κυρίου Ἡμῶν τοῦ ἐνανθρωπίσαντος, μᾶς ἐμφανίζει τοὺς ποιμένας ἀγραυλοῦντας καὶ τοὺς Ἀγγέλους νὰ ψάλλουν τὸ «ἐπὶ γῆς Εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Βλέπετε λοιπὸν πάλιν ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν μᾶς ἔδωσε τὸ νέον σύνθημα. Δι' αὐτὸ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὸ ἀπεδέχθημεν, διότι ἔχομεν ἀποδείξει ὅτι ἔχομεν τὸν ἀνθρωπισμὸν ὡς ἔθνικὸν δῶμα ἀπὸ αἰῶνων.

»Τὸ σύνθημα «Διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην», εἶπε περαιτέρω ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ἀπεδέχθησαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τώρα τὸ καταπολεμοῦν. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προετοιμάζουν τὸν πόλεμον καὶ τὴν καταστροφὴν εἶναι οἱ ἀπὸ Βορρᾶ γείτονές μας καὶ τὰ μεγάλα κράτη ποὺ εὐρίσκονται ἐπίσης βορειότερον.

Αὐτοὶ δὲν καταφεύγουν εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ ἐργάζονται διὰ τὴν ὑπονόμωσιν τῆς Εἰρήνης, διὰ τῆς διεισδύσεως εἰς τὰς κοινωνίας, διὰ τῆς διαβρώσεως θεομῶν, ὅπως εἶναι ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας, ὅπως εἶναι τὸ Κράτος. Ἡ διαβρώσις αὐτὴ γίνεται εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα κράτη καὶ θὰ παρακολουθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας τί γίνεται εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐνα μεγάλο ἔθνος σήμερον διαλύεται με τὰς ἀπεργίας, τὰς διαδηλώσεις ἐξάλλων νέων καὶ ἐξάλλων νεανίδων, νέων καὶ νεανίδων ποὺ ἐπεδιδόντο πρῶτοι εἰς ἀκολασίας αἰσχροτάτας καὶ κατόπιν θέλουν νὰ

διορθώσουν τὸ πᾶν. Καταλαμβάνουν τὰ πανεπιστήμια, ἐκδιώκουν τοὺς καθηγητὰς διὰ νὰ διδάσκουν αὐτοὶ οἱ ἀγράμματοι. Δὲν ὑπακούουν εἰς τοὺς γονεῖς, διότι θέλουν νὰ καταργήσουν τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως τῶν γονέων διὰ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν ἀκολασίαν καὶ θέλουν ν' ἀνατρέψουν τὰς κυβερνήσεις διὰ νὰ φέρουν τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν μηδενισμόν. Ἐνθυμίσθε τί ἔγινεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν Μάιον τοῦ 1968 καὶ συνεχίζεται ἐν γένει, καὶ τί ἔγινεν εἰς τὸ Λονδίνον καὶ τί ἔγινεν εἰς πλείστας χώρας. Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εἴχομεν τοιαῦτα παραδείγματα τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1965. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας φοιτητὰς παρεσύρθησαν καὶ ἐξετέλεσαν αἰσχρὰ, ἀλλὰ ἐπῆλθεν ἡ 21η Ἀπριλίου, ἡ ὁποία ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς αἰσχρὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις. Κατωρθώσαμεν νὰ ἔχομεν μίαν πειθαρχίαν ἡ ὁποία μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ ὑπονόμωσις τοῦ Κράτους ἔπαυσε. Ὅτι ἡ ὑπονόμωσις τῆς οἰκογενείας δὲν θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα καὶ ὅτι θὰ παραμείνωμε Ἕλληνες στὴν ψυχὴν σεβόμενοι τὰς παραδόσεις μας, τὰ ἱστορικά μας δεδομένα καὶ ἀτενίζοντες μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς τὰ ἱστορικά μας πεπραγμένα. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς ἀντιμετώπισεως τῆς προπαγάνδας ἡ ὁποία κατορθώνει νὰ διαβρώσῃ αὐτὰ τὰ κύτταρα τὰ ὁποία συνθέτουν τὸ κράτος, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν, ἀπαιτεῖται συνεργασία τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῆς Παιδείας, τῶν διανοητικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ὁργανῶνουν τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. ὁ ὁποῖος καὶ πρωτοβουλίας ἔχει καὶ δύναται κάτι νὰ συνεισφέρει. Ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ τῆς προσπάθειας. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν τελεῖ ἐν στενωπῇ τῶν συνδέσμων καὶ συνεργασίᾳ μετὸν Ε.Ε.Σ. καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐτοιμάζει τὴν ἐξόρμησιν αὐτὴν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κύριος Γεώργιος Παπαδόπουλος ἐπευλόγων τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ἐμπνέει διὰ τῶν λόγων του, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν ὁλόκληροι φράσεις ἀνεφερόμεναι εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, μετὰ τὴν συμπαράστασιν τῶν κυρίων Νομαρχῶν καὶ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν δρόμον ποὺ ἤνοιξαν αἱ ἑνοπλοὶ δυνάμεις μας καὶ θὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἔργον τὸ

ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλουν ἔθνικῶς νὰ ἐκτελέσωμεν. Αὐτὰ πιθανῶς νὰ ξενίσουν πολλοὺς τῶν παρισταμένων διότι εἰς τὴν ὡραίαν σας αὐτὴν πόλιν δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα κρούσματα. Ὑπῆρξε κάποτε καὶ εἰς τὸν χώρον αὐτὸν μία προπαγάνδα τὴν ὁποῖαν ἀντιμετωπίσαμεν ἄλλοτε κατὰ τρόπον δραστηκόν. Αὐτὰ θὰ ἐκλείψουν καὶ θὰ βασιλεύουν τρεῖς ἀρχαί: Ἡ Πίστις πρὸς τὴν θρησκείαν μας, ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν θεσμόν τῆς οἰκογενείας, πρὸς τὰς παραδόσεις, τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὸ ἔθνος τὸ δικό μας ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλο ἔθνος. Ἐρχομαι λοιπὸν νὰ μεταφέρω τὸ μήνυμα αὐτὸ τῆς προετοιμασίας τοῦ Κράτους νὰ ἀντιμετώπισῃ τὸν κίνδυνον αὐτόν, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν νεολαίαν νὰ γίνῃ «τὰ ὠργισμένα νιάτα», τὰ «ἐξάλλα νιάτα», νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀκολασίαν, τὴν ὁποῖαν καλλιερگوῦν αὐτοὶ, τὸν μηδενισμόν καὶ τὸν ἀναρχισμόν καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ὅλους, ὅχι μόνον νὰ δραματισθῶμεν ἀλλὰ καὶ νὰ πραγματοποιήσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησις, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλει τὸ ἔθνος, μίαν νέαν Ἑλλάδα ἡ ὁποία νὰ συνεχίσῃ τὴν ὑπέροχον παράδοσιν τῆς μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλοι αἱ ἀπειλαὶ αἱ ἀπὸ Βορρᾶ καὶ ἄλλοθεν προερχόμεναι, θὰ κτυπήσουν εἰς ἀσπλένια στήθη, θὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ψυχικὴν δύναμιν τοῦ Ἕλληνο, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 1360 χρόνια ἀντιμετωπίζει τοὺς ἀπὸ Βορρᾶ ἐπιθέσεις, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐκλείψῃ ἐάν δὲν εἶχε τὴν πνευματικὴν αὐτὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἀθάνατον ψυχὴν τοῦ χαλκωμένου ἀπὸ τὴν Πίστιν του. Ἐστρεφε πάντοτε εὐγνωμῶς τὴν σκέψιν του καὶ τὰς προσευχὰς του πρὸς τὸν Κύριον καὶ μᾶς ἔχει ἀφήσει ἕνα ὑπέροχον ὕμνον, τὸν ὕμνον τῆς «ὑπερμάχου Στρατηγοῦ», πρὸς τὴν ὁποίαν ὀφείλονται τὰ νικητήρια. Βλέπετε, λοιπόν, κατέληξε, ὅτι ἔχομεν μίαν παράδοσιν καὶ αὐτῆς τῆς παραδόσεως τὴν συνέχειαν ζητοῦμεν ἡ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος καὶ ὁ Ε.Ε.Σ. Αὐτὸ τὸ μήνυμα σὰς μεταφέρω, ἀγαπητοί μου Λεβαδεῖς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ σὰς θὰ γίνῃ ἕνα ὄργανον μεταδόσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ μηνύματος αὐτοῦ, ὅτι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπὶ κεφαλῇ τῆς κοινῆς προσπάθειας, μετὰ τὴν συμπαράστασιν τοῦ

κυρίου Νομάρχου καὶ τῶν Διοικητικῶν καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν καὶ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν μᾶς χαρίζουν αἱ ἑνοπλοὶ δυνάμεις μας, φωτισμένοι ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα, θὰ ἐκτελέσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάνωμεν διὰ τὴν μεγάλην μας Ἑλλάδα.

*

Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ ΤΗΣ ΓΙΟΥΤΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Τὴν 21/8/69 ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Σπ. Μαλασπίνας ἀναπληρῶν τὸν εἰς Αὐστρίαν μεταβάντα κ. Πρόεδρον Κ.Γεωργακόπουλον μετέβη εἰς τὴν Γιουγκοσλαβικὴν Πρεσβείαν καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὸν Πρεσβευτὴν κ. Γιαβόρσκυ τὸν ἀπονεμηθέντα αὐτῷ Χρυσοῦν Σταυρὸν μετὰ δάφνης, συνοδεύσας τὴν ἐπίδοσιν μετὰ κατάλληλον προσφώνησιν

ΠΡΟΣΦΟΡΑ Αἱματος ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Θεσσαλονίκη, Ἰούνιος.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς «Ναυτικῆς Ἑβδομάδος», ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ ναῦται, τὴν 3/6/69 ὡς πρῶτον κλιμάκιον τῆς Ναυτικῆς, Διοικήσεως Βορείου Αἰγαίου, προσελθόντες εἰς τὸν ἐνταῦθα Ε.Ε.Σ. προσεφέρθησαν ἐθελουσίως, εἰς τὴν δωρεὰν χορήγησιν αἱματος, πρὸς

καὶ δικαιολογήσας τὴν μὴ αὐτοπροσωπὸν παρουσίαν τοῦ Προέδρου κ. Κ. Γεωργακοπούλου. Ὁ Πρεσβευτὴς, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ Προσωπικόν, ἐδέχθη τὴν διάκρισιν μετὰ ἐγκαρδιότητα, ἐτόνισε τὴν φιλίαν ποὺ τὸν συνδέει μετὰ τὸν κ. Γεωργακόπουλον καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν του, ὑπομνήσας καὶ τὴν πολεμικὴν του δρᾶσιν κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν τότε συμμάχων τῆς Ἑλλάδος συμπατριωτῶν του. Ὁ κ. Μαλασπίνας ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ εἴπῃ πόσον ἐξετίμησεν ὁ κ. Πρόεδρος τὸ γεγονός ὅτι μία ἀπὸ τὰς πρῶτας ἐπισκέψεις τοῦ κ. Γιαβόρσκυ, ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1966, ἦτο πρὸς αὐτὸν καὶ ὅτι τὸ γεγονός αὐτὸ ἀνεγράφη καὶ εἰς τὰ Πεπραγμένα τοῦ Ε.Ε.Σ. τοῦ ἔτους ἐκεῖνου. Ἐν ἐπιλόγῃ ὁ κ. Πρεσβευτὴς διεβεβαίωσε ὅτι θὰ συμπαρίσταται πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἑλλήν. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

κάλυψιν τῶν εἰς τὸ πολῦτιμον τοῦτο ὕγρον ἀναγκῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης!

Τὴν ὁμάδα τῶν εὐγενῶν δωρητῶν ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ., Προϊσταμένου Τμήματος Κεντρ. Μακεδονίας Καθηγητῆς κ. Κάρολας Ἀλεξανδρίδης, καὶ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου οἱ κ. κ. Κολιούσκας Ἀλεξ., Κουσκοῦλκας

Ναύτης τοῦ Πολεμ. Ναυτικοῦ, προσφέρει αἷμα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ε.Ε.Σ. Θεσ/νίκης.

Εμμαν. και ο υποφαινόμενος.

Μετά την τυπική υποδοχήν προσεφώνησεν τούς έθελοντάς αίμοδότας ο Πρόεδρος κ. Κάρολος Άλεξανδρίδης, αναπτύξας προς αυτούς, τόσον από Ιατρικής απόψεως, όσον και από κοινωνικής τοιαύτης, την φιλόανθρωπον αποστολήν του Τμήματος Αίμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. ήτις, όχι μόνον δέν ζημιοί τον χορηγητήν αίματος, αλλά διά της ανανέωσης των έρυθρών αίμοσφαιρίων συντελεί εις την αναζωογόνησιν του όογαισμού αυτού. Μεθ' ό ήρξατο ή Ιατρική εξέταση και άφαιμαξίς αυτών παρά του ειδικού Ιατρού

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΞΕΝΩΝ

Την 15ην Ιουνίου 1969 άφίχθη εις Αθήνας εκ Γενεύης ο κ. Jacques Freymond, Προεδρεύων της Διεθνούς Επιτροπής του Έρυθρού Σταυρού, συνοδευόμενος υπό του Γραμματέως αυτού κ. Lacher. Είς τό αεροδρόμιον ύπεδέχθησαν αυτόν ο κ. Πρόεδρος και ο κ. Γενικός Γραμματεύς του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

Είς τον ύψηλόν ξένον ο Ε.Ε.Σ. παρέθεσεν εις τον Β. Ναυτιλόν "Ομίλον γεύμα, κατά την διάρκειαν του όποιου άντηλλάγησαν έγκαρδιοι προπόσεις. Την επομένην 16/6/69 ο κ. Freymond έπεσκέφθη εις τὰ Γραφεία του Ε.Ε.Σ. τον Πρόεδρον κ. Κ. Γεωργακόπουλον, μετά του όποιου συνωμίλησε διά μακρών επί θεμάτων άφορώντων τας δύο Όργανώσεις, τούτο δέ πρό της επισκέψεως του κ. Freymond εις τον Κύριον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, υπό του όποιου έγινε δεκτός την 2 μ.μ. της ιδίας ήμέρας.

*

Η Κα Ντόροθ Έντεν (Ιντερνάσιοναλ Φάμιλυ Φάντ, Λόντον), ήτις είχεν άναγγείλει την διέλευσίν της έξ Αθηνών δι' επιστολής της από 27/5/69, άφίχθη εις Αερολιμένα Έλληνικού την 13 Ιουνίου 1969, ώραν 16.30'. Την ύπεδέχθησαν ο Γενικός Γραμματεύς του Ε.Ε.Σ. κ. Εύστ. Σπηλιωτόπουλος και ή Υποδιευθύνουσα της Γενικής Διευθύνσεως Νοσοκόμων δις Έλένη Σπυροπούλου.

Είς την Καν Έντεν έδόθησαν υπό του κ. Γενικού Γραμματέως, έντολή του κ. Προέδρου, πληροφορία περί των έλαχίστων έν Ελλάδα

του Τμήματος, μετά την λήξιν της όποιας οί ναύται μας, ίκανοποιημένοι διά την φιλόανθρωπον προσφοράν των, δι' ύπηρεσιακού όχηματος, έπανήλθον εις την ύπηρεσίαν των με την συνείδησιν ήρεμον και γαληνιαίαν, ότι εξέτελεσαν ένα κοινωφελές καθήκον.

Τό ωραίον και εύγενές αυτό παράδειγμα των ως άνω ναυτών μας, ως πληροφορούμεθα, θ' ακολουθήσουν και άλλοι, προσφερόμενοι εις την δωρεάν παροχήν αίματος, προς κάλυψιν των εις τό πολύτιμον τούτο ύγρον άναγκών της Κοιν. της πόλεώς μας.

ΑΛ. ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

οίκογενειών Πολωνών προσφύγων, μετ' άντιγράφου της από 10/6/69 σχετικής επιστολής της «Ένώσεως των έν Ελλάδα Πολωνών».

Η Κα Έντεν έξεναγρήθη υπό της δεσπ. Σπυροπούλου εις τό έν Βούλα Ασκληπιείον Ε.Ε.Σ. Έπεσκέφθη έν συνεχεία τὰ νέα κτίρια του Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ. και την Σχολήν Νοσοκόμων, ένθα και έγευμάτισε, και ακολουθώσας έπανήλθε συνοδευομένη υπό της δεσπ. Σπυροπούλου και της εκπροσώπου των έν Ελλάδα Πολωνών Κας Φελουζάκη εις τον Αερολιμένα, προκειμένου νά συνεχίση περί τό μεσονύκτιον τό προς Ν. Αφρικήν ταξίδιον της.

*

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ε. ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Η τοπική επιτροπή Ε.Ε.Σ. Φαρσάλων άπηύθυνε συγχαρητήριον επιστολήν προς την Καθηγήτριαν του εκεί Γυμνασίου κ. Δήμητραν Σιδέρη — Άνδρακάκου διά την εις την πρωτοβουλίαν της όφειλομένην εκδήλωσιν εις την κεντρικήν πλατείαν (τρόπος παροχής πρώτων βοηθειών κλπ.), που έγένετο επ' ευκαιρία της έπετείου της γεννήσεως του ίδρυτου του Ε.Σ. Έρ. Ντυνάν και του έορτασμού της Παγκοσμίου Ημέρας του Έρυθρού Σταυρού. Είς την επιστολήν, ήτις φέρει τας υπογραφάς του Προέδρου κ. Άνδρ. Κυρώζη και του Γραμματέως κ. Άπ. Άρσενοπούλου έξαίρεται και ή επιτυχία της προηγηθείσης των ως άνω εκδηλώσεων όμιλίας της ιδίας με θέμα την σπουδαιότητα της αίμοδοσίας.

*

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ ΕΦΥΧΑΙΩΓΗΘΕΑΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Την 14-4-1969 έπεσκέφθη τούς κρατούμενους των Φυλακών Όμάδα Έρυθροσταυριτών του 2ου Δημοτικού Σχολείου Καλαμπάκας συνοδευομένη υπό του διδασκάλου κ. Εύθυμιού Παπαευθυμιού και των διδασκαλισσών 'Ηλέκτρας Άθανασούλα και Φροσούλας Τάσιου. Η έν λόγω ομάδα πέραν των προσφερθέντων ύπέρ των κρατούμενων δώρων, έψυχαγώγησεν αυτούς διά της άπαγγελίας ποιημάτων επικαίρου περιεχομένου, ψαλμωδίας εκκλησιαστικών τροπαρίων, με διάφορα άσματα και με ποικίλους έλληνικούς χορούς.

Οί κρατούμενοι εξέφρασαν τον ένθουσιασμόν τους με ζωηροτάτας εκδηλώσεις.

*

ΟΙΚΙΑΚΟΝ ΑΓΡΟΤ. ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Πρακτικόν Συνεδρίας της Έφορείας Φαρμάκων και Υγειονομικού Όλυκού Ε.Ε.Σ. της 9 5 1969

Έν Αθήναις σήμερον την ένατην Μαΐου του έτους 1969 ήμεραν Παρασκευήν και ώραν 11ην π.μ. συνήλθεν ή Έφορεία Φαρμάκων και Υγειονομικού Όλυκού εις τὰ Γραφεία του Ε.Ε.Σ. όδός Λυκαβηττού 1 παρόντων των κ.κ. 1) Β. Παπαδημητρίου Προέδρου αυτής και των κ.κ. 2) Κ. Δαμβέργη, 3) Δίδος Μ. Τζιτζικογλου, 4) Α. Ντούλα μελών αυτής και 5) Ι. Μαχαίρα Γραμματέως αυτής.

Διαπιστωθείσης άπαρτίας ή Έφορεία εισέρχεται εις την εξέτασιν των θεμάτων της ήμερησίας διατάξεως έχόντων ως κάτωθι :

ΘΕΜΑ 1ον

«Επικύρωσις Πρακτικών»

Αναγιγνώσκονται και επικυρώνται τὰ Πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίας.

*

Η Έφορεία κατόπιν έντολής του κ. Προέδρου Ε.Ε.Σ. συνεζήτησεν τό θέμα της συνθέσεως του οικιακού προχείρου φαρμακείου και λαβούσα ύπ' όψιν τὰ διδασκόμενα εις την Σχολήν Νοσοκόμων Ε.Ε.Σ. αναφορικώς προς τας Πρώτας Βοηθείας — και ειδικώς διά Πρώτας Βοηθείας εις άγροτικήν περιοχήν — ως και τον πίνακα των φαρμάκων και ύγειονομικών ύλικών, εφρεν ταύτα ως άπολύτως ίκανοποιούντα τον σκοπόν, δηλ. την παροχήν Πρώτων Βοηθειών, και συνεφώνησεν άπολύτως προς ταύτα. Ο πίναξ ούτος περιλαμβάνει τὰ κάτωθι :

Υγειον. Όλυκόν

1) Βάμβαξ, γρ. 100

2) Λευκοπλάστ ρόλ. 1

- 3) Ψαλίδι, τεμ. 1
- 4) Γάζες άποστειρωμένες, κυτ. 2
- 5) Σταγονόμετρα, τεμ. 1
- 6) Σύριγγα - βελόνες, τεμ. 1
- 7) Θερμόμετρον, τεμ. 1
- 8) Επίδεσμοι 3 μεγεθών τεμ. 3
- 9) Τολύπια γάζης, τεμ. 3
- 10) Καρφίτσες άσφαλείας κυτ. 1
- 11) Βεντούζες τεμ. 3
- 12) Λαβίδα, τεμ. 1
- 13) Θερμοφόρος, τεμ. 1
- 14) Παγοκύστης, τεμ. 1

Φάρμακα

- 1) Μερκουροχρώμ, άντι βάμμα-τος (ιωδίου), γρ. 100
- 2) Οινόπνευμα, γρ. 200
- 3) Όξυζενέ γρ. 100
- 4) Άλοιφή έγκαύματος, σωλ. 1
- 5) Βαζελίνη, σωλ. 1
- 6) Σουλφαιδόςκονη, γρ. 30
- 7) Σόδα, γρ. 250 (1 κυτίον)
- 8) Άμμωνία, γρ. 100
- 9) Εύκάλυπτος, γρ. 50
- 10) Ζωϊκός άνθραξ, γρ. 100
- 11) Άσπιρίνες γρ. 20
- 12) Καρδιοτονωτικόν γρ. 10 (1 φιαλίδιον)
- 13) Τάλκ γρ. 200

Τ' άνωτέρω τοποθετούνται έντός επιτοίχου έρμαρίου φέροντος άνάλογα και κατάλληλα ράφια και με σήμα, εις τό έξω μέρος του καλύμματος, τον έρυθρόν σταυρόν. Ός δέ ή Έφορεία έπληροφορήθη υπό της κ. Ζέζα, Διευθυνούσης του τμήματος διδασκαλίας «Οίκοι Νοσηλείας», έγένετο σειρά διδαχής μαθημάτων Πρώτων Βοηθειών, άρχής γενομένης από την περιοχήν Κάτω Κλειτορίας Αχαΐας, την όποιαν παρηκολούθησαν 114 άτομα.

*

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Αί ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. των άκολουθών Σχολείων άνέπτυξαν, ως έξάγεται εκ των ληφθεισών εκθέσεων δράσεως των ύπευθύνων διά τον Ε.Ε.Σ.Ν. Εκπαιδευτικών και των Διευθυντών των Σχολείων, επαινετήν δραστηριότητα και εις τούς τρεις τομείς των επιδιώξεων του Ε.Σ.Ν., ήτοι την άλληλοβοήθειαν, την προστασίαν της ύγείας και της ζωής ως και την καλλιέργειαν του πνεύματος της διεθνούς φιλίας.

ΑΤΤΙΚΗ: Γυμνάσια Αθηνών : 5ον και 6ον θηλέων. 7ον, 14ον άρένων και Εύαγγελικής Σχολής Ν. Σμύρνης. Δημοτικά : 5ον, 11ον, 24ον, 39ον και 107ον Αθηνών. 3ον Ηλιουπόλεως, 1ον Ηρακλείου, 1ον και 5ον Καισαριανής, 3ον Καλλιθέας,

18ον Περιστερίου, Οίκισμου Παπάγου, 2ον Μαρκοπούλου και 1ον Μεγάρων. Ιδιωτικά : Λύκειον «Έλληνισμός» Κ. Σταυριανού και Άννας Πόλλου - Κρουσταλλάκη.

ΗΠΕΙΡΟΣ : Γυμνάσια : Θηλέων Άρτης και Θεσπρωτικού Πρεβέζης. Δημοτικά : Περιφ. Άρτης : Κομποτίου και Ρόκκας. Περιφ. Ιωαννίνων : Βρυσοχωρίου, Βαβούσης, Λογγάδων, Παλαιοχωρίου, Μετσόβου και 2ον Ιτέας. Περιφ. Κονίσης : Αγ. Βαρβάρας, Αρμάτων, Βίκου, Καλυβίων, Μολυβδοσκεπάστου, Νικάνορος και Πλαγιάς. Περιφ. Πρεβέζης : Παπαδάτων, Πολυσταφύλου και Πόρου και 1ον Παρμυθίας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ : Γυμνάσια : Δεσκάτης και θηλέων Έλασσόνας. Δημοτικά : Περιφ. Έλασσόνας : Άμπελιών και 1ον Δεσκάτης. Περιφ. Καλαμπάκας : Αγ. Νικολάου, Αγ. Θεοδώρων, Αγ. Τριάδος, Αγ. Παρασκευής, Αγιοφύτου, Αγναντιάς, Αηδόνας, Άμπελιών, Άσπροκλησιās, Αχελινάδος, Αχλαδέας, Βασιλικής Βλαχάβας, Γλυκομηλέας, Θεοπέτρας, Θεοτόκου, Καλογριανής, Καλομοίρας, Καλοχωρίου, Καλλιρρόης, Καταφύτου, Κακοπλευρίου, Κερασούλας, Κλεινού, Κονίσκου, Κορυδαλλού, Κρύας Βρύσης, Ματονερίου Μαυρελίου, Μηλέας, Μηλοτόπου, Μοτονερίου, Μουργανίου, Νέας Ζωής, Εηροκάμπου, Όξυνείας, Όρθοβουνίου, Παλαιοχωρίου, Παναγιάς, Πλατανίστου,, Σαρακίνης, Σκεπαρίου, Σπαθάδωνι Σταγιάδων, Τριφυλαίων, Τρυγόνας, Φωτεινού, Ψηλώματος, 1ον και 2ον Καλαμπάκας. Περιφ. Λαρίσης : 1ον Άμπελώνος, Έλευθερίου, Παιδοπόλεως, 2ον, 3ον Τιρνάβου, 1ον και 9ον Λαρίσης. Περιφ. Μαγνησίας : 1ον Αγ. Γεωργίου, Αγριάς, Κλήματος, Λαύκου, Μούρεσι, Ν. Αγχιάλου, Προμυρίου, Σούρτης, 4ον, 6ον, 8ον, 14ον και 21ον Βόλου, Σκοπέλου και Λουτρακίου Σκοπέλου. Περιφ. Μουζακίου : Αγορασιάς και Λαγκαδίου. Περιφ. Τρικάλων : Γοργογυρίου, Έλληνοκάστρου, Πετροπόρου, Πηνειάδος, Ράξης και Χαϊδεμένης.

Ο κ. Έπιθεωρητής Δημοτ. Σχολείων Β' Περιφ. Βόλου, μάς γνωρίζει ότι τὰ Δημοτικά Σχολεία της Περιφέρειας του απέστειλαν 150 χαρτοδέματα εις Έπιθ/τήν Δημ. Σχολ. Μουζακίου, ίνα τὰ διανεμή εις τούς μαθητάς Σχολείων της όρεινής και άγόνου περιοχής Αργιθέας.

ΘΡΑΚΗ : Γυμνάσιον θηλέων Κομοτινής. Δημοτικά : Γρανίτης και Καρυδιάς Κομοτινής. Κομάρων και Χιονάδων Όρεστιάδος.

ΚΡΗΤΗ : Γυμνάσια : 1ον θηλ. Ηρακλείου, άρρ. Ηρακλείου, Ρεθύμνης και Καστελλίου Κισάμου. Δημοτικά : Περιφ. Ηρακλείου : Άνω Άρχανών, Γωνιών, Πετροκεφαλίου, 5ον και 14ον Ηρακλείου. Περιφ. Ιεραπέτρας : Ανατολής, Καλού Χωριού, Κεντρίου, Εηροκάμπου, 1ον 2ον και 5ον Ιεραπέτρας. Περιφ. Μεραμβέλλου : 1ον Κριτσάς και 1ον Νεαπόλεως. Περιφ. Πεδιάδος : Καλλονής και Καραβάδου. Τριπόδου Μυλοποτάμου Ρεθύμνης. Όρεινού Σητείας. Περιφ. Χανίων : Δρακώνας, Καστάνου, Τεμενίων και Φονέ Αποκορώνου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ : Γυμνάσια : Γρεβενών, Έλευθερουπόλεως και 7ον θηλέων Θεσ/νίκης. Δημοτικά : Περιφ. Αλμωπίας : Θηριοπέτρας και Σωσάνδρας Περιφ. Βeroίας : Αγ. Μαρίνης και Κεφαλοχωρίου. Περιφ. Βότου : Καισαρίας, Νεαπόλεως, Μολόχας, Πενταλόφου και Πολυκαστάνου. Ακρολίμνης Γιαννιτσών. Εύγενικού και Λαγηνών Διδυμοτείχου. 1ον και 12ον Δράμας. Περ. Θεσσαλονίκης : 2ον. Καλαμαριάς, Πλαγιαρίου, 5ον, 9ον και 55ον Θεσ/νίκης. 1ον Νικησιάνης Καβάλας, Βογατσικού Καστοριάς, 4ον Κιλκίς. Αιανής Κοζάνης, Αρμάτων Κονίσης, Μικράς Βόλβης Λαγκαδά. Τσακόνης Νεστορίου. Περιφ. Εάνθης : Διομηδείας και 9ον Εάνθης. Εύζωνων Παιονίας. Περιφ. Πιερίας : Αγ. Δημητρίου, 2ον Αϊγινίου, 2ον Κορινού και Λόφου. 1ον Πτολεμαΐδος. Σταυροσταδίου Παγωνίου. Περιφ. Σερρών : Άνω Μητρούσης, Θολού, Κουβουκλίου και Μονοικαλισιάς. Στρατωνίου Σταγείρων και Φυλίδος Κορμίστης.

ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ : Γυμνάσια : Αμοργού, Οίκου. Καλύμνου, Μυκόνου, 2ον Μυτιλήνης, Θηλ. Σάμου, Πυθαγορείου Γυμν. Σάμου και Πανορμιτείου Γυμν. Σύμης. Δημοτικά : Σκιάθου, Άνω Σύρου, Ζεφυριάς Μύλου, Βουβαλείου 1ον Καλύμνου, Περιφ. Σάμου : Βαθέος, Καστανέας και 1ον Σάμου. Περιφ. Μυτιλήνης : Αγ. Παρασκευής, Αγρας, Κλειούς, Μιστεγγών και Παμφίλων. Περιφ. Ρόδου : 1ον Αφάντου και Χαλκίς. Περιφ. Χίου : 2ον Βροντάδου, 1ον Κάμπου, Λιθίου,

«Ο Άγ. Απόστολος» Οίνουσων, 1ον, 6ον και 7ον Χίου.

ΕΥΒΟΙΑ : Γυμνάσιον Λίμνης : Δημοτικά : Περιφ. Κύμης : Άλιβερίου, Γαβαλά και Σικιων. Άγ. Γεωργίου Λιχάδος Ιστιαίας.

ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΥ : Γυμνάσια : 1ον Άρρ. Κερκύρας και Κεραμειών Κεφαλληνίας. Δημοτικά : Περιφ. Κερκύρας : Άγ. Ιωάννου, Γουσάδων και 2ον Καρουσάδων. Περιφ. Κεφαλληνίας : 2ον Ληξουρίου και Σουλάρων. Περιφ. Λευκάδος : Έγκλουβης και Βαθέος. 5 μαθηταί του Δημ. Σχολ. Βαθέος Μεγαλονησίου Λευκάδος, έλαβον διπλώματα μετά διακριτικών σημάτων, βραβευθέντες υπό της Έλληνικής Θαλασσίας Ένώσεως κατά τον Σχολικόν Διαγωνισμόν Ναυτικής Έπιδόσεως του έτους 1968.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ : Γυμνάσια : Βυτίνης Γορτυνίας, Μεγαλόπολεως και Παραλίας Καλαμάτας. Δημοτικά : Περιφ. Αίγιαλειας : Δημητρακοπούλου, Κουνινάς, Περιθωρίου, Ροδιάς, Σελιάνης και 4ον Αίγιου. Μυκηνών Άργολίδος. Κρούβρυσης Ήλειας. Περιφ. Καλαβρύτων : Δάφνης και Μπουμπουκά, 11ον Καλαμάτας. Περιφ. Κορινθίας : Άρχαίας Κορίνθου, Ισθμίας, Κοκκωνίου και Στιμάγκας. Περιφ. Κυνourίας : 2ον Λεωνιδίου και Πραστού. Περιφ. Λακωνίας : Γερακίου, 2ον Γυθείου, Κυπαρισσίου, Λιαντίνης και Λογγανίκου Σπάρτης. Περιφ. Μαντινείας : Ζευγολατιού, Λουκά και Μαντινείας. Περιφ. Μεσσήνης : Μαδένης και Μελιγαλά. Περιφ. Όλυμπίας : Έπιταλίου και Ξηροχωρίου. Περιφ. Πατρών : Άργυράς, Βετέικων, Ρίου, 2ον (Στρουμπίου), 2ον, 4ον, 5ον, 19ον και 24ον Πατρών. Μεταμορφώσεως Πυλίας, Στενού Σικυώνος.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ : Γυμνασίου Θηβών. Δημοτικά : Περιφ. Άγρινίου : Ποταμούλας και Χώρας. Πύλης Άμφιλοχίας. Ιτέας και 2ον Άμφισης. Περιφ. Εύτυτανίας : Άγ. Γεωργίου, Μεγ. Χωρίου και Μπελοκομίτης. Άγ. Ιωάννου Θηβών. 1ον Άλιάρτου, Ύψηλάντου Λεβαδείας και Καλαποδίου Λοκρίδος. Περιφ. Μεσολογγίου : 1ον Άστακού και Εύηνοχωρίου. Άχιλλείου Ξηρομέρου. 48) Τό Δημ. Σχολ. Χουμερίου Ήρακλείου Κρήτης, 1 δέμα εις Δημ. Σχολ. Βελαώρας Εύρυτανίας. 49) Τό Δημ. Σχολ. Άγίων Πάν-

των Χανίων Κρήτης, 1 δέμα εις Δημ. Σχολ. Βαρείας Άγρινίου. 50) Τό Δημ. Σχολ. Ρουφά Ήρακλείου Κρήτης, 1 δέμα εις Δημ. Σχολ. Ψωφίδος Καλαβρύτων. 51) Τό Δημ. Σχολ. Πλατάνου Σάμου, ανά 2 δέματα εις Δημ. Σχολ. Κρώμνης Γιαννιτσών και Χρυσοπέτρας Κιλκίς. 52) Τό Δημ. Σχολ. Κοσοικίων Ίκαρίας, 3 χαρτοκιβ. με ξηρούς καρπούς δια τούς φρουρούς των συνόρων Δράμας. 53) Τό Δημ. Σχολ. Γιαννησαίου Άνδρου, 1 δέμα εις Δημ. Σχολ. Φανού Κιλκίς. 54) Ή Έρυθροσταυρίτισσα μαθήτρια Σταυρούλα Σιδρόλια Κομοτηνής, 1 δέμα εις άπορον μαθητήν του Δημ. Σχολ. Σκαντζοκαμπίου Άμφιλοχίας. 55) Ή Παναγιώτα Τόγια, Νεάπολις Θεσσαλονίκης, 1 δέμα εις άπορον μαθητήν του Δημ. Σχολ. Σκαντζοκαμπίου Άμφιλοχίας.

*

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ

Γενεύη 28/5/69

Είμεθα πολύ εύτυχείς, διότι ο Ε.Ε.Σ.Ν. ανταποκρίνεται πάντοτε γενναιοδώρας εις τας έκκλήσεις μας περί συμμετοχής εις τας οργανωμένας εκάστοτε Διεθνείς Έκθέσεις Ε.Σ.Ν.

Είμεθα βέβαιοι ότι ή συμμετοχή σας εκτιμάται δεόντως υπό των διαφόρων Έρυθρών Σταυρών Νεότητος και σας εύχαριστούμεν θερμώς εκ μέρους των Ε.Σ.Ν. των χωρών αυτών.

Μετά τιμής

Δ/ντής Γραφείου Ε.Σ.Ν.

*

Ε.Σ.Ν. Ταυλάνδης 14 Ίουλίου 1969
Κύριον Χριστόδ. Παπαδόπουλον,
Γεν. Γραμ. Έλληνικού Έρυθρού
Σταυρού Νεότητος—Άθήνας—135
Άγαπητέ Κύριε Παπαδόπουλε,

Έχομεν την εύχαρίστησιν να σας πληροφορήσωμεν ότι έλάβομεν έν δέμα, τό όποϊον περιέχει τρία ώράια λευκώματα.

Σας παρακαλοϋμεν να διαβιβάσετε τας εύλικρινείς εύχαριστίας μας, εις τούς Έρυθροσταυρίτας οι όποιοι έκαναν μίαν τόσον ώράϊαν έργασίαν. Γνωρίζομεν ότι οι Έρυθροσταυρίται μας θα χαρούν να λάβουν τα λευκώματα και τούτο θα τούς ένθαρρύνη να άπαντήσουν συντόμως.

Εύλικρινώς Υμέτερος

Δ/ντής Έρυθρ. Σταυρού Νεότητος

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

(Άπ' εύθείας άποστολαί ειδών βοηθείας)
μέχρι 23 - 4 - 1969

1) Τό ΙΔ' Γυμν. Άρρ. Άθηνών, 1 δέμα με ίματισμόν και σχολ. είδη εις τό Δημ. Σχολ. Άναβρυτής Ναυπακτίας. 2) Τό 26ον Δημ. Σχολ. Άθηνών, ανά μίαν φωτογραφικήν μηχανήν, μετά τριών φίλων εις τό Δημ. Σχολεία Νεοχωρίου Γρεβενών και Σκαρπαρίου Άρτης. 3) Ή Ίδιωτική Σχολή Χατζιδάκη Άθηνών, δέματα με ίματισμόν εις τό Δημ. Σχολεία Ωραιονκάστρου Πωγωνίου και Άργυρουπόλεως Ρεθύμνης. 4) Τό 15ον Δημ. Σχολ. Άθηνών, έν χαρτοκιβ. με γραφικήν ύλην εις Δημ. Σχολ. Παρακαλάμου Ίωαννίνων. 5) Τό 22ον Δημ. Σχολ. Άθηνών, 15 σάκκους ίματισμού, 3 σάκκους ύποδήσεως, 1 χαρτοκ. με γραφ. ύλην εις Δημ. Σχολ. Θηριόπετρας Άλμωπίας. 6) Τό 26ον Δημ. Σχολ. Άθηνών, 2 σάκκους με είδη ίματισμού εις Όρφ/φείον Καλαβρύτων, ως και 1 χαρτοκιβ. με γραφ. ύλην. 7) Ή Ίόνιος Σχολή Άθηνών, 22 άτομικά δέματα με τεχνητά πασχάλινά αυγά, παιγνίδια κλπ. εις Δημ. Σχολ. Βέργας Καστοριάς. 8) Τό Δημ. Σχολ. Όρμυλίας Πολυγύρου, 1 δέμα με γραφ. ύλην εις Δημ. Σχολ. Σαρακηγών Άλμωπίας. 9) Τό Δημ. Σχολ. Άγορασιάς Άνθηρού Μουζακίου, 1 δέμα με γραφ. ύλην εις Έταιρείαν Προστασίας Άνθλίκων.

*

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Άπό τόν δημοσιευθέντα εις τό τεύχος Μαΐου έ.έ. (σελ. 26) πίνακα τών μελών της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. παρελείφθη, έν τυπογραφικής άδελψίας, τό όνομα της Συμβούλου κυρίας Μαρίας Άναγνωστοπούλου - Φόρλα.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα, κυρίως μεταξύ τών παιδιών, τα όποια από άγνοια του σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται έγκαταλελειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κ.λ.π.). Γι' αυτό τονίζομεν και πάλιν ότι δεν πρέπει να περιεργάζωνται τέτοια αντικείμενα, ούτε ν' αφήνουν άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά μόλις τ' αντικρύξουν να ειδοποιούν άμέσως την πλησιεστέραν άστυνομικήν ή στρατιωτικήν Αρχήν.

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΕΙΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Αθ. Πατρώνας, Γρ. Νένογλου. Άρβας Σταύρος Δημ. Σχολ. Λαβάρων Διδυμοτ.

Γομάτος Βασίλ. Δημ. Σχ. Λογγανίκου Λακ)νος

Πατρώνας Σωκρ. Γυμν. Άρρένων Κατερίνης

Ιωακείμης Γεώργ. Γυμν. Άρρ. Κατερίνης

Γαϊτάνης Άριστ. Δημ. Σχολ. Πενταλόφου Βόλου

Λυμπερή Στέλλα. Δημ. Σχ. Πολυκάστρου Παιονίας

Μπατζογιάννη Φω. Αποστολάρα Κων. τεινή Γυμν. Θηλ. Έλασσόνος

Αποστολάρα Κων. τεινή Γυμν. Θηλ. Έλασσόνος

Πιτσάβας Γεώργιος. Γυμν. Άρρ. Κατερίνης

Κουρδέκη Μαρία. 3ου Δημ. Σχ. Βροντάδου Χίου

Κατσιμπάρη Κωνστ. Δημ. Σχολ. Διστρά-του Κονίτσης

Μητζίος Χρ. 2ου Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου

Τσιούγκου Μαρία. Σίμου Φωτεινή Δημ. Γυμν. Θηλ. Έλασσόνος

Σίμου Φωτεινή Δημ. Σχ. Παπαδάτου Άμφιλοχίας

Φραγκάκη 3ου Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου

Φαρδέλλας Χρήστος. Δημ. Σχολ. Σικιων Άρτης

Ντουρουντάκης Ίω. 2ου Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου

Παπαζηλάκης Άθαν. 2ου Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου

Άναγνωστόπουλος Σταματόπουλος Δημ. Παν. Δημ. Σχ. Γρη-Δημ. Σχολ. Ν. Χειγορίου Ναυπακτίας μωνίου Όρεστιάδος

Κουτσιμπάνης Στυλ. Δημ. Σχολ. Σάβας Εύρυτανίας

Τσαγκαράκης Νικ. 1ου Δ. Σχ. Κρουσώνος Ήρακλείου-Κρήτης

Μηλιάνης Νικέλας. Δημ. Σχολ. Μενιδίου Άμφιλοχίας

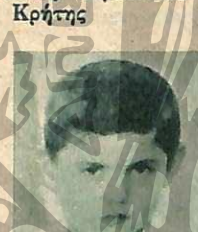
Καρέντζου Βασίλ. Δημ. Σχ. Στομίου Λαρίσης

Βλάχου Είρ., Ίωση-Κατζιδάκης Μαρίνος φίδου Σοφ.Παπαχρί-Γιαννικάκης Άπόστ. του Εανθ.Παπαχρί-Δημ. Σχολ. Άρκα-στου Ίωαν. Τεντόγ-λου Έλυσ. Δημ. Σχ. Φελλίου Γρεβενών

Κολιοκάστας Άν. δρέας Δημ. Σχολ. Σκαλούλας Άρτης

Βαμβουκάκης Γεώργ. 1ου Δημ. Σχολ. Κρουσώνος Ήρακλείου Κρήτης

Γαλλελη Έλένη. Δημ. Σχ. Κορώνης Πυλίας

Ντουραμάνος Άθαν. Δημ. Σχ. Βαλόρας Μεσσήνης

Άνεύρον χρήματα και αντικείμενα και τα παρέδωσαν εις τούς δικαιούχους

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Το περιοδικό του γερμανικού Ε.Σ. «Ερυθρός Σταυρός Νεότητος και Παιδαγωγοί», δημοσιεύει χρησιμότερες πληροφορίες σχετικά με τη σπουδαιότητα της τροφής για τους νέους. Το άρθρο επιγράφεται «Για την πείρα του Δασκάλου» και αποτελεί τη βάση για το μάθημα της υγιεινής διατροφής. Σε παραστατικό διάγραμμα εκθέτονται οι συντελεστές της θρέψης. Στο τεύχος του Φεβρουαρίου 1969 δημοσιεύεται το δεύτερο μέρος του μελετήματος με τον τίτλο: «Πώς παράγεται ή ενέργεια στον οργανισμό του νέου». Και ακολουθεί σύντομη έκθεση της θετικής εισφοράς των διαφόρων τροφών στον οργανισμό. «Ας αναφέρουμε για παράδειγμα τη βιταμίνη Β. Η βιταμίνη αυτή επιδρά θετικά επάνω στο νευρικό σύστημα και στην πνευματική μας δύναμη. Όταν λείπει ή βιταμίνη Β από την τροφή, δημιουργούνται νευρίτιδες, σκορβούτο και δυσχέρειες γύρω από την ανάπτυξη. Διότι, στη συνομοταξία της βιταμίνης Β περιλαμβάνονται: μουρονέλαιο, σκώτι, γάλα αγρό, χωριάτικο ψωμί από χοντροαλεσμένο σιτάρι ή κριθάρι, πατάτες, αυγά, μυζήθρα, προζύμι, αρακάς, άνθος βρώμης, φουντούκια, ψάρι, σπαράγγια, τυρί «καμαμπέρ», νεφρά. Ως τόσο, στην ανάγκη, ο συνδυασμός πατάτας, γάλατος και χωριάτικου ψωμιού από χοντροαλεσμένο σιτάρι αποτελεί για τη διατροφή των νέων τέλεια βάση, αφού οι τροφές αυτές περιέχουν σχεδόν όλες τις θρεπτικές ουσίες. Το μελέτημα έχει σκοπό να δείξει στους νέους πως «δεν τρώμε μόνο για να χορτάσουμε ή για να απολαύσουμε, παρά, πριν απ' όλα, για να δώσουμε στο σώμα μας τις ζωτικές θρεπτικές ουσίες που: 1) θα του εξασφαλίσουν υγεία και καλή διαμόρφωση 2) θα του δώσουν ρώμη και ενέργεια και 3) θα το προφυλάξουν από αρρώστιες, δίνοντάς του άντοχή».

Ο Ε.Σ.Ν. ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗΣ

Η Οδρουγουάη είναι μία από τις περισσότερες εθνομούμενες και πολιτισμένες Δημοκρατίες της Ν. Αμερικής. Τόσο το πολιτιστικό όσο και το οικονομικό επίπεδο της χώρας αυτής, όπου υπάρχουν

Συνατήσεις Ερυθροσταυριτών πέρα από τα εθνικά σύνορα παρέχουν κίνητρα για την αμοιβαία γνωριμία και την συνεννόηση της Νεολαίας. Έδώ βλέπουμε πέντε μέλη του Ε.Σ.Ν. του δυτικογερμανικού κράτους Σλέσβιγκ - Χόλσταϊν να εκτελούν κάποιο χορό μαζί με κορίτσια, μέλη της «Ερυθράς Ημισελήνης της Νεότητος», στο κατάφυτο αυτό τοπίο της Κωνσταντινουπόλεως.

εκτεταμένες πεδιάδες για την καλλιέργεια δημητριακών και για κτηνοτροφία, είναι υψηλά. Στην πρωτεύουσα της Οδρουγουάης, το Μοντεβιδέο, οργανώθηκε τελευταία με την πρωτοβουλία και την προσασία του Έρ. Σταυρού έκθεση, όπου παρουσιάστηκαν περισσότερα από χίλια έργα σχεδίου και ζωγραφικής. Τα έργα αυτά τα επιλοτέχνησαν αποκλειστικά οι μαθητές όλων των επαρχιών του νοτιοαμερικανικού αυτού κράτους. Τα σχέδια αναφέρονταν στις διάφορες γραφικότητες του εθνικού τοπίου, και τα έθιμα του λαού. Ανάμεσα στους επισκέπτες της έκθεσης έγινε ψηφοφορία με τον σκοπό να διαλεχθούν τα 20 πιο επιτυχημένα έργα εξ αυτών και να απονεμηθούν βραβεία προς ενίσχυση του ζήλου των μικρών «καλλιτεχνών».

Παράλληλα με την έκθεση, οι επισκέπτες παρακολούθησαν προβολή κινηματογραφικών ταινιών που παρουσιάζουν το έργο του Έρ. Σταυρού στον τομέα της τεχνητής αναπνοής από στόμα σε στόμα, που εφαρμόζουν τώρα τα όργανα της άμεσης βοήθειας. Από το άλλο μέρος ή μουσική της δημοτικής αστυνομίας συνέβαλε στην επιτυχία των εκδηλώσεων αυτών δίνοντας συναυλίες στον απλόχωρο εξώστη του μεγάρου, όπου είχε οργανωθεί η έκθεση.

Στην εικόνα βλέπουμε λαϊκή χορευτική ομάδα από το Μαντόν της Γαλλίας, που έπηγε στο Αντικό Βερολίνο να χαροποιήσει με την ευθυμία της τους Βερολινέζους. Οι Βερολινέζοι έχουν ύστερα από το 1945 την αίσθηση πως ζουν επάνω σε νησί, απομονωμένοι καθώς είναι από τη Δυτική Εξώπη. Άλλα και κάτι άλλο. Τον καιρό των θρησκευτικών διωγμών στη Γαλλία, πολλές χιλιάδες διαμαρτυρόμενοι (Ουγενότους τους έλεγαν), απεδήμησαν από τη Γαλλία και κατέφυγαν στο Βερολίνο. Έγιναν δεκτοί μετά χαράς και εγκαταστάθηκαν σε διάφορα σημεία. Όλοι αυτοί διατηρούν ακόμη τα γαλλικά τους ονόματα. Έτσι πολλοί από τους Βερολινέζους που θα υποδεχτούν έφετος την γαλλική χορευτική ομάδα, θα είναι ίσως απόγονοι των Γάλλων αποδήμων του 16ου και του 17ου αιώνα και θα χαιρετήσουν, στην καινούργια πατρίδα τους, απογόνους αλλοτινών ομοεθνών.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Η.Π.Α.

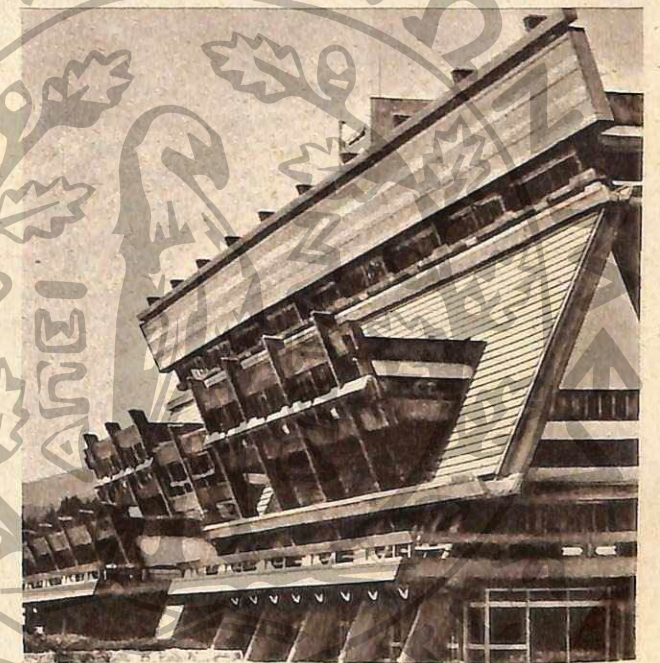
Δρόμος αμερικανικής πόλεως μίαν ημέρα εθνικής εορτής

Σκηνή από το ιδιόρρυθμο ιαπωνικό θέατρο

Άποψις της Νέας Υόρκης από το λιμάνι της

Σύγχρονο κτίριο μ' έντονα τα μορφολογικά στοιχεία της ιαπωνικής παραδόσεως

(Οι φωτογραφίες ελήφθησαν από διάφορα τεύχη του περιοδικού της ΟΥΝΕΣΚΟ «Ο Ταχυδρόμος»)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Μεγάλη και επιβλητική προβάλλει στο πάνθεο των ηρώων της πίστεως, ή μορφή του 'Αποστόλου Παύλου. 'Ο Παύλος, τὸ «μζάνιον», ὁ «πρότερον μολυβδός», ὁ «πρότερον λύκος», ἔγινε «σκευὸς ἐλογητός», τὸ καύχημα τῆς 'Εσολησίας, ὁ 'Απόστολος τῶν 'Εθνῶν. Μετὰ τὸν 'Ιησοῦ, δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ στὴν 'Ιστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἄλλη προσωπικότητα τόσο ὠλοκληρωμένη, ὅσο τοῦ 'Αποστόλου Παύλου.

Στὴν 'Ιστορία ἔχουμε πολλὰ παραδείγματα ἀνθρώπων, πού ἀπὸ διώκτες τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔγιναν θερμοὶ ὁπαδοί του, ἀλλὰ καμμιά περὶ πτωσι δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν μεταστροφή τοῦ Παύλου. 'Ο Παύλος, ὅτε ἀπὸ τὸ δράμα τῆς Δαμασκού ἀπέκτιψε νέο 'Εγώ. Νέες δυνάμεις συγκλονίζουν τὴν ὑπαρξί του. «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός».

'Η ἀκτινοβολία τοῦ 'Αποστόλου Παύλου, ἀποτελεῖ λογικὴ κατάληξι τῆς ἀπεραντῆς δυνάμεως πού διαποτίζει, χαρακτηρίζει καὶ ξεχύνεται ἀπὸ τοὺς λόγους του, στοὺς ὁποίους δὲν θρῖσκειται κανένα λάθος ὁποιασδήποτε μορφῆς. Προσπαθώντας ὁ Joseph Holzner νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενο τῆς ἐκκληρητικῆς σὲ ἑκτασι ἐπιβολῆς τοῦ 'Αποστόλου, γράφει: «'Ο Παύλος χωρὶς ἀμφιβολία ἀνῆκει στὶς ἀπόλυτα μεγάλες μορφές καὶ στοὺς μεγάλους διαμορφωτὰς τῆς Χριστιανικῆς Δύσεως. Τί ἀποτελοῦσε τὸ προσωπικὸ του μεγαλεῖο; 'Ο ἄνθρωπος μόνος του δὲν ἔχει μεγαλεῖο. Μόνον τὸ μεγαλεῖο τῆς κλήσεώς του καὶ ἡ ἀκαταπύνητη ἀφιέρωσις του σὲ μιὰν ὑπεράνθρωπη ἀποστολὴ τὸν κάνει ἀληθινὰ μέγαν. 'Η ἀπόλυτη ἀπορρόφησις τοῦ ἀτομικοῦ ἐγὼ μέσα στὸν Χριστό, αὐτὸ ἀποτελοῦσε τὸν πνευματικὸ πυρῆνα τῆς ὑπάρξεώς του καὶ τὸ μυστικὸ τοῦ μεγαλείου του. Κάθε ἀληθινὰ μεγάλο ἐπιδρᾶ καὶ στὸ μακρινὸ μέλλον. Σ' αὐτὸ θρῖσκειται ἡ σημασία τοῦ 'Αποστόλου γιὰ τὴν Παγκόσμια 'Ιστορία.

'Αν στοὺς συγχρόνους ἀνθρώπους ἔμενε καιρὸς νὰ ἐρευνήσουν διεξοδικὰ τὸ ἔργο τοῦ Παύλου, οὐδεὶς θὰ ἀμφέβαλε γιὰ τὴν ὠλοκληρωμένη προσωπικότητά του. 'Η θέλησι, ἡ εὐκρίνεια, τὸ θάρρος, τὸν

ἀνέδειξαν πρῶτον μετὰ τὸν 'Ενα. 'Ο ἴδιος J. Holzner συμπληρώνει τὰ παραπάνω γράφοντας: «'Αν ὑπάρχῃ ἓνας ἄνθρωπος πού νὰ μπορῇ νὰ καυχῇτῃ ὅτι ὕφανε τὸν καλλιτεχνικὸ τάπητα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, χρησιμοποιοῦντας τὸ θεῖόν στήμον, αὐτὸς εἶναι ὁ σκηνοποιοὺς τῆς Ταρσοῦ. Αὐτὴ ἡ μοναδική, ἡ φλογισμένη ἀπὸ τὸ πάθος, ἡ πλημμυρισμένη ἀπ' τὶς ἀστραπὲς τῆς φωτισμένης γνώσεως, ἡ λαμπρὴ ἀπ' τὰ ὁράματα ζωῆ, στέκεται μπροστὰ μας σὰν ἓνα ἡρώϊκὸ τοπίο...».

'Ο Παύλος ὑπῆρξε θεμελιωτῆς καὶ οἰκοδόμος τοῦ 'Ελληνικοῦ Χριστιανισμοῦ. 'Η διάπυρη θρησκευτικότητα τοῦ Παύλου, ριζωμένη στὴ γεμάτη ἡρωϊσμὸ καὶ πίστι ψυχὴ του, ἐκδηλώθηκε στὶς περιόδους του ἀνὰ τὸν εἰδωλολατρικὸ κόσμον. Τὰ ταξίδια του εἶναι πραγματικὴ «Χριστιανικὴ 'Οδύσσεια», ὅπως τὰ ὠνόμασαν. 'Απόστολο τῶν 'Εθνῶν ὠνόμαζε ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸ του, ἀλλὰ κυρίως ὁ Παύλος εἶναι καὶ ἀπόστολος τῶν 'Ελλήνων. Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου στὴν 'Ελλάδα παριστάνεται καθαρά σὰν ὁδηγία Θεοῦ. 'Ετσι, ὅταν θρῖσκόταν στὴν Τρωάδα εἶδε τὴ νύχτα ἀποκαλυπτικὸ ὄνειρο: «'Ανὴρ ἦν Μακεδὼν ἐστὼς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν».

Τὸ τεράστιο ἀποστολικὸ ἔργο τοῦ Παύλου εἶναι στενώτατα συνδεδεμένο μὲ τὸ 'Ελληνικὸ 'Εθνος. 'Η Χριστιανικὴ 'Ελλάς γεννήθηκε μὲ τὸ ἔργο τοῦ Παύλου: «'Εὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας» ἐν γὰρ Χριστῷ 'Ιησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα», ἔγραφε στοὺς Κορινθίους. Τὸ δράμα τοῦ Παύλου ἦταν νὰ συμφιλιώσῃ τὸν Χριστιανισμό καὶ τὸν 'Ελληνισμό σὲ ἀπόλυτη συμμαχία. Τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Χριστὸς ὅταν ἀντίκρουσε τοὺς 'Ελληνας, ἔγιναν πραγματικότητα μὲ τὸν Παῦλο. 'Εβλεπε ὅταν ἦλθε στὴν 'Ελλάδα καὶ αὐτός, ὅτι «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ 'Ανθρώπου». Οἱ ἐπιστολές του, ἂν καὶ δὲν ἀπευθύνονται ὅλες πρὸς 'Ελληνες, εἶναι γραμμένες στὴν 'Ελληνικὴ γλῶσσα. Πόση ἀγάπη δὲν δείχνει σ' αὐτὲς γιὰ τοὺς 'Ελληνες! «'Αδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόνητοι»

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΗΜΕΡΑ

Καινούργια ἡμέρα ξημερώνει καὶ εἶν' ὅλα τόσο φωτεινά! 'Ο ἥλιος βγαίνει καὶ χρυσώνει γιालούς καὶ κάμπους καὶ βουνά. Μὲ τὰ πουλάκια, τὴν ἡμέρα καλωσορίζω τώρα ἐγὼ καὶ ὅνον ὑψώνω στὸν Πατέρα, τῆς πλάσης τὸ Δημιουργό, καὶ τοῦ ζητῶ νὰ μᾶς χαρίσῃ δύναμι, υἱεία καὶ ψωμί, τὰ βήματά μας νὰ ὁδηγήσῃ στὴν 'Αρετὴ καὶ στὴν Τιμὴ.

Ἐρυθρ. ΓΙΟΥΛΗΣ

ἔγραφε στοὺς Φιλιππησίους. «'Αδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ», ἔγραφε στοὺς Θεσσαλονικεῖς. Στὴν Β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ του γράφει: «...ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἦν ἔχω περισσότερο εἰς ὑμᾶς».

'Ο Παύλος ἦταν ὁ μόνος μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν πού ἀναγνώρισε ὅτι ἡ πίστι στὸ Χριστὸ εἶναι ἐκείνη πού κάνει τὸν ἄνθρωπον νὰ θεομαίνεται ἀπὸ τὴ φλόγα τῆς ἀγάπης. 'Ο Παύλος, πού κατάρθωσε ν' ἀλλάξῃ τὴν πορεία τοῦ κόσμου, ὄχι μόνον δὲν πέρασε στὸ πνευματικὸ περιθώριο, παρὰ τοὺς αἰῶνες πού χωρίζουν τὴν ἐποχὴ μας ἀπὸ τὴ δική του, ἀλλὰ μεγαλώνει καὶ σήμερον σὰν ἡθικὸ ἀνάστημα. 'Ο 'Απόστολος τῶν 'Εθνῶν, γράφει ὁ 'Αλβέρτος Σβάιτσερ, «ἀποδεικνύει τὴν δρθότητα τῆς ἡθικῆς του μὲ τὸν τρόπο πού τὴ ζῇ. Στὸν πόνο καὶ στὴ δρᾶσι παρουσιάζεται σὰν ἓνας ἄνθρωπος πού ἔχει ἐξαγνισθῇ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁδηγεῖται πρὸς μιὰν ἀνθρώπινη ἀπουσι πὺδ θαδεῖα. 'Ασάμῃ καὶ στὴ δημόσια δρᾶσι ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἐνεργῇ χωρὶς περιορισμούς, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀπάρνησης, καὶ νὰ ὑπολογίξῃ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στὴ δύναμι πού ἀπόκτησε χάρις στὴν μεταβολὴ πού ἔγινε μέσα του μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ... 'Οσο ἐξακολοῦνθῃ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἐπίγειος κόσμος μὲ ὅλη τὴν ἀβεβαιότητά του, κάθε πρᾶξι μας πρέπει νάχη τὸ πνεῦμα τῆς αὐταπάρνησης, γιὰ νὰ ἐπικρατήσουν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ εἰρήνη. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἡθικὸ ἰδανικόν, πού ἐπιτρέπει στὸν Παῦλο νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸ αἰῶνα, πατώντας μὲ τὰ πόδια του στερεὰ τὴ γῆ τῆς πραγματικότητος...».

ΙΩΑΝ. Γ. ΡΟΥΣΚΑΣ, Διδάσκαλος

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

(Ἀπὸ μιὰν ἐπίσκεψι σὲ καλλιτεχνικὸ ἐργαστήριον)

...Καθὼς γύρισα στὸ ἄλλο μέρος, τὸ μάτι μου καρφώθηκε ἐπάνω σὲ μιὰ φωτογραφία μὲ ἓνα ὠραῖο ἄγαλμα καὶ μὲ τὴν ἐπιγραφή «'Η γυναίκα τῆς Πίνδου». Διάφορα συναισθήματα ἀνέβηκαν ἐκείνη τὴ

τὴν 'Ελληνίδα γυναίκα, μητέρα, ἀδελφὴ καὶ σύζυγο, πού ἀψηφώντας τὰ πάντα — τὸν ἐχθρό, τὴν ζωὴ, τὴν θέσι τῆς — τρέχει, τρέχει. Τρέχει μὲ τὸ βαρὺ φορτίο τῆς στὸν ὄμο, νὰ προλάβῃ. Νὰ προλάβῃ νὰ

μόνη τῆς, νὰ χύσῃ τὸ αἷμα τῶν παλῆκαριῶν τῆς, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ξανασηκώσῃ καὶ πάλι τὴν γαλανόλευκὴν στὰ ψηλά καὶ ἀπόκοιμνα βουνὰ τῆς 'Ηπείρου. Τὰ πολεμοφόδια ὅμως δὲν ἔρχονται μὲ τὰ λόγια, οὔτε μὲ τὸν ἄερα. 'Ερχονται μὲ τὴν δοήθεια τῶν γυναικῶν τῆς, τῶν 'Ελληνίδων γυναικῶν, πού στάθηκαν δεῦτεροι στρατιῶτες στὸν φοβερό ἀγῶνα τῆς Πίνδου.

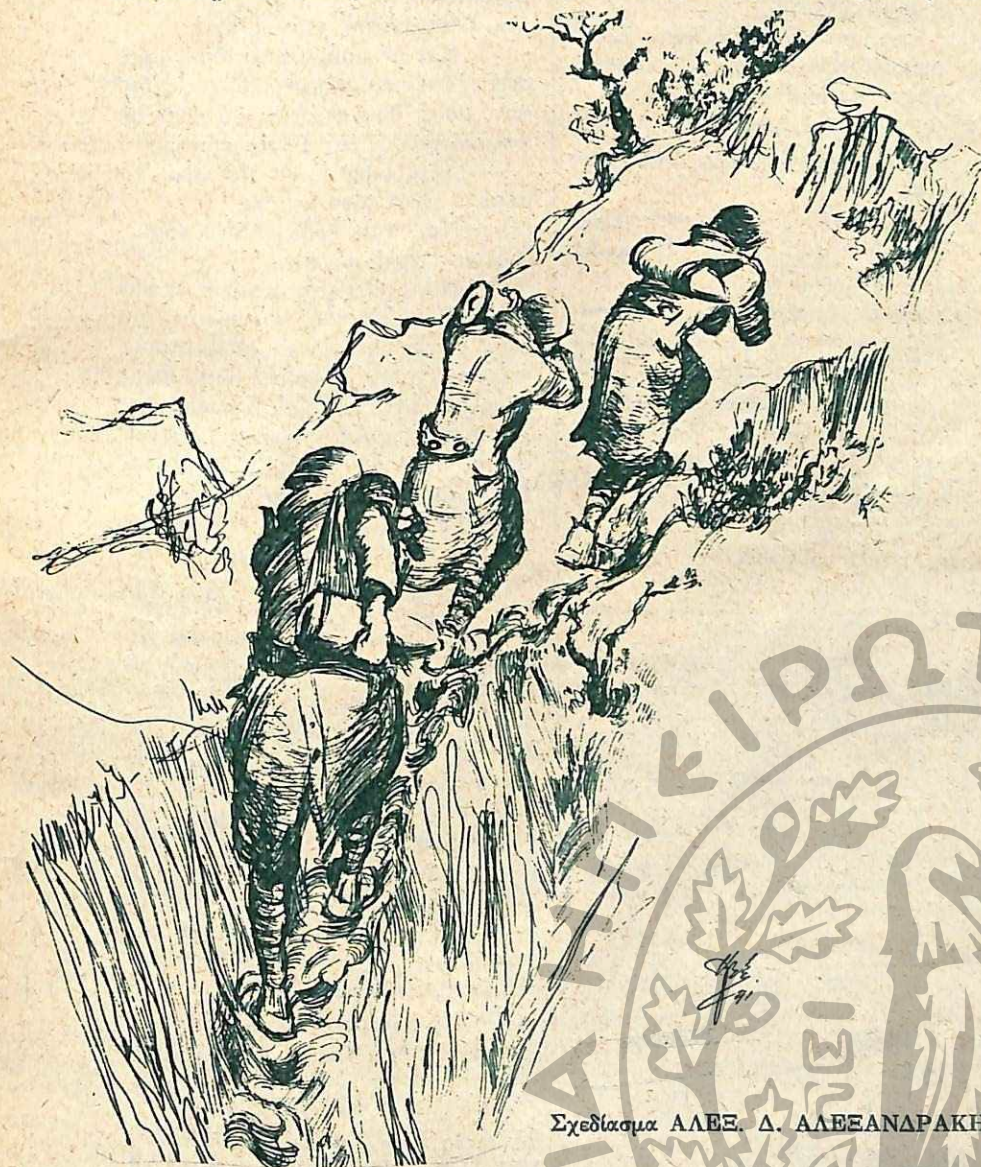
'Η «Γυναίκα τῆς Πίνδου» εἶναι μιὰ διαφορετικὴ θεῖα μορφή, πού ξεφυτρώνει μέσα ἀπὸ τὸν μπαρουτιασμένο οὐρανόν, φτωχικὰ ντυμένη, μὲ τὴν μεγάλη μαντήλα στὸ κεφάλι καὶ τὶς βαρεῖες μπότες τῆς. Κρατᾷ στὰ ἀτσάλνια χέρια τῆς μιὰ μοῖρα: Σέρνει τὴν μοῖρα τῆς, μαζί ὅμως καὶ τῆς Πατρίδος τὴ μοῖρα. Στὸ βασανισμένο τῆς πρόσωπο μπορεῖς νὰ διαβάσῃς τὸν πατριωτισμό, τὴν γενναϊότητα, τὴν τόλμη, τὴν παλληκαριά καὶ τὴν αὐτοθυσίαν αὐτῆς τῆς ἀπλοῦκῆς γυναίκας, τῆς γυναίκας τῆς Πίνδου. Τὸ μόνον πού τὴν βασταίει στήτῃ ἐκείνη τὴν στιγμὴ εἶναι ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα τῆς καὶ ἡ μνήμη τοῦ σκοτωμένου παιδιοῦ τῆς, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, τοῦ ἀνδρα τῆς.

Μπορεῖ νὰ ἔχασε τὰ πάντα σ' αὐτὴ τὴ μάχη. Σ' αὐτὸ τὸ ξεσπάσμα, μπορεῖ νὰ ἔμεινε ὀρφανὴ καὶ χήρα, ἀλλὰ δὲν ἔμεινε καὶ ἀνάπηρη. Δοξάζοντας τὸν Θεὸ πού εἶναι γερό, μπορεῖ νὰ πολεμᾷ καὶ αὐτὴ γιὰ τὴν 'Ελλάδα.

'Ορμᾷ μέσα στὴ φλόγα τοῦ πολέμου, κουβαλᾷ, βοηθάει, ἀγωνίζεται γιὰ νὰ νικήσῃ, νὰ νικήσῃ τὸν βάραβο ἐχθρό, ἔτσι πού νὰ μπορέσῃ νὰ σώσῃ κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τῆς, τὴν συνείδησί τῆς, τὴν Πατρίδα τῆς.

Αὐτὰ τὰ ἰδανικά τὰ ζωντανέψτε τέλεια ὁ ἀγαπητὸς μας καθηγητῆς καὶ διακεκριμένος γλύπτης κ. Γεντέκος ἔτσι πού νὰ δείχνῃ καὶ στὸν τελευταῖο ἄνθρωπον ὅτι «'Υπεράνω πάντων εἶναι ἡ πατρίς». Γι' αὐτὴ τὴ ζωὴ μας, τὸ εἶναι μας, τὰ πάντα. Αὐτὴ μᾶς τὰ ἔδωσε, γι' αὐτὸ καὶ σ' αὐτὴ πρέπει νὰ τὰ ἀφήσωμε. ('Απόσπασμα)

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΤΣΑΠΑΚΙΔΟΥ
Μαθήτρη. Γυμν. Θηλ. Καλλιθέας

Σχεδιασμο ΑΛΕΞ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ

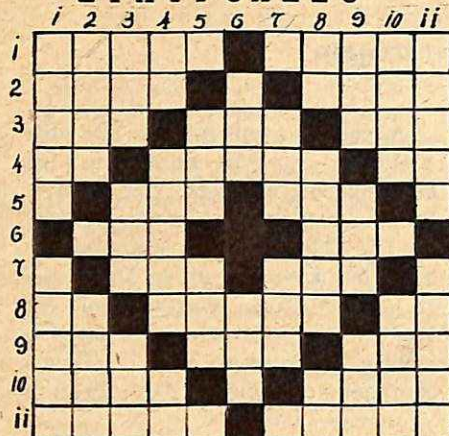
στιγμὴ στὴν ψυχὴ μου, συναισθήματα ὑπέροχα, πού μ' ἔκαμαν πατριώτισσα, μητέρα, γυναίκα. 'Ενας χεῖμαρρος ἀπὸ συναισθήματα, πού εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψω στὶς φτωχὲς αὐτὲς γραμμές...

...Διάβασα πολλὰ στὸ ἀνιχνό μάρμαρο, πού τὸ ἔφερα ὁλοζώντανο μπροστὰ μου. Εἶδα τὴν γυναίκα,

δώσῃ δοήθεια σὲ κείνους πού πολεμοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα, τὴν Πατρίδα μας, τὴν αἰώνια 'Ελλάδα, πού ἐκείνη τὴν στιγμὴ στέναζε κάτω ἀπὸ τὸ βαρὺ βαρβαρικὸ πόδι τοῦ κατακτητοῦ, τὴν Μητέρα 'Ελλάδα, πού ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ παντοῦ, μὰ πού δὲν τὴν βοηθαί κανένας.

'Ολοὶ τὴν ἄρρισαν νὰ ἀγωνισθῇ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Γραφική συνοικία τῆς Ἀθήνας. — Εἶναι γνωστὸς γὰρ τὰ θούριά του.
2. Δροσερὸς ἀήρ. — Εἶναι ἀπαραίτητο γὰρ νὰ γραφῇ μιὰ ἐκθεσις.
3. Αὐτὰ μεταδίδονται στὶς εἰδήσεις — Ἀρχικά ἐνὸς μεγάλου ὀργανισμοῦ — Τελικὸς σύνδεσμος (ἀντιστρόφως).
4. Ἄρθρον — Ἀποτελεῖ θρησκευτικὴν ἐκδήλωσιν — Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος (ἀντιστρ. ἀρχ.).
5. Ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία — Ἄθικτα, ἀβλαβῆ.
6. Φανερώνει τὴν συμμετοχὴν καὶ ἄλλων σὲ μιὰ ἐπιχείρησι, — Στρατιωτικὲς μονάδες ἀσφαλείας ὑπαίθρου (ἀρχικά).
7. Τὸ σπὸρ αὐτὸ γίνεται στὸ χιόνι ἀλλὰ καὶ στὴν θάλασσα. Ἀρχικά τοῦ Λόχου τῶν Ἑλλήνων κομάντος.
8. Ἄρθρον. — Ἔργον ἀράχνης (αἰτ.). — Ἡ ἀρχὴ καὶ τό...τέλος τοῦ... λάθους.
9. Προστακτικὴ ἐνὸς προτύπου ρήματος. — Τρομοκρατικὴ ὀργάνωσις στὴν Γαλλία. — Νίκος (ξενικά).
10. Ἀρχαῖος βασιλεὺς καὶ ἀρχιστράτηγος τῆς Σπάρτης. ... Ἐκεῖ εὐρίσκεται ἡ Καντῶν.
11. Πρόεδρος Ἀραβικοῦ Κράτους Ἐπιδιώξεις κάθε ἀθλητοῦ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ὑποκοριστικὸν ἀνδρικοῦ ὄνόματος. — Αὐτὸς κρατοῦσε διὰ τῆς κεφαλῆς του τὸν οὐρανὸν (αἰτ. δημ.).

ΜΗΝΑΣ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ
8ον Δημ. Σχ. Ἀγίου Θωμᾶ

2. Ἐνεστώδης ὀριστικῆς τοῦ 9α ὀριζοντίως. — Εἶναι πλούσια σὲ λεύκωμα (δημ.)
 3. Συμπεραίνει, ὅ,τι καὶ τὸ 5α ὀριζοντίως. — Ἀριθμητικό.
 4. Χημικὴ ὀνομασία τοῦ ἀσβεστίου — Ἐστὶ ὀνομάζει ὁ Ἑφταλιώτης τὴν Ἰθάκην. — Προσωπικὴ ἀντωνυμία.
 5. Αἰσθητῆριον ὄργανον. — Ὅχι στραβό (δημ.).
 6. Ἀρχικὰ Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων. Μεγάλο εἰδησεογραφικὸ πρακτορεῖο.
 7. Ὅ,τι τὸ 3γ καθέτως. —..... Ἀντζελες. — Πόλις τῆς Καλιφορνίας.
 8. Τὸ μισὸ ἥθος. — ἄκρον.... εἶναι καὶ ὁ Θεός. — Ἡ Ἑλληνικὴ γραφὴ τοῦ 25.
 9. Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Ἀεροπορίας. — Μία ἀθλητικὴ ἔνωσις. — Ὅ,τι τὸ 9γ ὀριζοντίως.
 10. Σύμβολον ἀγνότητος (κλητ.). — Εἶδος ὑφάσματος (δημ.).
 11. Ἦτο τὸ ὄπλον τοῦ Ρομπέν τῶν Δασῶν. — Τιμητικὴ διάκρισις καλλιτέχνου.
- ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΗΣ. . .
Ε' Γυμν. Αὐλωναρίου

ΑΓΓΕΛ. ΒΑΡΕΛΛΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΤΩΠΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 8)

ἀγιασμό, πού είχε κρυμμένο ἀπὸ τὴν Παναγία τῆς Τήνου. Τῆς χαμογέλασε δακρυσιμένος. Τοῦ ξίπασε τὰ χέρια, τὰ ἀγκάλιασε καὶ τὰ φιλοῦσε. Τὸ γυνάκιο πού γινακῶ της εἶχε μουσκέψει ἀπὸ τὰ δάκρυα.

— Πονᾶς, παιδί μου; Πονᾶς;
Μὰ ἐκεῖνη φαινόταν νὰ πονᾷ πε-
ρισσότερο.

— Ὅχι πολύ, γιαγιά, ὄχι!
— Καὶ δὲ μοῦ λές, παιδάκι μου, μήπως ἐκεῖ στὸ μέτωπο εἶδες τὸν ἐγγονό μου; Ἐνα ψηλὸ ξανθὸ παιδί μὲ γαλανὰ μάτια, τὸν Παναγιώτη...;
— Ὅχι, γιαγιά, δὲν τὸν εἶδα. Τὸ μέτωπο εἶναι τόσο μεγάλο...

Μήπως... κατά τύχη...

Ὁ φαντάρος ἦταν πολὺ νέος καὶ πολὺ συμπαθητικὸς. Τὰ μάτια του ἦταν μελιὰ καὶ γλυκὰ καὶ ἔλαμπαν ἀπὸ τὸν πυρετό. Τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἀργά - ἀργά καὶ ἡ κυρία Σοφία ἀναγκάστηκε ν' ἀφήσει τὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ. Μὰ τὸ κοίταξε μὲ λαχτάρα, μέχρι ποὺ ἀπομακρύνθηκε...

— Τὸ ξέρεις τὸ παιδί; τὴ ρώτησε ἡ κυρία Καίτη πού τὴν εἶδε ἔτσι ἀναστατωμένη.

— Ὁχι, καλέ. Πού νά τὸ ξέρω; Μὰ νά! Μιά καλὴ κουβέντα, ἓνα χαμόγελο, ἓνα σφίξιμο τοῦ χεριοῦ, εἶναι γιὰ τοῦτα τὰ παιδιὰ ὁ παράδεισος. Ποιὸς ξέρει ποῦ νά τὸν περιμένῃ ἡ καημένη ἢ μάνα του. Μπορεῖ, νά, τὸ ἐγγόνι μου νὰ θοῖσκειται τώρα στὴν ἴδια θέσι καὶ κάποια ξένη νά τοῦ χαῦδεύῃ τὸ μέτωπο. Ξέρεις τί εἶναι, Καίτη μου, νὰ τραυματιστῇς, νὰ παγώνῃς ἀπὸ τὸ κρύο καὶ νὰ σὲ φέρουν μετὰ κἀρα, μὲ αὐτοκίνητα, μὲ μουλάρια καὶ μὲ σιδηροδρόμους στὸ χειρουργεῖο;

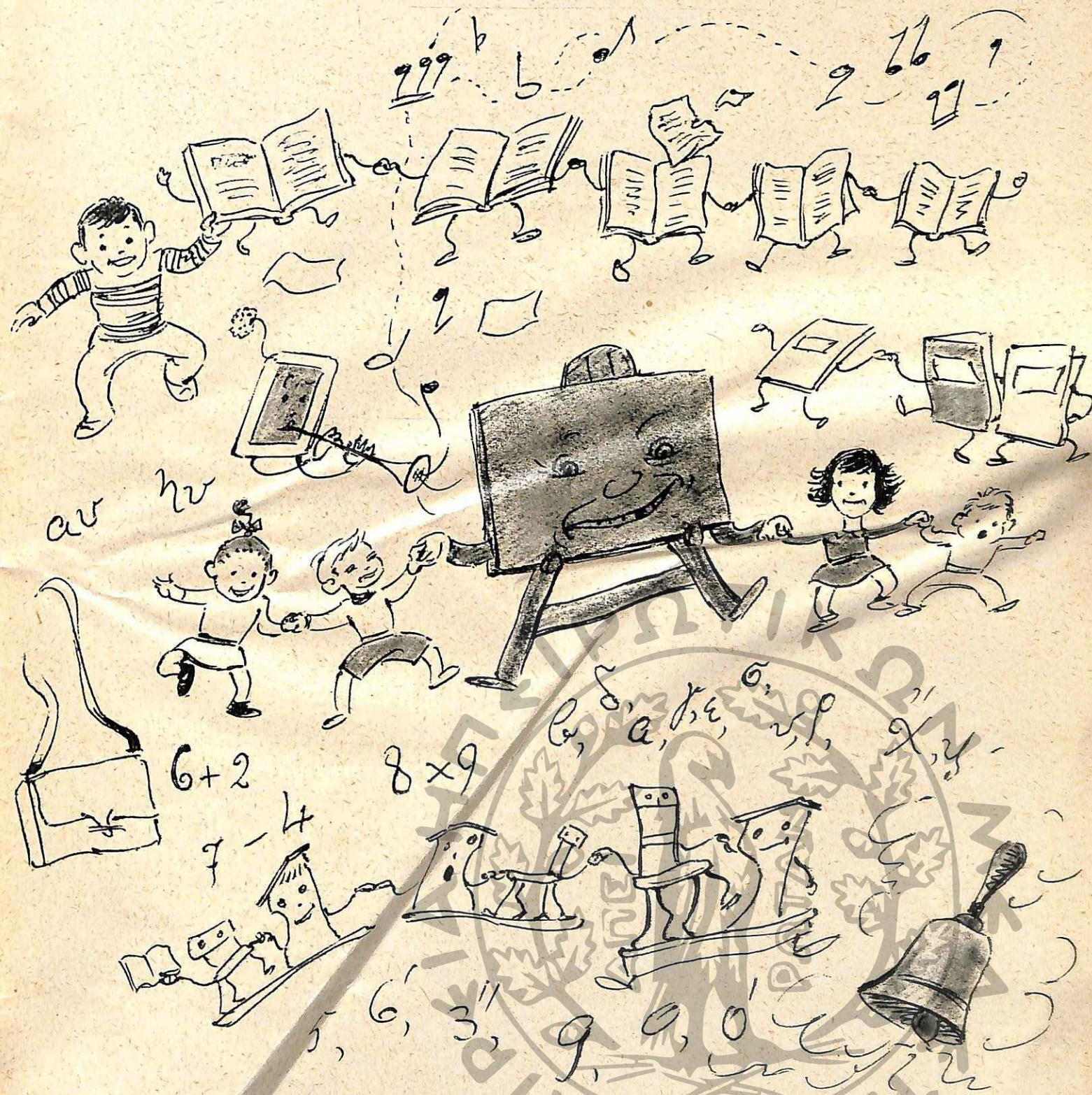
Ἐκείνη κούνησε τὸ κεφάλι της.
Δὲν ἤξερε βέβαια, μὰ τὸ φαντάζον-
ταν.

— Ρώτα κι ἐμένα, τί μοῦ εἶπε ἕνας ἀρχίατρος πού ἦθε ἀπὸ καὶ πάνω. Τὰ νοσοκομεῖα εἶναι γεμᾶτα. Οἱ τραυματίες στρώνονται κάτω στοὺς διαδρόμους κι οἱ γιατροὶ δὲν κοιμούνται καθόλου, γιὰ νὰ τοὺς περιποιηθοῦν. Οἱ νοσοκομῆς ἔχουν πεθάνει στὰ πόδια τους. Τί νὰ σοῦ κά-
νουν κι αὐτὲς οἱ κακομοῖρες; ...

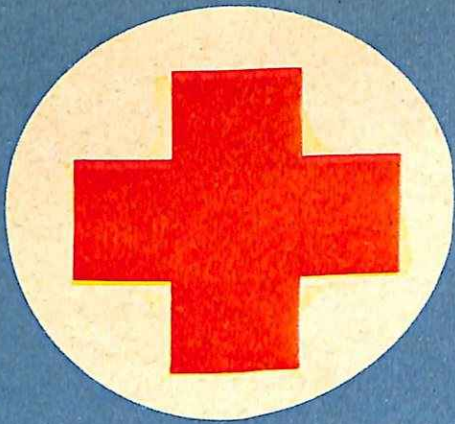
[Ἀπὸ τὸ βιβλίο «ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΣΓΕΛΟ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ» ποὺ κυκλοφορεῖ σὲ καλαίσθητη ἐκδοσι τοῦ οἴκου «ΧΡΥΣΗ ΠΕΝΝΑ»].

Ἀρχίζουν τὰ μαθήματα

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

Πάει τοῦ πεύκου ἡ δροσιά, τὸ μπάνιο στὸ λιοπύρι,
καὶ τώρα ἀρχίζει στὸ σχολεῖο καινούργιο πατηγού !

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

